

การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม
ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

นายรัฐศักดิ์ เจริญศิลป์

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารการศึกษาศาสตร์

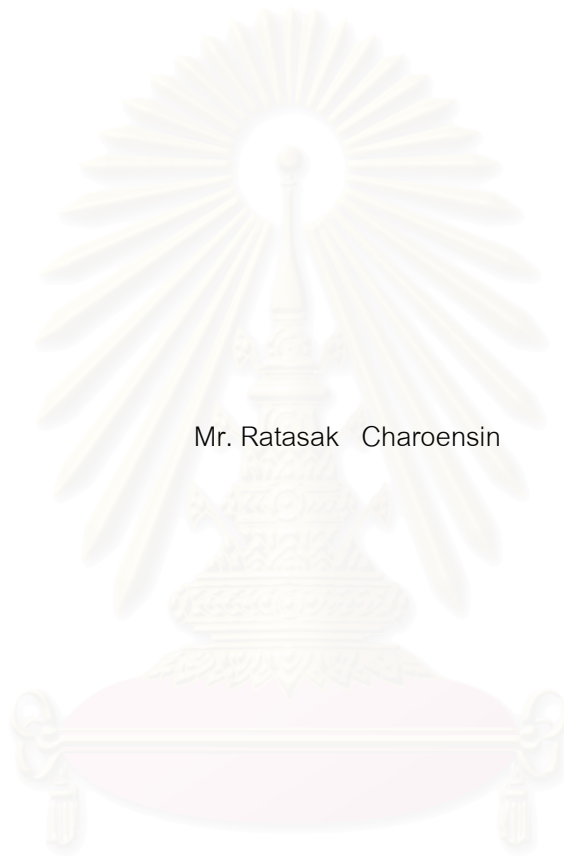
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974 - 17 - 1438 - 6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF INSTRUCTIONAL SUPERVISION NEEDS OF THE SPECIAL
EDUCATION TEACHERS IN THE ACADEMIC CENTERS INCLUSIVE SCHOOLS
UNDER THE JURISDICTION OF THE OFFICE OF THE NATIONAL PRIMARY EDUCATION
COMMISSION, EDUCATIONAL REGION TWELVE

Mr. Ratasak Charoensin

สถาบันวิทยบริการ
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Supervision and Curriculum Development
Department of Educational Administration

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974 – 17 – 1438 - 6

รัฐศักดิ์ เจริญศิลป์ : การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมใน
โรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 (A STUDY OF INSTRUCTIONAL SUPERVISION NEEDS OF THE
SPECIAL EDUCATION TEACHERS IN THE ACADEMIC CENTERS INCLUSIVE SCHOOLS
UNDER THE JURISDICTION OF THE OFFICE OF THE NATIONAL PRIMARY EDUCATION
COMMISSION, EDUCATIONAL REGION TWELVE) อ. ที่ปรึกษา : รศ.วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์, 176 หน้า.
ISBN 974 – 17 – 1438 - 6

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมใน
โรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ เขตการศึกษา 12 โดยจำแนกเป็น ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม
ระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทาง
พฤติกรรม และครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในด้านหลักสูตร
ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการ
วัดผลและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจความต้องการการนิเทศการสอน จำนวน 283 ฉบับ ได้รับคืน
ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 246 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน แล้วนำมาหาระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

ผลการวิจัยพบว่า

ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ที่ทำการสอน
ร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละกลุ่ม มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก
ในด้านหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียน
การสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา	บริหารการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา	นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา	2545	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาพร้อม.....

4383753027 : MAJOR SUPERVISION AND CURRICULUM DEVELOPMENT

KEYWORD : INSTRUCTIONAL SUPERVISORY / INCLUSIVE EDUCATION

RATASAK CHAROENSIN : A STUDY OF INSTRUCTIONAL SUPERVISION NEEDS OF THE SPECIAL EDUCATION TEACHERS IN THE ACADEMIC CENTERS INCLUSIVE SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF THE OFFICE OF THE NATIONAL PRIMARY EDUCATION COMMISSION, EDUCATIONAL REGION TWELVE. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. VALAIRAT BOONSWASDI, 176 pp. ISBN 974 – 17 - 1438 -6

The purpose of this research was to study of instructional supervisory needs of the special education teachers in the academic centers inclusive schools under the Jurisdiction of The Office of The National Primary Education Commission, Educational Region Twelve, about curriculum, the preparation of teaching, learning and teaching management, instructional material, measurement and evaluation in 3 groups : The special education teachers ; normal students and learning disabilities students, The special education teachers ; normal students and behavior disorder students, The special education teachers ; normal students and mental retardation students.

Two hundred and eighty – three copies of questionnaires were sent, Two hundred and forty – six copies or 86.93 percent were completed and returned. Data was analyzed by using percentage, mean and standard deviation.

Research findings were as follows :

Most of the special education teachers in the academic centers who teach normal students and the special needs students' supervisory needs were at the high level concerning curriculum, the preparation of teaching, learning and teaching management, instructional material, measurement and evaluation.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department Educational Administration

Field of study Supervision and Curriculum Development

Academic year 2002

Student's signature.....

Advisor's signature.....

Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถจากผู้มีพระคุณหลาย ๆ ท่าน ที่สำคัญยิ่งคือ รองศาสตราจารย์วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ ที่ได้ให้ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลช่วยเหลือด้วยความห่วงใยและเมตตาตามโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอด อาจารย์ ดร.เพิ่มเกียรติ ขมวัฒนา รองศาสตราจารย์ ดร.ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนประสบการณ์และคำแนะนำทางวิชาการอันมีค่ายิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำตรวจสอบพิจารณาแก้ไขเครื่องมือวิจัย ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษในเขตการศึกษา 12 ทุกท่าน ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้องสาวและน้องชาย ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจ สนับสนุนในการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมาจนประสบความสำเร็จ

รัฐศักดิ์ เจริญศิลป์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	10
2 ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การสอน.....	13
- ความหมายของการสอน.....	13
- ลักษณะของการสอน.....	14
- องค์ประกอบของการสอน.....	15
การนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอน.....	17
- ความหมายของการนิเทศการศึกษา.....	17
- ความหมายของการนิเทศการสอน.....	19
- ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอน.....	20
- หลักการนิเทศการสอน.....	22
- จุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน.....	24
การศึกษาความต้องการ.....	25
- ความหมายของความต้องการ.....	25
- ประเภทของความต้องการ.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
	- การประเมินความต้องการและวิธีการศึกษาความต้องการ.....27
	- ขั้นตอนการหาความต้องการ.....28
	- วิธีศึกษาความต้องการ.....29
	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม.....30
	- ความหมายของการเรียนร่วม.....36
	- แนวคิดและหลักการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....36
	- รูปแบบการเรียนร่วม.....38
	- บริการและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง.....39
	- การคัดแยกเด็ก.....43
	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษ.....45
	- ด้านหลักสูตร.....45
	- ด้านการเตรียมการสอน.....51
	- ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสอน.....55
	- ด้านสื่อการเรียนการสอน.....63
	- ด้านการวัดผลและประเมินผล.....67
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....70
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....75
	ประชากร.....75
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....75
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....76
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....77
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....79
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....80
	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้.....	84
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มี ปัญหาทางพฤติกรรม.....	94
ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญา.....	104
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	117
สรุปผลการวิจัย.....	118
อภิปรายผลการวิจัย.....	120
ข้อเสนอแนะ.....	133
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	134
รายการอ้างอิง.....	135
ภาคผนวก.....	143
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	176

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนเป็นฉบับสมบูรณ์.....77
2	จำนวนและร้อยละของข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษ เรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละประเภท.....78
3	จำนวนและร้อยละสถานภาพของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม.....81
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในด้านหลักสูตร.....84
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในด้านการเตรียมการสอน.....86
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน.....88
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในด้านสื่อการเรียนการสอน.....90
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในด้านการวัดผลและประเมินผล.....91
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ในด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติ กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....93
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ ในด้านหลักสูตร.....94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ ในด้านการเตรียมการสอน.....	96
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน.....	98
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ ในด้านสื่อการเรียนการสอน.....	100
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ ในด้านการวัดผลและประเมินผล.....	101
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ในด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติ กับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ.....	103
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาฯ ในด้านหลักสูตร.....	104
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาฯ ในด้านการเตรียมการสอน.....	106
18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาฯ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในด้านสื่อการเรียนการสอน.....110
20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในด้านการวัดผลและประเมินผล.....112
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ในด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติ กับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....114
22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน ด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในแต่ละประเภท.....115

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องมีความเป็นอยู่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน คนต้องการเพื่อน เมื่อเด็กก็ต้องการเล่น อายุในวัยเรียนก็ต้องการเล่น เพื่อนร่วมกิจกรรม โตเป็นผู้ใหญ่ก็ต้องการเพื่อนคู่คิด นอกจากนี้แต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถไม่เหมือนกัน มนุษย์จึงต้องพึ่งพาอาศัยกันอยู่ตลอดเวลา คนพิการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เขาควรจะได้รับบริการปฏิบัติอย่างคนธรรมดาทั่วไป คือความเห็นใจ ความเข้าใจ ความช่วยเหลือและการพัฒนาโดยเท่าเทียมคนปกติ ดังนั้นการเตรียมผู้พิการตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เขาพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้และให้โอกาสได้ร่วมกิจกรรมกับเด็กปกติจะช่วยให้เขามีความเข้าใจซึ่งกันและกันซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุขเมื่อเขาเติบโตขึ้น จึงเป็นความหวังของการศึกษาในปัจจุบัน (ข้าเลื่อง ตริเดชา , 2542)

ปัจจุบันกระแสของการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการศึกษาพิเศษในต่างประเทศได้เปลี่ยนเป็นการจัดการศึกษาสำหรับความต้องการพิเศษ โดยจะรวมกลุ่มเด็กทั้งที่มีความบกพร่อง เด็กด้อยโอกาสและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง ในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามปฏิญญาสากลว่าด้วยหลักสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ โดยเน้นการจัดการศึกษาในโรงเรียนปกติเป็นโรงเรียนแบบการเรียนรู้ร่วม (Inclusive School) โดยยึดหลักการพื้นฐานว่า เด็กทุกคนควรเรียนด้วยกันโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคหรือความแตกต่างที่อาจมี โรงเรียนต้องยอมรับและตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของเด็ก มุ่งการจัดการเรียนการสอนที่ยึดหลักบูรณาการ และยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง การให้การศึกษาร่วมกัน เป็นวิธีการที่มีประสิทธิผลที่สุดสำหรับสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ การให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษควรเป็นกรณีพิเศษ ที่ห้องเรียนปกติไม่สามารถให้การศึกษได้ตรงตามความต้องการทางการศึกษาหรือสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ง)

ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อันเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่มีเจตนาให้การศึกษายเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน คู่ครองสิทธิ สร้างความเสมอภาคให้โอกาสทุกคนได้รับการ

ศึกษาอย่างทั่วถึง และรัฐต้องจัดการศึกษาให้กับทุกคน ทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเด็กพิการหรือด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543จ) ดังนั้นการจัดการศึกษาต้องจัดให้ได้อย่างเสมอภาคแก่บุคคลทุกคนทุกกลุ่ม ดังมาตรา 6 ที่ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ว่า มาตรา 10 วรรคสอง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ มาตรา 10 วรรคสาม การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 10 วรรคสี่ การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น (สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

การจัดการเรียนร่วม เป็นการดำเนินงานที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในหลายมิติไม่ว่าจะเป็นมิติทางการศึกษา ทางสังคม และทางการแพทย์ เป็นต้น มีหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นการขับเคลื่อนเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง ไม่อาจทำให้การจัดการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จได้ ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องขับเคลื่อนไปพร้อม ๆ กันการจัดการเรียนร่วมจึงไม่ใช่เรื่องง่าย เพียงกำหนดนโยบายแล้วจะเกิดผลได้ตามที่มุ่งหวัง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติซึ่งมีภารกิจและบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับเด็กไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญและมีความพยายามที่จะพัฒนาระบบการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพด้วยวิธีการที่หลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ง)

ดังนั้นการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมจึงเป็นการจัดการศึกษารูปแบบหนึ่งจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเป็นเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาและความต้องการความช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ เนื่องจากสาเหตุบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจและอารมณ์ ความด้อยโอกาสต่าง ๆ รวมถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ในสังคมปกติ ในรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ , 2543ข)

ด้วยความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้จัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมโดยในระยะแรกดำเนินงานร่วมกับกรมสามัญศึกษา ต่อมาในช่วงปีงบประมาณ 2529 – 2532 จึงมอบให้สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการ จนถึงปีงบประมาณ 2533 จึงได้มีการจัดตั้งกลุ่มงานที่รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษโดยตรง ได้แก่ กลุ่มงานส่งเสริมการศึกษาพิเศษในระดับประถมศึกษา ในกองวิชาการ มีการดำเนินงานภายใต้ชื่อ โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ และในปี พ.ศ. 2537 ได้เปลี่ยนชื่อกลุ่มงานเป็น กลุ่มงานส่งเสริมการจัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นและการศึกษาพิเศษ ในปีงบประมาณ 2540 เปลี่ยนชื่อโครงการเป็น โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหน่วยงานจากกองวิชาการเป็นสำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา มีกลุ่มงานที่รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา และกลุ่มวิจัยและประเมินคุณภาพการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ง) ในปีการศึกษา 2542 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ มีนโยบายว่า “ คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน ” และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามนโยบายประกันโอกาสทางการศึกษา มีเป้าหมายขยายโรงเรียนเรียนร่วม ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างน้อยให้มีโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ อย่างน้อยกลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษของกลุ่มโรงเรียนนั้น ๆ ครอบคลุมทั่วประเทศจำนวน 4,221 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ข)

จากการดำเนินงานในการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ผ่านมาทุกพื้นที่ทั่วประเทศนั้น ในด้านปริมาณเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น, เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน, เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา, เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว, เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้, เด็กที่มีปัญหาทางการพูดและภาษา, เด็กออทิสติก, เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์, เด็กพิการซ้ำซ้อน ที่ได้รับการศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับบริการการศึกษานั้นมีปริมาณสูงสุดเมื่อเทียบกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น โดยในปีการศึกษา 2540 มีจำนวน 5,444 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ปีการศึกษา 2541 มีจำนวน 7,510 คิดเป็นร้อยละ 40.55 ปีการศึกษา 2542 คิดเป็นร้อยละ 23,760 คิดเป็นร้อยละ 34.12 (สำนัก

งานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ข) ปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 36,005 คน คิดเป็นร้อยละ 28.38 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ก)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ซึ่งเป็นเขตการศึกษาที่มีพื้นที่ครอบคลุมสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี, ระยอง, จันทบุรี, ตราด, ฉะเชิงเทรา, นครนายก, ปราจีนบุรี และสระแก้ว นั้นเป็นเขตการศึกษาที่มีจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุด คือ 7,570 คน เมื่อเทียบจากเขตการศึกษาอื่น คือ เขตการศึกษา 1, 2, 3, 4, 5, 6 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ก) ซึ่งอยู่นอกเหนือจากเขตการศึกษาที่อยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งครอบคลุมเขตการศึกษา 7, 8, 9, 10, 11 ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการเรียนรวม โดยพิจารณาจากจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ง)

จากสถิติข้อมูลสารสนเทศ 2543 พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษในเขตการศึกษา 12 จำนวนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เป็นจำนวนที่มีปริมาณสูงสุดจากจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลสถิติของจำนวนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในภาพรวมทั้งประเทศที่มีปริมาณสูงสุดเช่นกัน ดังตารางแสดงประกอบ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ก) ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนและร้อยละของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น	908	11.99	4
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	461	6.09	7
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	1,237	16.34	3
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว	786	10.38	5
5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	1,846	24.38	1
6. เด็กที่มีปัญหาทางการพูดและภาษา	329	4.35	8
7. เด็กออทิสติก	136	1.80	9
8. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	1,382	18.26	2
9. เด็กพิการซ้ำซ้อน	485	6.41	6
รวม	7,570	100.00	-

จากตารางจะเห็นว่าจำนวนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีปริมาณสูงสุด รองลงมาคือเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาตามลำดับ ที่ได้รับการบริการการศึกษาเป็นจำนวนที่มีสัดส่วนมากที่สุดกว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น ซึ่งพิจารณาจะเห็นว่าจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน 3 อันดับแรกดังกล่าวมีจำนวนที่เป็นสัดส่วนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนเด็กทั้งหมด คือ มีจำนวน 3 ประเภทรวมทั้งหมด 4,465 คน จากจำนวนทั้งสิ้น 7,570 คน ซึ่งจำนวนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน 3 อันดับแรกที่มีมาดังกล่าวย่อมส่งผลให้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติมากกว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น เนื่องจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน 3 อันดับแรกดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นจำนวนเด็กที่มีสัดส่วนในชั้นการเรียนร่วมมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวที่จะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เฉพาะกรณีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้, เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ทั้งนี้เนื่องจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในด้านปัญหาและข้อจำกัดในการจัดการเรียนร่วม ในปีงบประมาณ 2542 จากการรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด โดยศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 54 จังหวัด พบปัญหาและอุปสรรคโดยภาพรวมดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ , 2543ง)

1. บุคลากร

ด้านผู้บริหาร ผู้บริหารทุกระดับยังไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนในการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ บางส่วนเห็นว่าเป็นเพียงนโยบายตามยุคของผู้บริหารระดับสูง และเห็นว่าเป็นภาระในการจัดเป็นการลงทุนกับคนส่วนน้อย ผู้บริหารโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนร่วม ไม่สามารถนิเทศให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ และมีผู้บริหารโรงเรียนบางส่วนปฏิเสธ ไม่ยอมรับเด็กเข้าเรียน เนื่องจากเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระ

ด้านครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติยังขาดความรู้ความเข้าใจทักษะ เทคนิควิธีการประเมินขาดประสบการณ์ในการพัฒนาเด็กแต่ละประเภท การวัดการประเมินผลการเลื่อนขั้น ทำให้ครูขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ครูผู้สอนเด็กพิเศษส่วนหนึ่งมีภาระงานมาก ทั้งการเป็นครูประจำชั้น / ประจำวิชา งานโครงการต่าง ๆ ไม่ค่อยมีเวลาในการดูแลเด็กซึ่งมีหลายประเภท และเป็นภาระหนักที่ครูจะต้องทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ทำให้ไม่สามารถที่จะพัฒนาเด็กได้เท่าที่ควรและไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขาดความร่วมมือจาก ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเดียวกัน

ด้านผู้ปกครอง ขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลช่วยเหลือเด็กอย่างถูกต้อง ไม่ยอมรับในความบกพร่องของเด็ก และไม่ยอมส่งเด็กเข้าเรียน

ผู้รับผิดชอบงานในระดับจังหวัด / อำเภอมีน้อย ภาระงานอื่น ๆ มาก ทำให้ไม่สามารถพัฒนางานได้อย่างเต็มที่ และขาดการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะช่วยเหลือครูได้

2. การคัดแยกเด็กยังไม่ถูกต้องทั่วถึง อาจเนื่องจากครูขาดความรู้ความเข้าใจ เครื่องมือที่จัดสรรมีน้อย ยุ่งยากในการใช้ ไม่มีเครื่องมือที่ง่ายในการปฏิบัติงานของครู / โรงเรียน

3. การนิเทศติดตามผล ในทุกระดับไม่ทั่วถึงและขาดความต่อเนื่อง

4. ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ ไม่มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษา รวมทั้งขาดแหล่งศึกษาหรือเรียนรู้สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

จากปัญหาดังกล่าวนั้น ด้วยสาเหตุปัญหาด้านครูผู้สอนยอมส่งผลกระทบต่อเด็กโดยตรง เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และต้องพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ เรียนร่วมกันได้อย่างมีความสุขเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตร่วมอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งคือ การนิเทศการสอน เพราะจะเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยตรง และหลักเกณฑ์สำคัญยิ่งของการนิเทศการศึกษาคือ ต้องทราบความต้องการของครูแล้วจึงวางแผนการนิเทศเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ (วิจิตร วรุตบางกูรและคณะ , 2524) แต่จากสภาพการนิเทศการสอนในปัจจุบัน นิพนธ์ ไทยพานิช, 2528(อ้างถึงในสุนีย์ เกียรติมาพรศักดิ์, 2540) กล่าวว่า ปัญหาความต้องการในการนิเทศโดยทั่ว ๆ ไป ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความต้องการของศึกษานิเทศก์เองที่ต้องการปฏิบัติและทำหน้าที่ โดยมีหน้าที่จะต้องนิเทศการสอนของครูมากกว่าความต้องการของครูที่จะขอรับการนิเทศการสอน ดังนั้นเพื่อให้การนิเทศการสอนบังเกิดประโยชน์แก่ครูผู้สอน สามารถให้ความช่วยเหลือครูได้ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของครู ผู้ที่มีหน้าที่ในการนิเทศจึงควรศึกษาความต้องการของครูก่อนที่จะลงมือนิเทศว่าผู้รับการนิเทศต้องการให้นิเทศเรื่องอะไร ผู้นิเทศจะนิเทศได้ผลก็ต่อเมื่อผู้รับการนิเทศยอมรับเท่านั้น

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการจัดการเรียนการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้งานนิเทศการสอนซึ่งมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้การบริการทางวิชาการแก่ครูเป็นไปอย่างได้ผล สอดคล้องกับความต้องการของครูและจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 เพื่อเป็นการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ให้สอดคล้องตรงกับความต้องการของครูผู้สอนอย่างแท้จริง และเป็นแนวทางในการนิเทศการสอนของผู้มีหน้าที่นิเทศได้ตรงจุดที่บกพร่อง ที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพทางการเรียนและคุณภาพการดำรงชีวิตของผู้เรียนได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เฉพาะกรณีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 283 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ ครูการศึกษาพิเศษชั้นเรียนร่วม

2. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความต้องการการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เฉพาะกรณีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร

2.2 ด้านการเตรียมการสอน

2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน

2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน

2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

การนิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ส่งเสริม ในด้านการสอน ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ที่จะช่วยพัฒนาครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความต้องการการนิเทศการสอน หมายถึง ระดับของสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการนิเทศของ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ในด้านหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ที่เกี่ยวข้องกับการ ศึกษาพิเศษเรียนร่วม

ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม หมายถึง ครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษาพิเศษเรียนร่วม และปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนปกติ ที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่อง 3 ประเภท คือ

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ที่เรียนในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ที่ได้จัดขึ้นในปีการศึกษา 2542 กลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษของกลุ่มโรงเรียนนั้น ๆ

เขตการศึกษา 12 หมายถึง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด 8 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ข้อมูลจากการวิจัยใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ใช้เป็นแนวทางในการนิเทศการสอนของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และผู้มีหน้าที่นิเทศว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ต้องการได้รับการนิเทศการสอนในด้านใด มากน้อยเพียงใด

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การสอน

- ความหมายของการสอน
- ลักษณะของการสอน
- องค์ประกอบของการสอน

2. การนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอน

- ความหมายของการนิเทศการศึกษา
- ความหมายของการนิเทศการสอน
- ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอน
- หลักการนิเทศการสอน
- จุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน

3. การศึกษาความต้องการ

- ความหมายของความต้องการ
- ประเภทของความต้องการ
- การประเมินความต้องการและวิธีการศึกษาความต้องการ
- ขั้นตอนการหาความต้องการ
- วิธีศึกษาความต้องการ

4. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

- เด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- การจัดการเรียนร่วม

5. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

- ด้านหลักสูตร
- ด้านการเตรียมการสอน
- ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน
- ด้านสื่อการเรียนการสอน
- ด้านการวัดและประเมินผล

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสอน

ความหมายของการสอน

บันลือ พุกกะวัน (2537) กล่าวว่า การสอน คือ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ และจากผลแห่งการเรียนรู้นี้ ย่อมทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งภายใน (สมองสามารถเข้าใจเรื่องที่เรียน) และภายนอก (ปฏิบัติโดยแสดงออกให้ปรากฏ) ซึ่งแปลกแตกต่างไปจากเดิม (ก่อนได้รับการสอน)

บุญชม ศรีสะอาด (2537) ได้ให้ทัศนะของการสอนว่า มีการจัดดำเนินการของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะทำกิจกรรมที่อาศัยกระบวนการ (Process) ของสมอง เช่น ฟัง อ่าน พูด เขียน โยงความสัมพันธ์ เปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว ผลการเรียนรู้อาจอยู่ในรูปของความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ การประเมินผล ฯลฯ การจัดดำเนินการของผู้สอนอาจอยู่ในรูป บรรยาย อธิบาย สาธิต หรือปฏิบัติให้ดู ให้อ่านเนื้อหาสาระ ให้อภิปราย ให้ทำแบบฝึกหัด ให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ

จำเนียร ศิลปวานิช (2538) กล่าวว่า การสอน (Teaching) หมายถึง การจัดสถานการณ์ (Situation) สภาพการณ์หรือกิจกรรม (Activities) เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ (Experience) ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้ (Learning) ได้ง่ายขึ้น นอกจากนั้น การสอนยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความงอกงามในด้านกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งความสามารถด้านอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตในทางที่ดีขึ้นจนสามารถดำรงชีพได้อย่างราบรื่นเป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม ซึ่งถือว่าเป็นจุดสูงสุดของการศึกษานั้นเอง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) กล่าวว่า การสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

กูด (Good, 1975 อ้างถึงใน จำเนียร ศิลปวานิช, 2538) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้เป็น 2 นัย คือ

1. ความหมายอย่างแคบ การสอนหมายถึง การกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนนักเรียนตามสถานศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป

2. ความหมายอย่างกว้าง การสอนหมายถึง การจัดสภาพการณ์ จัดสถานการณ์ หรือจัดกิจกรรมอันเป็นการวางแผนการที่จะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินไปด้วยความสะดวกรวม ทั้งการเรียนที่จัดเป็นแบบฉบับต่าง ๆ หรือจัดกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีพิธีรีตรอง อื่น ๆ ด้วย

จากความหมายของการสอนของนักการศึกษาดังที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การสอน คือ กระบวนการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่ความเจริญงอกงามทั้งกาย จิตใจ อารมณ์ และ สติปัญญา รวมทั้งความสามารถในด้านอื่น ๆ ด้วย

ลักษณะของการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) ได้ให้ข้อสังเกตของลักษณะการสอนจากการสรุปจากความหมายของการสอน ได้ 3 ประการ คือ

1. การสอนเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ข้อนี้ต้องการเน้น การสอนในลักษณะของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งหมายความว่า การสอนจะเกิดขึ้นได้นั้นทั้งผู้สอน และผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2. การสอนมีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ข้อนี้ต้องการเน้นที่เป้าหมายของการสอน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เป็น พฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านความรู้ ความคิด หรือด้านพุทธิพิสัย กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงาม ทางสติปัญญา เกิดการพัฒนาขึ้นจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ คิดไม่เป็นมาเป็นมีความรู้ความเข้าใจ มีความ คิดและคิดเป็น

2.2 ด้านเจตคติ หรือด้านจิตพิสัย เกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่า ความดีความงาม

2.3 ด้านทักษะ หรือด้านทักษะพิสัย หมายถึง ความสามารถกระทำได้ ปฏิบัติได้ ถูกต้องตามวัย

3. การสอนจะบรรลุจุดประสงค์ได้ดี ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน ข้อนี้ ต้องการเน้นที่สมรรถภาพของผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอน การสอนจะบรรลุตาม จุดประสงค์ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้สอนทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ ทักษะ และ เทคนิคการสอนเป็นสำคัญ

องค์ประกอบของการสอน

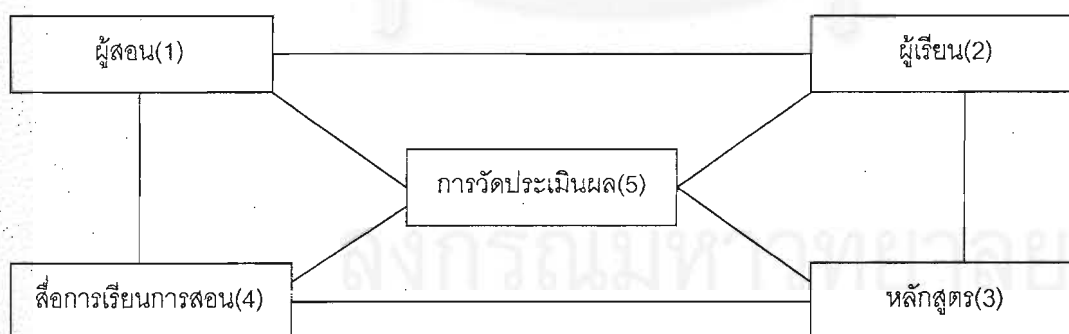
ลำพอง บุญช่วย (2530) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. ครูผู้สอน
2. ผู้เรียน
3. หลักสูตร
4. วิธีสอน
5. วัตถุประสงค์ของการสอน
6. สื่อการสอน
7. การประเมินผล

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2526 อ้างถึงใน อารมณ์ ใจเที่ยง, 2540) กล่าวว่า การสอนเป็น กระบวนการสามเส้าอันประกอบด้วย OLE ได้แก่

1. O = Objective = จุดมุ่งหมาย
2. L = Learning Experience = การจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอน
3. E = Evaluation = การประเมินผล

จำเนียร ศิลปวานิช (2538) กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนทุกระดับ จะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบด้วยกันดังแผนภูมิ

องค์ประกอบที่ 1 ผู้สอน

แต่เดิมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนมาก แต่ปัจจุบันความเชื่อเช่นนี้มิได้เป็นจริงเสมอไป เพราะมีองค์ประกอบอื่นๆ ในกระบวนการถ่ายทอดความรู้หลายอย่างเพิ่มขึ้น

องค์ประกอบที่ 2 ผู้เรียน

องค์ประกอบที่ผู้เรียนนี้นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน เพราะถ้าปราศจากองค์ประกอบส่วนนี้เสียแล้วการเรียนการสอนก็จะไม่บังเกิดขึ้น ฝ่ายผู้สอนก็ไม่ว่าจะไปสอนใคร ก่อนที่ผู้สอนจะลงมือสอนทั้งนี้เพราะผู้สอนจะต้องศึกษาผู้เรียนให้ละเอียดทุกด้านก่อนที่จะลงมือสอน

องค์ประกอบที่ 3 หลักสูตร

หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอนอีกองค์ประกอบหนึ่ง เพราะหลักสูตรเปรียบได้กับแผนที่ หรือลายแทงที่จะบอกให้ผู้เรียนรู้ว่าการเรียนการสอนดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางใดออกจากจุดเริ่มต้นที่ตรงทิศทางหรือไม่

องค์ประกอบที่ 4 สื่อการสอน

องค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความราบรื่นและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมขึ้นในตัวผู้เรียนที่ผู้สอนต้องการก็คือสื่อการเรียนการสอน ฉะนั้นผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้ วิธีการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนจะต้องเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพสังคมกับสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนและผู้สอนด้วย

องค์ประกอบที่ 5 การวัด - ประเมินผล

องค์ประกอบของการเรียนการสอนที่สำคัญประการสุดท้ายก็คือ การวัดประเมินผล ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจขององค์ประกอบในการเรียนการสอน ใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feed - back) ไปสู่การปรับปรุงทั้งผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนด้วย

จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสอนที่จะช่วยให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดเตรียมการสอน

3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และเทคนิควิธีสอน

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ทั้งนี้เพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

การนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอน

ความหมายของการนิเทศการศึกษา

ชาญชัย อัจฉินสมาจาร (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาคือ กระบวนการสร้างสรรค์ที่ไม่หยุดนิ่งในการให้คำแนะนำ และการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียน เพื่อการปรับปรุงตัวของเขา (ครูและนักเรียน) ตลอดจนสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์

กิติมา บริดีติลภ (2532) กล่าวว่า การนิเทศศึกษาน่าจะหมายถึงกระบวนการชี้แนะ แนะนำ และให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมของครูในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

นิพนธ์ ไทยพานิช (2532) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามของบุคลากรทางการศึกษาที่จัดกิจกรรมและให้บริการกับผู้บริหารและครูในทางตรงและทางอ้อม ที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนักเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2536) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและเพิ่มคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา

บันลือ พุกกะวัน (2537) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการ (Process) เป็นการทำงานอย่างมีแบบแผน เป็นการกระทำที่มีขั้นตอนและความต่อเนื่อง เพื่อให้ครูที่ผ่านกระบวนการนิเทศการศึกษาเกิดความตื่นตัว (คลายความกังวลหรือข้อคับข้องใจทั้งในหน้าที่การงานและ

ส่วนตัว) มีความเข้าใจที่จะใช้วิธีการในการพัฒนาวิชาชีพได้คล่องตัวขึ้น โดยมีการปรับปรุงการเรียน การสอนอยู่ตลอดเวลาและต่อเนื่อง

วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2538) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงาน และความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ เพื่อประสิทธิภาพอันสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

ซารี มณีศรี (2538) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามอย่างหนึ่ง ในหลาย ๆ อย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษามีคุณภาพทั้งด้านการเรียนและการสอน

กูด (Good, 1973) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามทุกชนิดของ เจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา ในการแนะนำครูหรือบุคลากร อื่นที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการศึกษา ให้รู้จักการปรับปรุงการสอน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเจริญงอกงาม ทางวิชาชีพการศึกษาช่วยในการพัฒนาครู ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา เนื้อหาการสอน วิธีการสอน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ และการประเมินผลการสอน

ไวลส์ และโลเวลล์ (Wiles and Lovell, 1983) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา คือ ระบบพฤติกรรมขององค์การ ซึ่งเป็นการทำงานที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการสอนของครูในระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูในระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการ เรียนการสอนแก่นักเรียนให้ดีขึ้น

แฮริส (Harris, 1985) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การที่บุคลากรใน โรงเรียนกระทำต่อบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อคงไว้หรือเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานของโรงเรียน ซึ่งจะ มีผลโดยตรงต่อการบรรลุเป้าหมายทางการสอนของโรงเรียน

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามในการทำงานร่วมกันระหว่าง ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนของครู โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประสิทธิภาพอันสูงสุดด้าน การเรียนของผู้เรียน

ความหมายของการนิเทศการสอน

สันต์ ธรรมบำรุง (2526) กล่าวว่า การนิเทศการสอน หมายถึง การช่วยเหลือ การแนะนำ การชี้แจง การบริการ การร่วมมือ การปรับปรุง ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในการที่จะส่งเสริมให้ครูปรับปรุงการสอนดีขึ้น ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศการสอนและครู โดยตั้งอยู่บนหลักแห่งมนุษยสัมพันธ์

นิพนธ์ ไทยพานิช (2528) กล่าวว่า การนิเทศการสอน คือ กระบวนการ และความ คิดรวบยอด (Concept) เพื่อที่จะปรับปรุงการสอนของครู เพื่อผลประโยชน์ของนักเรียนในอันที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนรู้ให้สูงสุด

สมพงษ์ สิงหะพล (2530) กล่าวว่า การนิเทศการสอน คือพฤติกรรมชนิดหนึ่งทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในองค์การ และมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบโดยมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครู ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2536) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการสอนว่าเป็น กระบวนการของผู้นิเทศที่มุ่งจะปรับปรุงและพัฒนาการสอนในสถานศึกษา โดยมุ่งที่พฤติกรรมของครู ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน

กลีคแมน (Glickman, 1981) กล่าวว่า การนิเทศการสอนเป็นชุดย่อย (Subset) ของการนิเทศการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการสำหรับปรับปรุงงานและหน้าที่ในชั้นเรียนและกิจกรรมที่ดำเนินในโรงเรียน โดยกระทำหรือทำงานโดยตรงกับครู

อัลฟอนโซ และคณะ (Alfonso and others, 1981) กล่าวว่า การนิเทศการสอนเป็น พฤติกรรมที่พึงปรารถนาอย่างเป็นทางการในองค์การนั้น ซึ่งชี้แนะถึงพฤติกรรมของครูในทางที่จะให้ ความสะดวกในด้านการเรียนการสอนของนักเรียนและสัมฤทธิ์ผลเป้าหมายขององค์การ

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังที่กล่าวมาจึงพอสรุปได้ว่า การนิเทศการสอน เป็น กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศ โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพด้านการเรียนของผู้เรียน

จากความหมายของการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอนนั้น จะเห็นว่ามี ความใกล้เคียงกันมาก แต่มีความแตกต่างกันที่ระดับการทำงาน กล่าวคือ การนิเทศการศึกษาเป็น การนิเทศในลักษณะกว้างและครอบคลุม มีจุดมุ่งหมาย เพื่อการปรับปรุงการศึกษาทั้งระบบ แต่การ นิเทศการสอนเป็นการนิเทศที่มุ่งนิเทศเฉพาะแต่เพียงการสอนของครูผู้สอนที่จะส่งผลต่อการพัฒนา ศักยภาพด้านการเรียนของผู้เรียนเท่านั้น ดังที่ สมพงษ์ สิงหะพล (2530) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษากับการนิเทศการสอนมีลักษณะใกล้เคียงกันมาก งานการนิเทศทั้งสองนั้นเป็นงานเกือบเหมือนกันและ บางครั้งก็มีลักษณะซ้ำซ้อนกันจะแยกความแตกต่างได้ยาก เนื่องจากทั้งคู่ต่างก็มีเป้าหมายเพื่อพัฒนา และปรับปรุงการสอนของครู การพัฒนาทางด้านวิชาชีพของครูที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างไรก็ตามแม้ว่าการนิเทศทั้งสองจะมีลักษณะใกล้เคียงกันและเป็นงานอย่างเดียวกัน แต่ระดับของ การทำงานจะแตกต่างกันออกไป การนิเทศการศึกษาเป็นการทำงานในวงกว้างออกไปครอบคลุม การปฏิบัติทางการศึกษาโดยส่วนรวม ทั้งด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการบริหาร ด้านการส่งเสริม และพัฒนาครูทางวิชาชีพ รวมถึงงานในการนิเทศการสอนในระดับชั้นเรียนด้วย การนิเทศการศึกษาจึง เป็นงานการนิเทศในลักษณะกว้างและครอบคลุม แต่การนิเทศการสอนจะเป็นการนิเทศในวงแคบและ ลึกซึ้งและเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษาเท่านั้น การนิเทศการสอนจะเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาและปรับปรุงการสอนของครูในระดับชั้นเรียนหรืออาจเป็นระดับโรงเรียน เป็นการทำงาน ที่จะหาทางวิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริม และพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครู ดังนั้นการนิเทศการสอน จึงเป็นขุดย่อยหนึ่งของการนิเทศการศึกษาที่เป็นการปรับปรุงการศึกษาทั้งระบบ

ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอน

ชาญชัย อาจิมสมาจาร (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาที่มี ต่อการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นการให้บริการทางวิชาการ การศึกษาเป็น กิจกรรมที่ซับซ้อนและยุ่งยาก เพราะมันเกี่ยวข้องกับบุคคล การนิเทศการศึกษาเป็นการให้บริการแก่ครู จำนวนมากที่มีความสามารถต่าง ๆ กัน อีกประการหนึ่ง การศึกษาได้ขยายตัวไปอย่างมากเมื่อไม่นาน มานี้ สิ่งเหล่านี้ต่างก็ต้องอาศัยความช่วยเหลือทั้งสิ้น

2. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อความเจริญงอกงามของครูแม้ว่าครูจะได้รับ การฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดีก็ตาม แต่ครูจะต้องปรับปรุงการฝึกฝนอยู่เสมอในขณะที่ทำงานใน สถานการณ์จริง

3. การนิเทศการศึกษาที่มีความจำเป็นต่อการช่วยเหลือครูในการตระเตรียมการสอน เนื่องจากครูต้องปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ กัน และจะต้องเผชิญกับภาวะที่ค่อนข้างหนัก ครูจึงไม่อาจสละเวลาได้มากเพียงพอต่อการตระเตรียมการสอน การนิเทศการศึกษาจึงสามารถลดภาระของครูได้ในกรณีดังกล่าว

4. การนิเทศการศึกษาที่มีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีอยู่เสมอ ทำให้เกิดพัฒนาการทางการศึกษาทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิเคราะห์และจากการอภิปราย จากการค้นพบของการวิจัยมีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตดังกล่าว การนิเทศการศึกษาสามารถให้บริการได้

5. การนิเทศการศึกษาที่มีความจำเป็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาชีพแบบประชาธิปไตย การนิเทศการศึกษาสามารถให้ประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังสามารถรวมพลังของทุกคนที่ร่วมอยู่ในกระบวนการทางการศึกษาด้วย

นอกจากนี้ สันต์ ธรรมบำรุง (2526) ยังได้กล่าวถึงความจำเป็นในการนิเทศการสอนว่ามีเหตุผลจากความจำเป็นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. หน้าที่ของผู้สอนเปลี่ยนไปจากเดิม
2. การนิเทศการสอนจะช่วยให้ครูเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการสอน และวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอย่างถ่องแท้
3. ช่วยสร้างครูให้มีคุณลักษณะของความเป็นผู้นำ
4. ความจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งจะส่งผลการจัดการเรียนการสอน
5. ขนาดของโรงเรียนใหญ่ขึ้น มีครูเพิ่มมากขึ้น ครูบรรจุใหม่ หรือครูบางคนไม่ถนัดในการสอนบางรายวิชา การนิเทศการสอนจะช่วยได้
6. เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน
7. ช่วยลดภาระผู้สอน ทำให้มีเวลาค้นคว้า ทดลองวิจัยหาวิธีใหม่ ๆ
8. ช่วยเสริมขวัญ กำลังใจของคณะครู ในการร่วมมือกับผู้ปฏิบัติงาน
9. ช่วยในการพิจารณาความเหมาะสม และช่วยแก้ไขจุดลำบากในการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนแต่ละคน

10. ช่วยประเมินผลงานการสอนของครู โดยอาศัยความเจริญงอกงามของนักเรียนตามที่ตกลงกันได้

จากเหตุผลของความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอนนั้น เพื่อที่จะช่วยเหลือ ปรับปรุงและพัฒนาครู ให้มีประสิทธิภาพในด้านการจัดการเรียนการสอนในสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน นำผลประโยชน์ให้เกิดแก่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดทางการเรียนต่อไป

หลักการนิเทศการสอน

อาดัม และดิกกี (Adams and Dickey, 1956 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2536) ได้ให้หลักการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

1. การนิเทศเป็นการส่งเสริมความเจริญงอกงาม

1.1 การจัดให้มีการฝึกอบรมด้านการเรียนการสอน เพื่อให้ครูได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิธีสอนต่าง ๆ

1.2 ช่วยพัฒนาความรู้ทางวิชาการเฉพาะ ให้เทคนิควิธีสอนอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

1.3 พัฒนาให้มีความเชื่อมั่นในการสอน และมีประสบการณ์ในการใช้สื่อการสอน

1.4 พัฒนาทัศนคติ และอุดมการณ์ในการทำงานให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

1.5 พัฒนาประมวลรายวิชา โครงการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียน

1.6 ร่วมมือจัดทำสื่อการสอนชนิดต่าง ๆ ที่จำเป็นและหาได้ในโรงเรียนและท้องถิ่น

1.7 ช่วยพัฒนาประสบการณ์การประเมินผล และเทคนิคการใช้และเตรียมเครื่องมือ

ประเมินผล

1.8 ช่วยวางแผนและพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาการเรียนและปัญหาอื่น

2. การนิเทศมีความเป็นประชาธิปไตย

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำของการศึกษามากกว่าที่จะเป็นโดยตำแหน่ง

2.2 ต้องยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ครูมีอิสระให้ใช้ความสามารถของตนเองพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้ดีขึ้น

2.3 เปิดโอกาสให้ครูมีความคล่องตัวในการดำเนินงานต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนการทำงาน

2.4 การใช้อำนาจหน้าที่ควรเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มและหมู่คณะ

2.5 ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2.6 อำนาจยอมเปลี่ยนแปลงไปตามวิธีประชาธิปไตย ทุกคนมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถและความเป็นผู้นำ

2.7 ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ ครู จะต้องร่วมมือกันเพื่อช่วยแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน

3. การนิเทศเป็นกระบวนการสร้างสรรค์

3.1 ผู้นิเทศและครูร่วมกันสร้างบรรยากาศในการนิเทศด้วยการประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน

3.2 ผู้นิเทศให้อิสระแก่ครูได้มีความคิดสร้างสรรค์ตามความสามารถของแต่ละคน

4. การนิเทศยึดหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์

4.1 ให้การยอมรับนับถือบุคคลอื่น เป็นพื้นฐานในการสร้างมนุษยสัมพันธ์

4.2 ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอย่างบริสุทธิ์ใจ

4.3 สร้างความเชื่อถือและศรัทธา ให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือ เพื่อสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น ๆ

5. การนิเทศเพื่อสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ

5.1 ขวัญและกำลังใจของครูดี ย่อมส่งผลในการทำงานให้ดีขึ้นไปด้วย

5.2 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนขึ้นอยู่กับขวัญของครูที่ให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

5.3 ครูเองก็ต้องการขวัญและกำลังใจ

5.4 การดำเนินงานควรจะเป็นไปด้วยความสมัครใจตามความสามารถของแต่ละ

บุคคล

6. การนิเทศเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน

6.1 งานนิเทศเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียน

6.2 งานนิเทศเป็นการปรับปรุงการสอนของครู

6.3 งานนิเทศเป็นงานพัฒนาหลักสูตร

6.4 การประเมินผลการสอนมีความจำเป็นในการปรับปรุงการเรียนการสอน

7. การนิเทศเป็นการประสานสัมพันธ์ระหว่างงานนิเทศกับงานอื่น ๆ

- 7.1 การให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างงานนิเทศกับงานอื่น
- 7.2 การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานอื่น

จุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน

การปฏิบัติภารกิจใด ๆ ก็ตาม ย่อมต้องมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์การนิเทศการสอน เป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษา ฉะนั้น การนิเทศการสอนจึงมีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจงลงไปเพื่อการปรับปรุงด้านการสอนของครู ดังที่ สมพงษ์ สิงหะพล (2530) ได้กล่าวว่าการนิเทศการสอนมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ

1. พัฒนาสภาพการณ์สำหรับการเรียนการสอน ได้แก่
  - 1.1 ปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครู
  - 1.2 แก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน
  - 1.3 รักษา พิจารณา ส่งเสริม ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการสอน
  - 1.4 กำหนดเป้าหมายและโปรแกรมการเรียนการสอนของครู
  - 1.5 ประสานงานเกี่ยวกับการสอนของครูในโรงเรียน
2. ส่งเสริมความเป็นผู้นำทางวิชาชีพให้แก่ครู ได้แก่
  - 2.1 สร้างแรงจูงใจในการสอน
  - 2.2 ตรวจสอบและประเมินผลการสอน
  - 2.3 ให้ความคิดริเริ่มและแนวทางในการพัฒนาการสอน
  - 2.4 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางวิชาการและการบริหารในโรงเรียนให้เป็นไปในทาง
3. พัฒนาความองอกงามของนักเรียน ได้แก่
  - 3.1 แก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน
  - 3.2 ส่งเสริมการเรียนของนักเรียน
  - 3.3 พัฒนาการสอนของครู
  - 3.4 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนและการสอน

สันต์ ธรรมบำรุง (2526) ได้กล่าวสรุปว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการนิเทศการสอน คือ การปรับปรุง พัฒนา ซึ่งแนวทางในด้านการเรียนการสอน เพื่อส่งผลไปให้ผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามปกติแล้ว การนิเทศการสอนจะช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาครู หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า “ ณ ที่ได้มีการสอน ณ ที่นั้นจะต้องมีการนิเทศ ”

พนัส หันนาคินทร์ (2524) ได้กล่าวว่า ทั้งการนิเทศการศึกษา และการนิเทศการสอนต่างมีจุดมุ่งหมายสำคัญอันเดียวกัน คือ ปรับปรุงส่งเสริมการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้น การนิเทศการสอน มิใช่การบังคับหรือจับผิด แต่เป็นการช่วยเหลือ ร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ดังนั้น การนิเทศการสอนจึงตั้งอยู่บนรากฐานและมนุษยสัมพันธ์อันดี

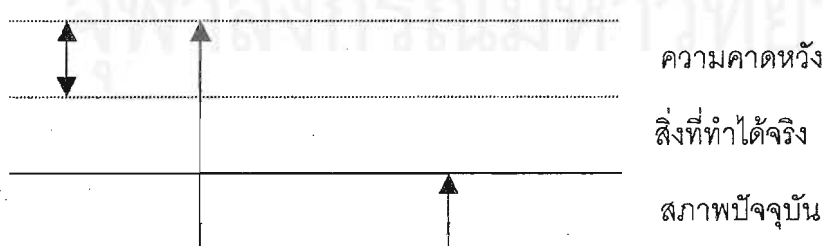
จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้น การนิเทศการสอนจึงมีจุดสำคัญ คือ การช่วยเหลือ พัฒนา ปรับปรุง ส่งเสริม ชี้แนะแก่ครูในด้านการเรียนการสอน เพื่อส่งผลไปให้ผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างที่สุด

การศึกษาความต้องการ

ความหมายของความต้องการ (Needs)

เจษฎา แซ่มประเสริฐ (2534) ให้ความหมายของคำว่า ความต้องการว่า หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการหาปัญหาหรือสิ่งที่ยังบกพร่อง ที่ทำให้งานไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ จากสภาพที่ควรจะเป็น

ในการพิจารณาคำว่า สิ่งใด คือ ปัญหานั้น พิจารณาจากความแตกต่างระหว่าง ความคาดหวังกับสิ่งที่ทำได้จริงของหน่วยงาน แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

สุพักตร์ พิบูลย์ (2535) กล่าวว่า ความต้องการ คือ เงื่อนไขความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (Actual Conditions) กับสภาพที่ควรจะเป็น หรือสภาพที่ต้องการ (Desired Conditions) เป็นสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนอง หรือดำเนินการแก้ไข

แมคเนล (McNeil, 1977) ได้ให้ความหมายของความ ต้องการ ว่าหมายถึงสภาพการณ์ที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างพฤติกรรม หรือเจตคติของผู้เรียนในสถานะที่ยอมรับกับสถานะที่ได้จากการสังเกต

คอฟแมน และ อิงลิช (Kauffman and English, 1979) ได้ให้ความหมายของความ ต้องการ ว่าหมายถึง ช่องว่าง (Gap) ระหว่างผลผลิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ โดยนำช่องว่างที่ได้รับมาจัดลำดับความสำคัญ แล้วเลือกเอาสิ่งที่สำคัญที่สุดเป็นความต้องการที่จะกระทำก่อน

สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam and Others, 1985) ได้ให้คำนิยามว่า Need คือ บางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองหรือเปิดประโยชน์ หากได้รับการตอบสนองภายใต้เหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจน

จากความหมายของความ ต้องการดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสรุปได้ว่า ความต้องการ คือ ความแตกต่างระหว่างสภาพที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่มุ่งหวัง ซึ่งเป็นมาตรฐานที่พึงปรารถนากับสภาพการณ์ที่เป็นจริง ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติของบุคคลนั้น

ประเภทของความ ต้องการ

มีผู้เสนอแนวคิดในการจำแนกประเภทของความ ต้องการไว้ดังนี้

โมโรนี (Moroney อ้างถึงใน เสาวนีย์ พนิชโยวาท, 2535) ได้จำแนกความต้องการ ออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

Normative Needs เป็นความต้องการที่ยึดมาตรฐานที่ชัดเจน เป็นตัวเปรียบเทียบ เช่น อัตราส่วนครูต่อนักเรียน

Perceived Needs เป็นความต้องการตามการรับรู้ของบุคคล

Expressed Needs เป็นภาวะความต้องการ ที่แสดงให้เห็นโดยจำนวนผู้แสดง ความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะที่เป็นปัญหา

Relative Needs ได้จากการพิจารณาการได้รับการบริการ ในเขตพื้นที่ต่างกันเป็น การพิจารณาในแง่ของความเท่าเทียมกันของการได้รับการบริการ

สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam and Others, 1985) ได้จำแนกประเภทของ ความต้องการจำเป็นออกเป็น 4 ทศณะ คือ

ทศณะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความไม่สอดคล้อง (The Discrepancy View) ตาม ทศณะนี้ คือ ความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น

ทศณะเชิงประชาธิปไตย (The Democratic View) จะเน้นการศึกษาความต้องการ ตามการรับรู้ของกลุ่มบุคคลอ้างอิงที่สำคัญ ๆ ขององค์การนั้น ๆ และถือเอาความต้องการของบุคคล เหล่านั้นเป็นความต้องการขององค์การ

ทศณะเชิงวิเคราะห์ (The Analytic View) จะเน้นการรวบรวมปัญหาอย่างเป็น ระบบ และแก้ปัญหาอย่างมีแบบแผน

ทศณะเชิงวินิจฉัยวิเคราะห์ (The Diagnostic View) กลุ่มนี้จะมองความต้องการความ จำเป็นในลักษณะความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ซึ่งถ้าขาดหายไปหรือไม่ได้รับการตอบสนองแล้วจะเกิด ความเสียหาย หรือเกิดอันตราย

การจำแนกประเภทของความต้องการ มีประโยชน์อย่างยิ่งในการพิจารณากระบวนการ ประเมินความต้องการ เพื่อหาวิธีการแก้ไขและดำเนินการแก้ไขจากสภาพที่เป็นจริงไปสู่สภาพที่ ควรจะเป็น

การประเมินความต้องการและวิธีการศึกษาความต้องการ

คอฟแมน และ อิงลิช (Kaufman and English, 1979) ได้ให้ความหมายของ การประเมินความต้องการ ดังนี้

การประเมินความต้องการ เป็นกระบวนการหาความต้องการทำยสุด (หรือผลผลิต : Output, product, result)

การประเมินความต้องการ เป็นกระบวนการทดลอง สังเกตที่ต้องการหาผลผลิต โดยมีเกณฑ์ที่ชี้ให้เห็นถึงการพัฒนา และเปรียบเทียบด้านหลักสูตร

การประเมินความต้องการ เป็นกระบวนการหาความเชื่อมั่นของจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม ข้อสอบมาตรฐาน และ/หรือ ข้อสอบอิงเกณฑ์ว่ามีความเหมาะสม

การประเมินความต้องการ เป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นถึงความต้องการระหว่างผลที่ได้กับผลที่ต้องการ โดยเรียงลำดับกับความต้องการสูงสุด และเลือกนำมาปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักสูตรและกระบวนการจัดการ

ขั้นตอนการหาความต้องการ

สุวิมล ว่องวานิช (2531) ได้เสนอแนวในการประเมินความต้องการ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. พยายามกำหนดสิ่งที่มุ่งสร้าง (What should be)
2. พยายามวัดสถานการณ์หรือสถานภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (What is)
3. หาความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2
4. ศึกษาสาเหตุหรือเหตุผลที่ทำให้เกิดความแตกต่าง (ปัญหา) ในข้อ 3
5. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา

คอฟแมนและอิงลิช (Kaufman and English, 1979) ได้เสนอการวางแผนอย่างละเอียด ในการหาความต้องการประกอบด้วยขั้นตอนทั่ว ๆ ไป 14 ขั้นตอน ดังนี้

1. วางแผนเพื่อที่จะทำแผน : กำหนดวิธีการและจุดประสงค์ การเตรียมการ ซึ่งรวมไปถึงกำหนดเวลา แหล่งวิทยากร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. ที่มาของจุดมุ่งหมาย : ซอรัองผู้เชี่ยวชาญ (ผู้ที่มีความรู้) ในการกำหนดผลผลิตทางการศึกษาว่าเป็นที่น่าพอใจหรือไม่
3. ความสมบูรณ์ของจุดหมาย : หาความเชื่อมั่นโดยถามนักศึกษาและที่ไม่ใช่ นักศึกษาว่าจุดหมายเหมาะสมหรือไม่
4. การจัดลำดับความสำคัญของจุดหมาย : สุ่มประชากรที่มีนักเรียนนักศึกษาผู้เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ให้ช่วยเรียงลำดับตำแหน่งของจุดหมาย
5. ดีความจุดหมาย : ข้อความของจุดหมายต้องเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วัดได้
6. ความสมบูรณ์เชื่อมั่นของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม : การแปลงจุดมุ่งหมายเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมต้องถูกต้องและเฉพาะเจาะจง

7. จัดลำดับของจุดหมายอีกครั้ง : พิจารณาจุดหมายจากผลการสุ่มอีกครั้งหนึ่งในขั้นที่ 2 ส่วนขั้นที่ 3 จะทำอีกครั้งก็ได้ถ้าต้องการ

8. กำหนดข้อมูลนำเข้าไปในจุดหมาย : กำหนดจุดประสงค์ในอนาคตใช้เทคนิคเดลฟาย (The Delphi Technique) โดยการทำนายทิศทาง (การศึกษา) ในอนาคตเพื่อนำไปแยกแยะทำให้จุดหมายทางการศึกษาที่ได้จากจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

9. จัดจุดหมายอีกครั้ง : โดยใช้งานวิจัยและการศึกษา วิธีการทำนายได้ เช่น เทคนิคเดลฟาย (The Delphi Technique)

10. เลือกเครื่องมือทดสอบ หรือ เทคนิควัดผลเพื่อใช้ในการประเมิน : เครื่องมือที่ใช้ต้องระบุแน่ชัดถึงระดับความสามารถนักเรียน บอกได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต้องการหรือไม่

11. เปรียบเทียบข้อมูล : นำข้อมูลที่รวบรวมเข้าตาราง แผนภูมิ กราฟ ฯลฯ คอฟแมน และอิงลิช (Kaufman and English) ซึ่งให้เห็นว่า การประเมินความต้องการเป็นกระบวนการเสนอให้เห็นช่องว่างที่ชัดเจน หรือความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ 2 ชุด ข้อมูลสภาพและผลที่ต้องการในอนาคต และข้อมูลที่เป็นอยู่ ในการเสนอข้อมูลนั้นข้อมูลที่มีรายละเอียดมากที่สุดจะถูกแบ่งจัดกลุ่ม เพื่อพิจารณาตัดสินใจในขั้นสุดท้าย

12. เขียนข้อความของความต้องการ

13. จัดลำดับข้อความสำคัญของจุดหมาย : โดยใช้ระดับความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ต้องการกับที่เป็นจริง

14. เขียนข้อความที่เป็นความต้องการ : ซึ่งเป็นขั้นขั้นสุดท้ายของการประเมินความต้องการ

วิธีการศึกษาความต้องการ

การศึกษาหาความต้องการนั้น สามารถศึกษาจากสภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องดังกล่าวข้างต้น อันเป็นสิ่งนำมาซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นและจะต้องการทางแก้ไข เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยใช้วิธีการประเมินความต้องการ (Needs Assessment) คอฟแมน และอิงลิช (Kaufman and English, 1979) ให้ทัศนะว่า การประเมินความต้องการเป็นกระบวนการประเมินช่องว่าง (Gap) ระหว่างผลผลิตที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ แล้วจัดช่องว่างตามลำดับความสำคัญ เลือกเอาสิ่งที่มีความสำคัญไปปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือสนองความต้องการเหล่านั้น

ดังนั้น การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ผู้วิจัยจะได้ใช้หลักการและแนวคิดดังกล่าว โดยศึกษาจากสภาพของความต้องการที่แสดงระดับความต้องการตามการรับรู้ (Felt needs) ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ที่สิ่งใดเป็นความต้องการของครูที่ควรจะได้รับการนิเทศ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นงานของผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศจะได้ทำหน้าที่ตรงกับความต้องการของผู้รับการนิเทศ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการช่วยเหลือทางการศึกษา ซึ่งต้องจัดการศึกษาและให้ความช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ อันเนื่องจากเหตุบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม หรือจากความด้อยโอกาสรวมถึงเด็กปัญญาเลิศ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ข)

ประเภทและลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการจำแนกประเภท ซึ่งพิจารณาจากความผิดปกติทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ แบ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็น 10 ประเภท (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ข) คือ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว
5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
6. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม
7. เด็กออทิสติก

8. เด็กสมาธิสั้น
9. เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน
10. เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง เด็กที่มองไม่เห็น (ตาบอดสนิท) หรือพอเห็นแสงเลือนลางและมีความบกพร่องทางสายตาทั้งสองข้าง โดยมีความสามารถในการเห็นได้ไม่ถึงเศษหนึ่งส่วนสิบของคนสายตาปกติ จำแนกได้ 2 กลุ่ม คือ

1.1 เด็กตาบอด หมายถึง เด็กที่มองไม่เห็นหรือมองเห็นบ้างแต่ไม่มากนักแม้ได้รับการแก้ไขแล้วยังไม่สามารถใช้สายตาในการเรียนหนังสือได้

1.2 เด็กสายตาเลือนลาง หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาสามารถมองเห็นได้บ้างหรือมองเห็นได้เลือนลาง (Low Vision) เมื่อได้รับการแก้ไขแล้วอาจใช้อุปกรณ์พิเศษบางอย่างช่วยจึงสามารถใช้สายตาในการเรียนหนังสือได้บ้าง

2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ไม่สามารถรับฟังเสียงได้เหมือนเด็กปกติ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 เด็กหูตึง หมายถึง เด็กที่มีการได้ยินเหลืออยู่บ้างสามารถได้ยินได้ไม่ว่าจะใส่เครื่องช่วยฟัง (Hearing Aids) หรือไม่ก็ตาม เด็กหูตึงจะมีระดับการได้ยินระหว่าง 26 – 89 เดซิเบล ซึ่งในคนปกติจะมีระดับการได้ยินระหว่าง 0 – 25 เดซิเบล

2.2 เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ตั้งแต่ 90 เดซิเบล ขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงพูดดัง ๆ อาจรับรู้เสียงบางเสียงได้จากการสั่นสะเทือน ไม่สามารถใช้การได้ยินให้เป็นประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เด็กหูหนวกอาจสูญเสียการได้ยินมาตั้งแต่กำเนิดหรือเกิดการสูญเสียการได้ยินในภายหลัง

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีปัญหาการพูดไม่ได้หรือพูดไม่ชัดขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยิน และอายุที่เริ่มสูญเสียการได้ยินของเด็ก

3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีภาวะความจำกัดอย่างชัดเจน ในทักษะการดำรงชีวิต ซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะ คือ มีความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2 ขึ้นไปพร้อมกับความจำกัดของทักษะการปรับตัว อีกอย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ ดังนี้

1. การสื่อความหมาย
2. การดูแลตนเอง
3. การดำรงชีวิตภายในบ้าน
4. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น
5. รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน
6. การควบคุมตนเอง
7. การนำความรู้มาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน
8. การทำงาน
9. การใช้เวลาว่าง
10. สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยและแสดงอาการก่อนมีอายุ 18 ปี

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้ากว่าเด็กปกติในวัยเดียวกันส่งผลให้มีความจำกัดในการปรับตัว ที่สามารถดำรงชีวิตในชุมชนและสังคมได้ เมื่อเด็กเหล่านี้ ได้เข้าเรียนร่วมชั้นกับเด็กปกติ จะมีพฤติกรรมปรับตัวที่ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตในชุมชนและสังคมได้ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากการฟื้นฟูสมรรถภาพจากทีมบุคลากร เช่น ผู้ปกครอง บุคลากรทางการแพทย์ และครู การจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะทำให้คุณภาพชีวิตของเด็กเหล่านี้ดีขึ้น

ลักษณะและความต้องการพิเศษของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับอายุและความรุนแรงของภาวะบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งทางการแพทย์จะแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ (ระดับน้อย (Mild) ระดับปานกลาง (Moderate) ระดับรุนแรง (Severe) และระดับรุนแรงมาก (Profound)

ในบุคคลที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาทั้งหมดจะพบว่า มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อยมีจำนวนมากที่สุดคือ 85-87% ระดับปานกลาง ประมาณ 6-10% ระดับรุนแรง 3-4% และระดับรุนแรงมากประมาณ 1%

ในทางการศึกษาจะแบ่งภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับที่เรียนได้ เป็นเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาระดับน้อย สามารถช่วยเหลือตนเองได้ จะมีพัฒนาการด้านการฟัง การพูด และเขียนล่าช้า สามารถทำงานเชิงปฏิบัติการมากกว่าด้านวิชาการสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ

2. ระดับที่ฝึกได้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลางมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้จำกัดอยู่เฉพาะทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการฟัง พูด อ่าน เขียน และนับจำนวนเท่านั้น จำเป็นต้องเรียนในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษ

3. ระดับที่ไม่สามารถเรียนได้หรือฝึกได้ เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงมากช่วยเหลือตนเองได้น้อยมาก หรือไม่ได้เลย ต้องอยู่ในความดูแลของบุคลากรทางการแพทย์และต้องมีคนคอยดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาส่วนใหญ่จะมีภาวะบกพร่องในระดับน้อย ซึ่งหากได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแต่เยาว์วัย จัดการศึกษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถแต่ละบุคคล ฝึกทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จะสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ปรับตัวอยู่ในสังคมและมีการงานอาชีพเลี้ยงตัวได้

4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว

เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หมายถึงเด็กที่มีความผิดปกติของแขนขา และ/หรือลำตัว รวมไปถึงศีรษะ แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีสายตาพิการหรือสูญเสียการได้ยิน แม้ว่าดวงตาและระบบการได้ยินจะเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายก็ตาม ทำให้มีปัญหาในการเคลื่อนไหว และยังหมายรวมถึงเด็กเจ็บป่วยเรื้อรัง มีโรคประจำตัว เช่น โรคหอบหืด หัวใจ เบาหวาน จำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมใหม่ให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของเด็กเหล่านี้

5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หรือ LD หมายถึงเด็กที่มีความผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งเรื่องขึ้นไป ความผิดปกติดังกล่าวจะเกี่ยวเนื่องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน ซึ่งอาจส่งผลถึงความสามารถที่บกพร่องไปเกี่ยวกับ การฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียนสะกดคำ ตลอดจนการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ (ดังนี้หมายรวมถึงสภาวะความพิการด้านการรับรู้ การที่สมอง

บาดเจ็บสมองไม่อาจทำหน้าที่บางอย่างได้เล็กน้อย การมีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) และการมีปัญหาด้านภาษา (Aphasia) แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เนื่องจากความพิการด้านสายตา การได้ยินหรือร่างกายหรือพิการตลอดจนการมีภาวะปัญญาอ่อน มีปัญหาทางอารมณ์ หรือเด็กด้อยโอกาส

6. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม

เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม (Behavior Disorder หรือ BD) หมายถึง เด็กที่แสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากเด็กทั่วไปและพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กและผู้อื่น พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนนี้เป็นผลมาจากความขัดแย้งระหว่างเด็กกับสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กและหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวเด็กเอง

7. เด็กออทิสติก

เด็กออทิสติก (Autistic Child) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติทางด้านพัฒนาการที่เกี่ยวกับสังคม อารมณ์ และการสื่อสารอย่างรุนแรง อาจมีหรือไม่มีปัญญาอ่อนร่วมด้วย เด็กประเภทนี้ยังไม่มีชื่อเรียก ภาษาไทยยังคงเรียกตามคำเดิมในภาษาอังกฤษว่า ออทิสซึม (Autism) เป็นคำนามที่เรียกโรคนี้ ส่วนเด็กที่มีอาการของโรคนี้เรียกว่า “เด็กออทิสติก” (Autistic Child) สาเหตุที่แท้จริงของการเป็นเด็กออทิสติกยังไม่ทราบแน่ชัด แต่นักวิชาการจำนวนมากมีความเชื่อว่ามีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ สาเหตุความบกพร่องทางระบบชีววิทยาของร่างกายรวมถึงความผิดปกติในสมอง ความผิดปกติของระบบประสาท ซึ่งก่อให้เกิดความบกพร่องในการเรียนรู้ ส่วนสาเหตุอีกประการหนึ่งเกิดจากสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ การให้ความช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ต้องใช้ความอดทนจริงจัง มีความรู้ประสบการณ์และการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง โดยความร่วมมือของบุคลากรหลาย ๆ ด้าน เช่น แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา ครูฝึกพูด ครูการศึกษาพิเศษ นักสังคมสงเคราะห์ พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิดเด็กเหล่านี้

8. เด็กสมาธิสั้น

เด็กสมาธิสั้น (Attention Deficit and Hyperactivity Disorders – ADHD) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติด้านความสนใจและพฤติกรรมอยู่ไม่สุข มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับอายุหรือระดับพัฒนาการในเรื่องของการขาดสมาธิ ความหุนหันพลันแล่นยับยั้งตัวเองไม่ค่อยได้ อาจมีอาการซุกซนผิดปกติหรือมีลักษณะเชิงซ้ำ สงบเสียบได้ ไม่สามารถให้ความสนใจต่อการเรียนได้อย่าง

จริงจัง และนานเพียงพอโดยจะปรากฏอาการให้เห็นก่อนอายุ 7 ปี เด็กสมาธิสั้น อาจมีลักษณะทางอารมณ์และพฤติกรรม 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. สมาธิบกพร่อง เช่น เสียสมาธิง่าย ให้ความสนใจได้ไม่นาน วอกแวกง่าย มีปัญหาในการปฏิบัติตามคำสั่งที่ซับซ้อน
2. ความผลีผลาม เช่น พุด/แสดงออกก่อนคิด หุนหัน มีความว่องไวผิดปกติ ขาดความระมัดระวัง บางคนชนมาก ชุ่มช้ำไม่เรียบร้อย เป็นต้น
3. พฤติกรรมอยู่ไม่สุข เช่น นั่งนิ่ง ๆ ไม่เป็น ไม่สนใจเวลาครูสอน เพราะทำอย่างอื่นไปด้วย มีความยากลำบากในการรอคอยไม่ยอมเข้าคิว เป็นต้น

สำหรับลักษณะทางอารมณ์ที่จะพบ คือ อารมณ์แปรปรวนง่าย ขาดความอดทน ออกล้น ใจร้อน โมโหง่าย ไม่ค่อยอยู่ในกฎกติกา เป็นต้น

9. เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน

เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน (Multiple Handicapped Children) หมายถึง เด็กที่มีความสภาพความบกพร่องทางอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายมากกว่า 1 อย่างในบุคคลเดียวกัน เช่น เด็กปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยิน เด็กปัญญาอ่อนที่ตาบอด เด็กที่ทั้งหูหนวกและตาบอด เป็นต้น สาเหตุของสภาพความบกพร่องซ้ำซ้อน มีหลายประการคือ สาเหตุบกพร่องก่อนคลอดอาจเป็น ความผิดปกติของโครโมโซม ความผิดปกติของระบบเมตาโบลิซึม มารดาเป็นหัดเยอรมัน ติดยาหรือสิ่งเสพติด การขาดสารอาหารระหว่างตั้งครรภ์ เป็นต้น ส่วนสาเหตุระหว่างคลอดเกิดจากการขาดออกซิเจน สมองได้รับบาดเจ็บระหว่างคลอด เด็กที่มีความบกพร่องรุนแรงมักเห็นได้ชัดเจนตั้งแต่วัยแรกเกิด สาเหตุหลังคลอดเกิดจากอุบัติเหตุ การได้รับสารพิษ เป็นต้น

10. เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Gifted Child) หมายถึง เด็กและเยาวชนที่แสดงออกถึงความสามารถอันโดดเด่น หรือแสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาความสามารถได้อย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเด็กอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยเดียวกันที่มีสภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์ระดับเดียวกันในด้านความสามารถทางสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ศิลปะดนตรี ความเป็นผู้นำ ทักษะกลไก และกีฬา ความสามารถทางการเรียน หรือทางวิชาการ สาขาใดหรือสาขาหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเหล่านี้ เช่น เรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว ใช้คำศัพท์สูงเกินวัย มีความ

อยาก رؤ้อยากเห็นและสนใจใฝ่รู้สูง สร้างและใช้สิ่งที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้ มีการตอบโต้และหยั่งรู้อย่างชาญฉลาด ฯลฯ

ความหมายของการเรียนร่วม

การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้และดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข ในภาษาอังกฤษที่คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการเรียนร่วม 3 คำ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) คือ

Mainstreaming หมายถึง การเรียนร่วมเต็มเวลา นั่นคือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะถูกส่งเข้าไปเรียนในห้องเรียนสำหรับเด็กปกติทุกอย่างและไม่มีบริการเพิ่มเติมสำหรับประเภทนี้

Integration หมายถึง การเรียนร่วมบางเวลา นั่นคือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเข้าไปเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติบางเวลาเท่านั้น และมีความหมายรวมไปถึงการจัดห้องเรียนพิเศษในห้องเรียนปกติด้วย

Inclusive Education หมายถึง การเรียนร่วมเต็มเวลาในห้องเรียนตลอดจนรับบริการเสริมที่เหมาะสมและจำเป็น และการใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติในครอบครัว ชุมชน และสังคม

แนวคิดและหลักการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม ได้เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจและความสามารถ และเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีปัญญาเลิศได้พัฒนาความถนัดและอัจฉริยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนี้อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดในสถานศึกษาปกติ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ดังนั้นหลักการในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่สำคัญก็คือ การจัดสถานการณ์ในการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับประโยชน์เต็มที่จนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับสูงสุดแห่งศักยภาพของแต่ละคน โดยตั้งอยู่บนรากฐานของความเชื่อหรือหลักปรัชญาดังต่อไปนี้ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี, 2542) คือ

1. ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับบริการทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนปกติ เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กปกติแล้วก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย หากเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่สามารถเรียนในโปรแกรมการศึกษาที่รัฐจัดให้เด็กปกติได้ ก็เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการศึกษาควบคู่ไปกับการบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้านโดยเร็วที่สุด ในทันทีที่ทราบว่าเด็กมีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนต่อไป และมีพัฒนาการทุกด้านถึงขีดสูงสุด

3. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรคำนึงถึงการอยู่ร่วมสังคมกับคนปกติอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนเด็กเหล่านี้จึงควรให้เรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เว้นแต่เด็กผู้นั้นมีสภาพความพิการหรือความบกพร่องในขั้นรุนแรงจนไม่อาจเรียนร่วมได้ อย่างไรก็ตาม ควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้สัมผัสกับสังคมคนปกติ

4. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเสียเปรียบของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท โดยใช้แนวการศึกษาของเด็กปกติ

5. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และการฟื้นฟูบำบัดทุกด้านควรจัดเป็นโปรแกรมให้เป็นรายบุคคล ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่างอาจจัดเป็นกลุ่มเล็กสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือที่มีความต้องการคล้ายคลึงกันและอยู่ในระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกัน

6. การจัดโปรแกรมการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรเน้นที่ความสามารถของเด็กและให้เด็กมีโอกาสได้ประสบความสำเร็จมากกว่าที่จะคำนึงถึงความพิการ หรือความบกพร่อง เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจว่า แม้คนจะมีความบกพร่อง แต่ก็ยังมีความสามารถบางอย่างเท่ากับหรือดีกว่าคนปกติ ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น

7. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจยอมรับตัวเอง มีความเชื่อมั่น มีสัญชาตญาณ และมุ่งให้ช่วยตัวเองได้ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่องานตัวเอง และสังคม

8. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจัดทำอย่างต่อเนื่องเริ่มตั้งเกิดเรื่อย ๆ ไป ขาดตอนไม่ได้ และควรเน้นถึงเรื่องอาชีพด้วย

ในประเทศไทยได้มีผู้พยายามรณรงค์ให้มีการจัดบริการทางการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ หลายรูปแบบ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในหัวข้อรูปแบบของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

รูปแบบการเรียนร่วม

การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติอาจกระทำได้หลายรูปแบบ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ข) ดังนี้

1. เรียนร่วมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนกับเด็กปกติเต็มเวลา และเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ควรเป็นเด็กที่มีความบกพร่องน้อย และมีความพร้อมในการเรียน ตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม

2. เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา การเรียนร่วมวิธีนี้คล้ายคลึงกับวิธีแรก กล่าวคือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลาแต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษนี้อาจเรียกว่าครูที่ปรึกษา ครูประเภทนี้ไม่ทำการสอนโดยตรง แต่ให้คำแนะนำแก่ครูที่สอนเด็ก เช่น แนะนำชี้แจงให้ครูที่สอนชั้นเรียนร่วมเข้าใจความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอน ตลอดจนการปฏิบัติต่อเด็ก จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็ก และช่วยประเมินผลพัฒนาการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นต้น

3. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ และรับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก เนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละโรงเรียนไม่มากนัก (อาจประมาณ 2 - 3 คนต่อโรง) ครูจึงเดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนหนึ่ง เมื่อครบสัปดาห์ก็วนกลับมาสอนเด็กกลุ่มเดิมในโรงเรียนเดิมอีก จึงเรียกครูประเภทนี้ว่า ครูเดินสอนหรือครูเวียนสอน

4. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ เป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1 - 2 ชั่วโมง หรือมากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็ก เด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนในห้องนี้จะต้องมีตารางเรียนที่กำหนดได้แน่นอน ครูเสริมวิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กและประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การสอนเด็กอาจกระทำเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ก็ได้ และสอนในเนื้อหาที่

เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นปกติหรือเนื้อหาที่เด็กมีปัญหา นอกจากสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้ว ครูเสริมวิชาการยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูปกติในการปฏิบัติต่อเด็กประเภทนี้ด้วย

5. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชา ยกเว้นบางวิชาที่เด็กต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่น ๆ

6. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน และเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นพิเศษตลอดเวลา ครูประจำชั้นสอนทุกวิชา การเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมาก

ปัจจุบันโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้จัดการเรียนร่วมเป็น 3 รูปแบบ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543) คือ

1. จัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา
2. จัดเป็นชั้นเรียนพิเศษเฉพาะ และเข้ารับการเรียนร่วมกับเด็กปกติบางวิชา
3. จัดเป็นชั้นเรียนเฉพาะ แต่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีกิจกรรมทางสังคมร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

บริการและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

บริการที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนร่วม นอกจากจะให้บริการทางการศึกษาแล้ว โรงเรียนควรจัดบริการด้านอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาศักยภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจไปพร้อม ๆ กันด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ได้แก่

1. การแก้ไขการพูด มีความจำเป็นสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปัญญาอ่อน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดอื่น ๆ
2. บริการแนะแนว เป็นบริการที่ช่วยเหลือเด็กในการปรับตัว และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางด้านอารมณ์ และสังคมของเด็กเพื่อให้เด็กปรับตัวได้ดีขึ้น จำเป็นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท

3. บริการทางด้านจิตวิทยา เป็นบริการในด้านการปรับพฤติกรรมของเด็ก จำเป็นสำหรับเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม เด็กปัญญาอ่อนหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นที่มีปัญหาทางพฤติกรรมร่วม

4. กายภาพบำบัด จำเป็นสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเคลื่อนไหว เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กปัญญาอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญญาอ่อนระดับปานกลางและรุนแรง หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นที่มีปัญหาในการเคลื่อนไหวกายภาพบำบัดเป็นการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและข้อต่อเพื่อให้เด็กสามารถทรงตัวและเคลื่อนไหวได้ดีขึ้น

5. กิจกรรมบำบัด เป็นการแก้ไขลักษณะท่าทาง และฝึกการใช้มือและนิ้วมือ เพื่อให้เด็กสามารถประกอบกิจวัตรประจำวันได้ จำเป็นสำหรับเด็กปัญญาอ่อนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย บางคนเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นที่มีปัญหาในการใช้มือและนิ้วมือ

6. ห้องเสริมวิชาการ เป็นห้องที่มีอุปกรณ์เครื่องมือ เอกสาร และหนังสือที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษสำหรับให้บริการแก่เด็กอย่างกว้างขวาง อาจเรียกว่าเป็นศูนย์วิชาการ (Resource Center)

บุคลากร

การจัดการเรียนร่วม นอกจากบุคลากรที่มีอยู่ในโรงเรียนปกติแล้ว จำเป็นต้องมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ดังนี้

1. ครูประจำชั้นพิเศษ ทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความบกพร่องในชั้นเรียนพิเศษ เตรียมความพร้อมของเด็ก และปรับพฤติกรรมเด็กที่มีปัญหา ครูประจำชั้นพิเศษต้องมีความเข้าใจเด็ก มีความอดทนสูง รู้จักจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็ก และควรได้รับการฝึกอบรมเฉพาะด้าน เช่น การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2. ครูเวียนสอนหรือครูเดินสอน (Itinerant Teacher) เป็นครูที่เดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปอีกโรงเรียนหนึ่ง หรือหลาย ๆ โรงเรียน เพื่อทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การจัดการครูเวียนสอนจะจัดในกรณีที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษน้อย ครูเวียนสอนจะต้องมีตารางการปฏิบัติงานสอนที่แน่นอน เช่น สอนที่โรงเรียนหนึ่ง 3 วัน อีกโรงเรียนหนึ่ง 2 วัน เป็นต้น ครูเวียนสอนอาจไม่สังกัดโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งโดยตรง แต่อาจสังกัดหน่วยงานส่วนกลาง เช่น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เป็นต้น

3. ครูเสริมวิชาการหรือครูสอนซ่อมเสริม (Resource teacher) เป็นครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเพิ่มเติม จากการศึกษาที่ได้เรียนในห้องปกติ ครูเสริมวิชาการจะปฏิบัติงานในห้องเสริมวิชาการหรือศูนย์วิชาการ นักเรียนแต่ละคนจะต้องมีตารางเรียนเฉพาะที่จะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการ ซึ่งแต่ละคนอาจใช้เวลาในห้องนี้วันละ 1 – 2 คาบ (คาบละ 50 นาที) หรือมากกว่าขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็กนอกจากนี้ครูเสริมวิชาการจะทำหน้าที่ประสานงาน และให้คำแนะนำครูปกติในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4. ครูที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูที่สอนเด็กในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนวางแผนจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กและประสานงานกับครูอื่นในโรงเรียน ครูที่ปรึกษาอาจไม่สอนเด็กโดยตรง

5. ครูแนะแนว มีหน้าที่ให้คำแนะนำในการปรับตัวตลอดจนแนะแนวด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพและการศึกษาต่อของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

6. ครูสอนพูด / แก้ไขการพูด มีหน้าที่ในการสอนพูด และหรือแก้ไขการพูดแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

7. ครูผู้ช่วย มีหน้าที่ช่วยครู โดยเฉพาะการดูแลเด็กเมื่อเด็กประกอบกิจกรรม เช่น ในเวลารับประทานอาหาร เข้าห้องนอน แต่งตัว ถอดใส่กายอุปกรณ์ ฯลฯ

นอกจากครูแล้วยังมีบุคลากรทางการแพทย์และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถที่จะให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543ข) ได้แก่

1. นักจิตวิทยา มีหน้าที่ทดสอบทางจิตวิทยา ซึ่งมีความจำเป็นในการคัดแยกและจำแนกประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ขอบข่ายหน้าที่อาจรวมไปถึงการให้คำแนะนำปรึกษาแก่เด็กและครู หรือการบำบัดทางจิตวิทยาแก่เด็ก

2. นักโสตสัมผัสวิทยา มีหน้าที่ในการวัดการได้ยินของเด็ก เลือกรูปแบบช่วยฟังให้กับเด็ก ตลอดจนเสนอแนะในการแก้ไขการพูดและการสอนภาษาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. นักกายภาพบำบัด มีหน้าที่ในการให้บริการบำบัดทางกายภาพแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในเรื่องการทรงตัว การเคลื่อนไหว การป้องกันการหดตัวของกล้ามเนื้อ

4. นักกิจกรรมบำบัด มีหน้าที่ในการฝึกการใช้มือ และนิ้วมือ แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น ตัดกระดาษ เลื้อย ผูกเชือก ร้องเท้า รับประทานอาหาร ฯลฯ การรับรู้ทางการเห็น การรับรู้ทางร่างกาย

5. นักสังคมสงเคราะห์ มีหน้าที่ในการแนะนำ และช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะปัญหาด้านเศรษฐกิจ และปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว

6. แพทย์ อาจเป็นแพทย์ทั่วไป หรือแพทย์ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านทำหน้าที่ตรวจวินิจฉัย และวางแผนเพื่อการบำบัดรักษาต่อไป

7. จิตแพทย์ มีหน้าที่ช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

ทั้งนี้ ครูการศึกษาพิเศษ จะทำหน้าที่ประสานงานกับบุคลากรเหล่านี้ตามความจำเป็น และความเหมาะสมให้แก่เด็กแต่ละคน

เกณฑ์การคัดเลือกเด็ก

การคัดเลือกเด็กควรกระทำร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาพิเศษ ครูฝ่ายการศึกษาพิเศษ นักจิตวิทยา แพทย์ และผู้ปกครองนักเรียน เพราะการจัดการศึกษาพิเศษควรคำนึงถึงประโยชน์ทางการศึกษาที่เด็กจะได้รับว่าเด็กได้รับประโยชน์มากที่สุดจากการเรียนร่วมในชั้นปกติ หรือจากการเรียนในชั้นพิเศษ ดังนั้น การคัดเลือกเด็กเพื่อส่งเข้าเรียนร่วมจึงมีความสำคัญ โดยพิจารณาความพร้อมของเด็กเพื่อส่งเข้าเรียนร่วมจึงมีความสำคัญ โดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ดังนี้

1. ความพร้อมด้านร่างกาย

1.1 การเคลื่อนไหว เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้ เดินโดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น กล้ามเนื้อ ข้อต่อ และอวัยวะมีการทำงานประสานกัน ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้โดยไม่ลำบากจนเกินไป

1.2 การใช้กล้ามเนื้อและนิ้วมือ เด็กสามารถหยิบจับสิ่งของได้ สามารถจับดินสอปากกาได้ดี และเขียนหนังสือได้

1.3 การรับรู้ เด็กสามารถรับรู้ได้ดีโดยทางสายตา ทางการได้ยิน หรือการสัมผัสทางใดทางหนึ่งหรือหลายทาง การรับรู้ไม่เป็นอุปสรรคจนเกินไป

2. ความสามารถด้านการเรียน

2.1 ความสามารถทางภาษา เด็กควรมีความสามารถทางภาษาใกล้เคียงกับเด็กปกติในชั้นที่จะเข้าเรียนร่วมเด็กควรรู้จักคำศัพท์มากพอ ควรอ่านหนังสือได้ เขียนหนังสือได้ สื่อความหมายได้ในระดับที่ใกล้เคียงกับเด็กปกติที่มีอายุในวัยเดียวกัน

2.2 ความสามารถทางวิชาการ หมายถึง ความรู้พื้นฐานในวิชาที่อื่นที่นอกเหนือไปจากด้านภาษา เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา เป็นต้น เด็กควรมีความรู้พื้นฐานในวิชาหลักใกล้เคียงกับเด็กปกติในวัยเดียวกัน จึงจะสามารถเรียนร่วมเต็มเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มิฉะนั้นแล้วเด็กจะต้องได้รับการสอนซ่อมเสริมในวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายวิชาที่พื้นฐานด้านนั้นๆ ของเด็กยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเด็กปกติ

2.3 พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม เด็กที่จะเข้าเรียนร่วมในชั้นเดียวกับเด็กปกติ ควรมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคมใกล้เคียงกับเด็กปกติ เช่น สามารถเข้ากับเด็กอื่นได้โดยไม่มีปัญหามากนัก รู้จักแบ่งของเล่น เล่นกับเพื่อนได้โดยไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาท ไม่โกรธจัดหรือร้องไห้เมื่อผิดหวังเพียงเล็กน้อย รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น เช่น ไม่หยิบข้าวของของผู้อื่นไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น

การคัดแยกเด็ก

การคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นขั้นตอน ที่มีความสำคัญมากเพราะหากดำเนินการคัดแยกและตั้งข้อสังเกตผิดพลาด จะส่งผลกระทบต่อ การวางแผนการจัดการเรียนการสอน และให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก ในการคัดแยกเด็กสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ การตรวจผลงาน ฯลฯ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543) ซึ่งเครื่องมือที่ใช้มีหลายชนิด เช่น

1. แบบทดสอบมาตรฐาน เช่น เครื่องมือวัดระดับสติปัญญาชนิดต่าง ๆ ผู้ใช้ควรเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักจิตวิทยา แพทย์
2. แบบทดสอบเฉพาะ เป็นแบบทดสอบที่ใช้คัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท เช่น แบบทดสอบวัดการรับรู้ทางสายตา เป็นต้น
3. แบบคัดแยกเด็กเป็นหมุน 1 เป็นแบบทดสอบพัฒนาการของเด็กอายุระหว่าง 4-7 ปี ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเคลื่อนไหว ด้านภาษา และด้านความคิดรวบยอด แบบทดสอบดังกล่าว ครู / ผู้บริหาร ที่ผ่านการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษสามารถนำไปปฏิบัติได้ ใช้คัดแยกเด็กที่สงสัยว่าเด็กอาจต้องการความช่วยเหลือพิเศษทางการศึกษา
4. แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เช่น แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 2-6 ปี , แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 6-12 ปี เป็นต้น
5. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เช่น แบบสังเกตพฤติกรรมซึ่งต้องใช้เวลาสังเกตอย่างต่อเนื่อง และใช้เวลานาน 6 เดือน ถึง 1 ปี , แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน เป็นต้น

การใช้แบบคัดแยกเด็กอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่สามารถสรุปได้ว่าเด็กจะเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านใด ดังนั้นในการคัดแยกเด็กจึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือหลาย ๆ แบบและหลายวิธีประกอบกัน

ขั้นตอนการสำรวจและคัดแยกเด็ก

การดำเนินการสำรวจและคัดแยกเด็กเป็นกระบวนการในการช่วยเหลือเพื่อตัดสินใจว่านักเรียนคนใด มีความต้องการพิเศษหรือไม่อย่างไร ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ข)

ขั้นตอนที่ 1 ครูต้องทำการประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทุกคน ในชั้นเรียนของตนเอง อย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กับการเรียนการสอน ว่าเด็กคนใดผิดปกติบ้างหรือไม่ ผลที่ได้รับจากการประเมินตามขั้นตอนนี้จะเป็นข้อมูลในการคัดเลือกเด็กเบื้องต้นหลังจากที่ได้ติดตามสังเกตพฤติกรรมแล้ว ครูจะทราบปัญหาที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็กได้

ขั้นตอนที่ 2 หากครูไม่แน่ใจว่าเด็กที่ค้นพบนั้นมีความผิดปกติแน่ชัดหรือไม่ ครูก็อาจประเมินตามขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง หลังจากได้คำตอบแน่นอนว่าเด็กมีความผิดปกติ ให้ดำเนินการในขั้นที่ 2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ครูและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ช่วยกันรวบรวมข้อมูลความผิดปกติของเด็กอย่างละเอียดโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การทดสอบมาตรฐาน การสังเกตพฤติกรรม การเยี่ยมบ้าน และสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เป็นต้น แล้วบันทึกไว้

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นตอนที่คณะทำงานประเมินดูว่าข้อมูลที่ได้มานั้นเพียงพอหรือไม่ ถ้ายังไม่เพียงพอก็ต้องทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในขั้นตอนที่ 3 ใหม่

ขั้นตอนที่ 5 พิจารณาว่าเด็กที่คัดเลือคนั้น ควรได้รับความช่วยเหลือโดยวิธีใดบ้าง ถ้าเด็กมีความต้องการพิเศษถึงขั้นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษแขนงใด ครูจะได้ส่งเด็กไปขอรับบริการพิเศษ

ขั้นตอนที่ 6 ในกรณีที่ตัดสินใจส่งต่อ ครูจะต้องเตรียมเอกสารและรายงานตามความจำเป็นเพื่อขอรับบริการพิเศษจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 7 การปฏิบัติงานครูที่รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วม จะต้องศึกษาหลักสูตร และปรับแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล และประสานงานทั้งด้านการเรียน การสอนและวางแผนขอรับบริการพิเศษที่จัดอยู่ภายในโรงเรียนต่อไป

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่จำเป็นสำหรับครูการศึกษา พิเศษเรียนร่วม

จากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุป เป็นขอบเขตการศึกษาความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ของจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุด 3 อันดับแรกในเขตการศึกษา 12 ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดเตรียมการสอน
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

1. ด้านหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

บุญมี เณรยอด (ม.ป.ป.) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรเป็น 2 นัย คือ หลักสูตรในความหมายแคบ และหลักสูตรในความหมายกว้าง

หลักสูตรในความหมายแคบ หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการของผู้เรียนประกอบด้วย ความมุ่งหมายของการให้การศึกษา เนื้อหาวิชา อัตราเวลาเรียน กิจกรรมและประสบการณ์ ที่จัดให้กับผู้เรียน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน เช่น หนังสือหลักสูตรระดับประถมศึกษา และมีธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น

หลักสูตรในความหมายกว้าง หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในและนอกโรงเรียน เช่น หลักสูตรตัดเสื้อ หลักสูตรการอบรม เป็นต้น

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรเป็น 5 ประการจากความหมายที่เป็นรูปธรรมจนถึงนามธรรม ดังนี้

1. Curriculum as Subjects and Subject Matter (หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน)
2. Curriculum as Objectives (หลักสูตร คือ จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ)
3. Curriculum as Plans (หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน)
4. Curriculum as Learners' Experiences (หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน)
5. Curriculum as Educational Activities (หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน)

เซเลอร์และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander, 1974) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ การจัดเตรียมประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างกว้าง ๆ และจุดมุ่งหมายเฉพาะของโรงเรียน

จากความหมายของนักวิชาการด้านหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น พอสรุปความหมายเกี่ยวกับหลักสูตรได้ว่า หลักสูตร เป็นเสมือนพิมพ์เขียวหรือแผนที่ที่จะจัดเตรียมประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหมดให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น

องค์ประกอบของหลักสูตร

สงัด อุทรานันท์ (2532) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรควรประกอบด้วย

1. เหตุผลความจำเป็นของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

5. การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการในชุมชน
6. การประเมินผล

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร คือ

1. จุดหมายหรือจุดหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

บุญมี เณรยอด (ม.ป.ป.) กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางที่ชี้แนะว่าเรากำลังทำอะไรและจะดำเนินการในลักษณะใด เพื่อผลประโยชน์อะไรและจะติดตามผลโดยวิธีไหน
2. เนื้อหาของหลักสูตร คือ องค์แห่งความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ส่วนการที่จะได้เนื้อหาและประสบการณ์ที่พึงประสงค์ต้องอาศัยกระบวนการ 2 อย่าง คือ การเลือกเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา
3. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นกระบวนการที่แปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ซึ่งรวมถึงกิจกรรมหลัก 4 ประการ คือ การศึกษาหลักสูตร การวางแผนการสอน การสอน และการประเมินผล การสอน
4. การประเมินผลหลักสูตรเพื่อหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่มากนักน้อยเพียงใด มีอะไรเป็นสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวซึ่งมีขอบเขตรวมถึงการวิเคราะห์ตัวหลักสูตร การวิเคราะห์กระบวนการการนำหลักสูตรไปใช้ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและวิเคราะห์โครงการประเมินผลหลักสูตร

จากแนวคิดของนักวิชาการด้านหลักสูตรดังกล่าว สามารถสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องน้อยจะเป็นหลักสูตรเดียวกันกับที่ใช้กับเด็กปกติ หากเด็กบกพร่องมากขึ้นไม่สามารถเรียนหลักสูตรเดียวกับเด็กปกติได้ จะมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของเด็ก และทางโรงเรียนจะจัดบริการเสริมการเรียนการสอนในด้านที่เด็กจำเป็นต้องได้รับบริการ ตลอดจนจัดกิจกรรมเสริมให้ตรงความต้องการจำเป็นของเด็ก ทั้งนี้โรงเรียนเรียนร่วมแต่ละแห่งจะเป็นผู้ดำเนินการเอง ทั้งในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตลอดจนการเลื่อนชั้นเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ช)

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2533) ได้กล่าวถึงหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า ควรมุ่งขจัดความบกพร่องของเด็กประเภทนี้ และในขณะเดียวกันก็มุ่งให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นหลักสูตรในระดับประถมศึกษาจึงเน้นให้เด็กมีพัฒนาการเต็มที่ ขจัดความบกพร่องของเด็ก ส่วนในระดับมัธยมศึกษาเน้นความสามารถของเด็ก และมุ่งให้เด็กแสวงหาความรู้ และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เด็กทุกคนควรมีแผนการสอนเฉพาะบุคคล การจัดกลุ่มเพื่อการสอนอาจจัดเด็กที่มีแผนการสอนเฉพาะบุคคลใกล้เคียงกัน ๆ ไว้ในกลุ่มเดียวกันก็ได้เพื่อความสะดวกในการสอนและขณะเดียวกันก็ยังสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาพิเศษที่ต้องสอนเด็กเป็นรายบุคคล ในขณะเดียวกันก็ควรจัดเด็กให้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ควรครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่อไปนี้ คือ

1. การพัฒนาการรับรู้และการเคลื่อนไหว ควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการในด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก การประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อมือกับสายตา การรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางการฟัง และความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
2. ภาษา เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีปัญหาทางภาษา ดังนั้นหลักสูตรจึงควรเน้นด้านภาษา เพื่อขจัดความบกพร่องด้านนี้ของเด็ก ขอบข่ายของเนื้อหาด้านภาษาควรครอบคลุมไปถึง การพูด การอ่าน การสะกดคำ การเขียน
3. วิชาพื้นฐาน ได้แก่วิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา

4. การงานและพื้นฐานอาชีพ พื้นฐานในด้านนี้จะช่วยเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการฝึกอาชีพต่อไป

5. ทักษะทางสังคม เป็นการฝึกทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นที่จะช่วยให้เด็กมีสัมพันธที่ดีต่อผู้อื่น และสามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ในที่สุด

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม

ในด้านหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมนั้น ผดุง อารยะวิญญู (2533) ได้กล่าวว่า หากเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ควรส่งเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา และมีบริการอื่นเพื่อช่วยขจัดข้อบกพร่องของเด็ก เด็กที่เรียนร่วมกับเด็กปกติได้นั้นเรียนหลักสูตรเดียวกันกับหลักสูตรสำหรับเด็กปกติ แต่ถ้าหากเด็กมีพฤติกรรมที่รุนแรง จนกระทั่งไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ เด็กเหล่านี้จึงควรเรียนในหลักสูตรพิเศษ จนกระทั่งเด็กมีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับมากขึ้นพอที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ จึงส่งเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ดังนั้นหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมอาจมี 2 หลักสูตรสำหรับเด็กปกติและหลักสูตรพิเศษ

หลักสูตรพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (ผดุง อารยะวิญญู, 2533)

1. หลักสูตรในระดับประถมศึกษา หลักสูตรที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้มีชื่อว่า ACCEPTS ซึ่งย่อมาจาก A Curriculum for Children's Effective Peer and Teacher Skill (Walker, et, al., 1983 อ้างถึงใน ผดุง อารยะวิญญู, 2533) หลักสูตรนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ เพื่อเตรียมเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงชั้นประถมปีที่ 6 ให้มีความพร้อมที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติ เนื้อหาของหลักสูตรเกี่ยวกับการฝึกให้เด็กมีทักษะในการปรับตัวของเด็กให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ในหลักสูตรที่มีทักษะที่นักเรียนจะต้องเรียนทั้งหมด 28 ทักษะ แบ่งออกเป็น 5 หมวด คือ

1. ทักษะในชั้นเรียน
2. ทักษะเบื้องต้นในการคิดต่อกับผู้อื่น
3. ทักษะในการคบเพื่อน
4. ทักษะในการรักษาความเป็นมิตรกับผู้อื่น
5. ทักษะในการแก้ปัญหา

ทักษะในชั้นเรียนเป็นทักษะที่จำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนหนังสือได้ เช่น ทักษะในการฟังคำสั่ง คำสอนของครูด้วยความตั้งใจ ทักษะในการปฏิบัติตามคำสั่งของครู เป็นต้น ส่วนทักษะอื่น ๆ เป็นทักษะในการปฏิบัติต่อเพื่อนและผู้อื่น

หลักสูตรนี้ใช้เวลาประมาณ 5 - 10 สัปดาห์ จึงจะเรียนจบหลักสูตร ซึ่งขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กเรียนจบหลักสูตรนี้แล้ว เด็กจะมีปัญหาทางพฤติกรรมน้อยลงจนสามารถเรียนร่วมในหลักสูตรเดียวกับเด็กปกติได้

2. หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้มีชื่อว่า Structured Learning Curriculum (Golstien, et sl., 1980 อ้างถึงใน ผดุง อารยะวิญญู, 2533) เป็นหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาเป็นหลักสูตรที่มีความคล้ายคลึงกับหลักสูตรแรก แต่มีเนื้อหาต่างกัน หลักสูตรนี้ประกอบด้วยทักษะที่จำเป็น 50 ทักษะ จำแนกได้เป็น 6 หมวด คือ

1. ทักษะเบื้องต้นทางสังคม
2. ทักษะก้าวหน้าทางสังคม
3. ทักษะเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด
4. ทักษะในการจัดความก้าวร้าว
5. ทักษะในการจัดความเครียด
6. ทักษะในการวางแผน

หลักสูตรนี้มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ แต่ละพฤติกรรมมีวิธีฝึกทักษะตลอดจนวิธีประเมินผล เมื่อเด็กเรียนจบหลักสูตรนี้แล้ว เด็กจะถูกส่งไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ

หลักสูตรทั้งสองนี้ได้นำมาทดลองแล้วผลปรากฏว่าเป็นหลักสูตรที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างดี แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาทางพฤติกรรมของเด็กได้ทุกปัญหา จึงมีข้อเสนอแนะว่าในการใช้หลักสูตรนี้ควรใช้วิธีการปรับพฤติกรรมของเด็กควบคู่ไปด้วยจึงจะได้ผลสมบูรณ์

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

สำหรับหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541ข) กล่าวถึงหลักสูตรนี้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ควรเน้นการพัฒนาทักษะเบื้องต้น เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะในการช่วยเหลือตนเองและความพร้อมในด้านการฝึกอาชีพกิจกรรมในการฝึกควรแบ่งเป็นหลายระดับ ได้แก่ ระดับการเตรียมความพร้อม ระดับพัฒนาความพร้อม ระดับพัฒนาความรู้และประสบการณ์และระดับการฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความชำนาญการสอนเนื้อหาวิชาการเพื่อให้นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้ ควรเน้นการช่วยเหลือตนเอง การสื่อความหมายกับผู้อื่น การใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน พฤติกรรมทางสังคมที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น เช่น ความรู้พื้นฐานด้านการทำงานและอาชีพ ในการจัดหลักสูตรต้องจัดตามลำดับจากง่ายไปหายาก

2. ด้านการเตรียมการสอน

การเตรียมการสอนเป็นการสอนเตรียมตัวล่วงหน้าอย่างรอบคอบว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอน เมื่อถึงเวลาจริงก็จะดำเนินการไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ การที่ผู้สอนได้เตรียมการสอนอย่างถูกต้องตามหลักการย่อมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการสอน ทำให้สอนได้ครอบคลุมเนื้อหา สอนอย่างมีแนวทางและมีเป้าหมาย และเป็นการสอนที่ให้คุณค่าแก่ผู้เรียน (อภรณ์ ใจเที่ยง, 2540)

ความหมายของการเตรียมการสอน

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2524) กล่าวถึงความหมายของการวางแผนการสอนว่า คือ กิจกรรมในการคิดและทำของครูก่อนที่เริ่มดำเนินการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยทั่วไปจะประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกเนื้อหา การกำหนดกิจกรรมการสอน สื่อการเรียนและการประเมินผล

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) กล่าวว่า การวางแผนการสอนเป็นการเตรียมการสอนวิชาหนึ่งวิชาใดล่วงหน้า โดยวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารหลักสูตร ต่าง ๆ แล้วนำมาสร้างเป็นกำหนดการสอนและแผนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

อภรณ์ ใจเที่ยง (2540) กล่าวว่า การวางแผนการสอน คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครูอันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเตรียมการสอนนั้น เป็นการวางแผนการสอนที่ผู้สอนต้องเตรียมในด้านการกำหนดจุดประสงค์ การคัดเลือกเนื้อหา การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

ความสำคัญของการเตรียมการสอน

การสอนจะประสบผลสำเร็จได้อย่างดีนั้น ย่อมต้องมีการเตรียมการสอนที่ดีด้วย ดังที่ สุรพันธ์ ตันศรีวงษ์ (2538) ได้สรุปถึงความสำคัญของการเตรียมการสอน ไว้ดังนี้

1. การเตรียมการสอนที่ดีจะทำให้ครูทราบว่า จะต้องทำอะไร เมื่อไร และอย่างไร
2. การเตรียมการสอนที่ดี ก่อให้เกิดความมั่นใจในการสอน
3. การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนราบรื่น ถูกต้อง และไม่สับสน
4. การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้ครูสอนได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
5. การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้สอนได้ตรงตามเวลาที่กำหนด
6. การเตรียมการสอนที่ดี จะช่วยให้มีการวางแผนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม

นอกจากนี้ อารมณ์ ใจเที่ยง (2540) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการวางแผนการสอนไว้หลายประการ ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจเมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความแคล่วคล่อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์
2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล
4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายขึ้น
5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไปทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้
6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอน สอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจ

คือความมั่นใจในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบส่วนความพร้อมทางด้าน วัตถุประสงค์ การที่ผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้อย่างพร้อมเพียงเมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน ย่อม สอนด้วยความกระจำเริญ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิด เจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

ลักษณะการวางแผนการสอน

การวางแผนการสอนทำให้ผู้สอนได้ทราบว่าต้องสอนอะไร สอนอย่างไร สอน เมื่อใด ใช้เวลาเท่าใด ใช้อะไรประกอบการสอนบ้าง และวัดผลประเมินผลอย่างไร ดังนั้น ในการ วางแผนการสอนเพื่อให้ได้ทราบข้อมูลดังกล่าว จึงต้องจัดทำเป็น 2 ลักษณะ (อภรณ์ ใจเที่ยง, 2540) ได้แก่

1. จัดทำเป็นกำหนดการสอน
2. จัดทำเป็นแผนการสอน

การเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สำหรับการเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น ครูผู้สอนต้องคำนึง ถึงลักษณะของความต้องการพิเศษทางการศึกษาที่มีความแตกต่างจากเด็กปกติด้วย ดังนั้นครูผู้สอน จะต้องเตรียมการสอนที่มีความเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งเรียกว่า แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือที่เรียกกันว่า IEP (Individual Education Programme)

การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Programme หรือ IEP)

แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือที่เรียกกันว่า IEP เป็นแผนการศึกษาสำหรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับ ความต้องการและความสามารถของเด็ก โดยปกติจะเป็นแผนในระยะ 1 ปี และมีการทบทวน ทุกภาคเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ข)

ประโยชน์ของแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

1. ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ตามความสามารถ
2. มีโอกาสพัฒนาตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล

3. ครูรู้ว่าจะสอนอะไร
4. เด็กรู้ว่าจะเรียนอะไร
5. ผู้ปกครองทราบว่าจะสอนอะไรแก่เด็ก

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลมีหลักการ ดังนี้

1. ต้องรวบรวมข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็ก จากหลายแหล่ง หลายวิธีการ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่รวบรวมในระยะที่จะประเมิน เพื่อคัดแยกเด็กและรวบรวมเพิ่มเติมให้ได้ข้อมูล รายละเอียดที่จำเป็นมากที่สุดเพื่อให้จัดทำแผนได้อย่างถูกต้อง
2. ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการพิจารณาว่าจะจัดบริการทางการศึกษา ให้เด็กในลักษณะใดบ้าง อย่างน้อยที่สุดควรมีผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้แทน ครูประจำชั้น และผู้ปกครองร่วมกัน พิจารณาตัดสินใจ
3. เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนที่จัดทำแล้วต้องมีการประเมินผลการใช้และปรับปรุงแก้ไขแผน
4. หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติเพียงแต่ปรับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการวัดผลบางวิชาที่เด็กไม่สามารถปฏิบัติได้ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องและความต้องการของเด็กแต่ละคน

รายละเอียดของแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลอาจแตกต่างกันตามความเหมาะสม โดยทั่วไปควรมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก เช่น ชื่อ อายุ เพศ ประเภทของความบกพร่อง
2. ระยะเวลาเริ่มใช้และระยะเวลาสิ้นสุดการใช้แผน
3. ระดับความสามารถของเด็กในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคม การรับรู้ การช่วยเหลือตนเอง
4. จุดมุ่งหมายระยะยาว โดยทั่วไปกำหนด 1 ปี ว่าเมื่อครบหนึ่งปีแล้วเด็กควรจะเรียนรู้อะไรบ้าง และสามารถแสดงพฤติกรรมอะไรได้บ้าง
5. จุดมุ่งหมายระยะสั้น
6. สำหรับเด็กที่เข้าเรียนร่วมต้องระบุว่า เรียนร่วมเมื่อใด อย่างไร
7. บริการพิเศษที่จำเป็น

8. การประเมินผล ต้องระบุว่า จะใช้วิธีใด มีขั้นตอนในการจัดและประเมินอย่างไร
9. การรับรองแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

แผนการสอน

ในการจัดทำแผนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ จัดทำในรูปแบบเดียวกันกับเด็กปกติ อาจมีบางจุดประสงค์ที่ต้องปรับให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของเด็ก เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นไม่สามารถวาดรูปได้ดีโดยการลากเส้น ครูควรปรับกิจกรรมให้เด็กปั้นรูปทรงต่าง ๆ แทน การสอน ปรับเพิ่มเวลา สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องเหมาะสมกับลักษณะความต้องการพิเศษ

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน

ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน

วไลพร คุโณทัย (2530) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์ และการกระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจ และผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2533) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำขึ้นเพื่อให้การเรียนการสอนในครั้งนั้น ๆ ได้ผลดี หมายถึง การสอนของครูเป็นไปอย่างมีความหมาย นักเรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุสู่จุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

จากความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การกระทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ผลดีบังเกิดแก่ผู้เรียน

ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอน

วารี ธิระจิตร (2530 อ้างถึงใน อารมณ์ ใจเที่ยง, 2540) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ไว้หลายประการ ดังนี้

1. กิจกรรมช่วยเร้าความสนใจของเด็ก
2. กิจกรรมจะเปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
3. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
4. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
5. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว
7. กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนได้รู้สึกสนุกสนาน
8. กิจกรรมช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
9. กิจกรรมช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของเด็กให้กว้างขวาง
10. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็ก
11. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมทักษะ
12. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
13. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักทำงานเป็นหมู่
14. กิจกรรมจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในบทเรียน
15. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความซาบซึ้ง ความงามในเรื่องต่าง ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อมกัน
2. เพื่อสนองความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนทุกคน ซึ่งแต่ละคนจะมีแตกต่างกัน
3. เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเพลิดเพลิน ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย
4. เพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตร ให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และเกิดทักษะกระบวนการ
5. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการเรียน

ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี

สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์ (2538) ได้กล่าวสรุปลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีไว้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการประกอบกิจกรรมการเรียนตลอดจนการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง
2. เป็นกิจกรรมที่มีรูปแบบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระที่เรียน
3. เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความสนใจผู้เรียนตลอดจนทั้งบทเรียน ผู้เรียนจะมีโอกาสสำเร็จผลในการเรียนรู้อย่างมากหากเขาได้สนใจในบทเรียนตลอดเวลา
4. เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับระยะเวลา
5. เป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความชัดเจนของขั้นตอนการเรียนรู้ อันได้แก่ ขั้นสนใจ ปัญหา ขั้นศึกษาข้อมูล ขั้นพยายามอันเป็นการนำข้อมูลไปทดลองไว้และขั้นตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ง่ายต่อการเรียนการสอนตลอดจนคุ้มค่าต่อการลงทุนลงแรง

7. หากเป็นไปได้ก็ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งสามด้าน อันได้แก่ พุทธิศึกษา เจตศึกษา และทักษะศึกษา ที่ผสมผสานกันอย่างมีระบบ กล่าวคือผู้สอนจะต้องวางเงื่อนไขให้สามารถประเมินผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยทั่วไป แบ่งได้ 2 รูปแบบ ได้แก่

1. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง เป็นกิจกรรมที่ครูเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม ครูเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนการสอนมากกว่านักเรียน โดยเริ่มจากเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน เป็นผู้นำในขณะปฏิบัติกิจกรรม เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ การเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว นักเรียนเป็นผู้รับความรู้ กิจกรรมที่ครูใช้ เช่น การบรรยาย การสาธิต การถามตอบ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าครูจะเป็นแกนกลางของกิจกรรม แต่นักเรียนก็ยังมีโอกาสร่วมกิจกรรมบ้างภายใต้การนำของครู

2. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นกิจกรรมที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง คือ เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองส่วนครูจะเป็นผู้ประสานงาน ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาเมื่อนักเรียนต้องการ กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม และเป็นผู้สรุปประเด็นสำคัญ การเรียนการสอนดำเนินไปโดยการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน เช่น การอภิปราย การทำกิจกรรมกลุ่ม การทดลอง การประดิษฐ์ การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

หลักการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ดำเนินการดังนี้

1. สอนจากสิ่งที่ย่างที่สุด และควรเริ่มในระดับต่ำกว่าความสามารถของเด็ก
2. ใช้ประสบการณ์ตรง เด็กจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีต้องอาศัยประสบการณ์เดิม
3. ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ตามขีดความสามารถของตน ผู้สอนต้องคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
4. ใช้แรงเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ
5. กระตุ้นให้เด็กใช้ความคิด
6. ให้เด็กมีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำ

7. ให้เด็กเรียนจากเพื่อน
8. ให้โอกาสเด็กเลือกเรียน
9. สอนจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยไปหาสิ่งที่เด็กไม่คุ้นเคย
10. ทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ
11. แสดงผลการเรียนให้เด็กเห็นโดยเร็ว
12. จัดห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
13. สังเกตเด็กควบคุมกันไปกับการสอนเพื่อช่วยให้ผู้สอนสามารถวินิจฉัยเด็กได้แม่นยำ

วิธีสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

วิธีสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อาจมีหลายวิธี ในที่นี้ขอเสนอวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กประเภทนี้ เพียง 10 วิธี (อุบล เล่นาวารี, 2542) ดังนี้

1. วิธีถามตนเอง (Self Questioning)

ครูสอนให้นักเรียนตั้งคำถามตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน เช่น

ปัญหาคืออะไร

ฉันควรจะทำอย่างไร

ฉันควรวางแผนอย่างไร

ฉันจะแก้ปัญหได้อย่างไร เป็นต้น

การให้นักเรียนตั้งคำถามตนเองจะช่วยให้เด็กมีเวลาคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

2. วิธีท่องจำ (Verbal Rehearsal)

โดยครูเป็นคนพูด และให้เด็กพูดตาม ด้วยเสียงดังและเสียงกระซิบ แล้วจึงให้ท่องจำ โดยไม่มีเสียง และทำปากขมุขมิม ครูอาจให้เด็กพูดใหม่ โดยใช้คำพูดของเด็กเองแต่ความหมายเหมือนเดิม วิธีดังกล่าวนี้จะช่วยให้เด็กจำเนื้อหาได้

3. วิธีจัดหน่วยการเรียนรู้ (Organization)

ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เราทราบว่า เด็กสามารถเรียนได้ดี โดยการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เก่าที่เด็กเรียนมาแล้ว ในบางครั้งการจัดเนื้อหาวิชาที่让孩子เรียนไม่เรียงลำดับตามหลักการเรียนรู้ดังกล่าว จึงควรจัดเนื้อหาวิชาใหม่ เป็นหน่วยย่อย ๆ ที่ประกอบด้วยเนื้อหาที่พอเหมาะกับความสามารถของเด็ก ให้เด็กเรียนรู้ทีละหน่วย ในบทต่อไปควรมีเนื้อหาใหม่ไม่มากนัก และควรสัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กเรียนรู้แล้วในบทก่อน

4. ใช้ความรู้เดิม (Using Prior Knowledge)

คล้ายกับข้อ 3 กล่าวคือ เนื้อหาในบทเรียนใหม่จะต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทที่เด็กเรียนมาแล้ว จึงจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดี

5. ใช้กลยุทธ์ในการจดจำ (Memory Strategies)

ครูพยายามสรรหากลวิธีในการจดจำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้ดี ซึ่งบางครั้งอาจเชื่อมโยงกับสิ่งที่น่าสนใจ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือลักษณะเด่นของสิ่งนั้น ๆ เช่น เด็กจำได้ดีจากการร้องเพลง ตาสีจําวันเกิดของลูกได้ดีเพราะวันนั้นมีพายุพัดอย่างรุนแรง เด็กจำพยัญชนะ บ ได้เพราะมีส่วนคล้ายกับ ข แต่ต้องกว้างกว่า ข เป็นต้น

6. วิธีพยากรณ์ (Predicting)

เป็นการให้เด็กคาดเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน เช่น วันนี้จะเรียนอะไรบ้างและให้เด็กตรวจสอบว่าถูกต้องตามที่คาดเดาหรือไม่

7. วิธีกำหนดล่วงหน้า (Advance Organizer)

จากหลักการเรียนรู้ที่ว่า เด็กจะเรียนได้หากเด็กทราบล่วงหน้ามาก่อนว่าจะเรียนเรื่องอะไร เด็กจะได้เตรียมตัวว่าตนเองมีความรู้หรือยัง จะได้โยงความรู้ที่มีอยู่แล้วกับความรู้ใหม่ ดังนี้ ครูจึงควรแจ้งให้เด็กทราบล่วงหน้าว่าจะเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาอะไรบ้าง เพื่อให้เด็กเตรียมตัวล่วงหน้าและเตรียมพร้อมที่จะเรียน

8. ใช้วิธีปรับพฤติกรรมความคิดความจำ (Cognitive Behavior Modification) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

ครูแสดงเป็นตัวอย่างขณะอธิบายให้เด็กฟัง

นักเรียนแสดงท่าทางตามครูขณะฟังครูพูด

นักเรียนอธิบายหรือพูดด้วยเสียงอันดัง

นักเรียนอธิบาย หรือพูดด้วยเสียงกระซิบ

นักเรียนแสดง

9. ใช้แบบอย่าง (Modeling)

ครูอาจแสดงพฤติกรรมให้เด็กดูเป็นแบบอย่าง หรือให้เด็กอื่นแสดงให้ดูเป็นแบบอย่างก็ได้ รวมทั้งพฤติกรรมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ครูอาจอธิบายประกอบการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ด้วยแล้วจึงให้เด็กแสดงบ้าง

10. การตรวจสอบตนเอง (Self – Monitoring)

เด็กสามารถเรียนรู้ได้โดยการปรับปรุงแก้ไขจากความผิดของตนเอง กระทำผิดจึงไม่ใช่สิ่งเลวร้ายเสมอไป ครูจึงควรฝึกให้เด็กหมั่นสังเกตตนเอง จะได้เข้าใจว่าตนเองทำผิดพลาดอย่างไรบ้าง ให้เด็กเสนอแนะข้อแก้ไข จะได้ไม่แสดงความผิดพลาดซ้ำอีก

วิธีสอนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม

อุบล เสนวารี (2542) ได้กล่าวถึงวิธีสอนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมไว้ดังนี้

1. กำหนดกฎ ระเบียบ ตลอดจนกิจวัตรประจำวันในห้องเรียน ให้เป็นระบบให้ชัดเจน ซึ่งควรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการทำงาน เช่น เมื่อเด็กทำงานเสร็จสมบูรณ์แล้วให้ไปอ่านหนังสือ ทำกิจกรรมในมุมเงียบ หรือมุมสงบก็ได้ การจัดระบบดังกล่าวอาจได้ผลดีกว่าการที่ครูตะโกนไล่เด็กว่า อย่าคุยกันเวลาทำงาน
2. ครูกำหนดกฎ สำหรับพฤติกรรมบางอย่างที่จะก่อให้เกิดปัญหาในห้องเรียน เช่น เมื่อเด็กต้องการตอบคำถามของครู หรือต้องการถามคำถามแก่ครู ให้นักเรียนยกมือเสียก่อนแล้วครูจะเป็นผู้เลือกให้เด็กตอบ ไม่ใช่วิ่งมาสะกิดครู หรือต่างคนต่างร้องเรียกชื่อครูพร้อมกัน
3. การกำหนดกฎระเบียบของห้องเรียน ควรกระทำเมื่อต้นภาคเรียนชี้แจงให้นักเรียนทุกคนเข้าใจและปฏิบัติตาม
4. สำหรับนักเรียนบางคนที่ไม่เข้าใจกฎระเบียบ ให้ครูเลือกเด็กคนใดคนหนึ่งเป็นแบบอย่างให้นักเรียนที่ไม่เข้าใจปฏิบัติตามแบบอย่างจนกว่าเด็กจะเข้าใจ
5. ครูคอยตรวจสอบว่านักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือไม่ และให้แรงเสริมหากนักเรียนปฏิบัติตาม
6. หากนักเรียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมกับครูหรือเพื่อน ครูหลายคนอาจไม่พอใจและอาจลงโทษเด็ก ทางที่ดีแล้วครูควรวิเคราะห์พฤติกรรมของเด็กเสียก่อนแล้วจึงพิจารณาดำเนินการต่อไป หรืออาจให้นักเรียนจัดกลุ่มดูแล
7. หากนักเรียนทะเลาะวิวาท หรือชกต่อยกัน ครูจะต้องจับเด็กแยกออกจากกันทันที หลังจากนั้นครูอาจให้นักเรียนศึกษาแบบอย่างพฤติกรรมที่ถูกต้องจากเด็กอื่น แล้วให้ปฏิบัติตามแบบอย่างนั้น
8. หากนักเรียนทำแบบฝึกหัดไม่ได้ หรือทำการบ้านไม่ได้ ครูหลายคนอาจลงโทษและให้เกรดต่าง ๆ ครูอาจเลือกใช้วิธีอื่น เช่น สอนโดยยึดความสนใจของนักเรียนเป็นหลักนำวิธีการให้แรงเสริมมาใช้อย่างเป็นระบบหรือครูอาจหา “ คู่หู ” ให้ ซึ่งจะทำหน้าที่คอยช่วยเหลือเพื่อนในการเรียน

9. หากเด็กปรับตัวไปในทางถดถอย ชอบอยู่คนเดียว ไม่ร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ครูอาจสั่งให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งอาจไม่เป็นผล ทางที่ดีควรส่งเด็กไปให้ครูแนะแนวหรืออาจให้เพื่อนนักเรียนในห้องเดียวกัน เขียนส่วนดีของเด็กคนนั้นลงในกระดาษ แล้วให้นักเรียนอ่านข้อความนั้นให้นักเรียนทั้งห้องฟัง

10. นำวิธีการปรับพฤติกรรมมาใช้อย่างเป็นระบบ

วิธีสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

อุบล เล่นวารี (2542) ได้กล่าวถึงวิธีสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไว้

ดังนี้

1. การสอนควรเน้นการให้เด็กท่องจำคำหรือข้อความ โดยให้เด็กพูดให้ได้ยินเสียงชัดเจน
2. การสอนควรเน้นการจำแนกส่วนต่าง ๆ พร้อมบอกชื่อและวาดภาพประกอบ เช่น ส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์
3. การสอนควรเน้นการหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของสองสิ่งหรือหลาย ๆ สิ่ง เช่น รูปวงกลมที่คว่ำควบนกระดานกับรูปทรงของผลไม้บางชนิด เป็นต้น
4. แบ่งเนื้อหาที่ครูจะสอนออกเป็นส่วนย่อย ๆ หลายส่วน ที่เด็กพอจะทำได้ ครูให้เด็กทำกิจกรรมที่ละส่วนตามลำดับ
5. เนื้อหาที่จะให้เด็กเรียน ควรเป็นสิ่งที่มีความหมายแล้วเกี่ยวข้องกับเด็ก
6. เปิดโอกาสให้เด็กได้จับต้องสัมผัสในสิ่งที่ให้เด็กเรียน
7. ทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วบ่อย ๆ เพื่อให้เด็กจำได้ เด็กเหล่านี้มักลืมง่าย
8. ให้เด็กเรียนโดยวิธีให้เด็กจำแนกสิ่งของออกเป็นหมวดหมู่ที่มีสมาชิกไม่มากนักหรือให้เด็กจำแนกสิ่งของจากหมวดหมู่ออกเป็นส่วนย่อย ๆ
9. การอธิบายเนื้อหาบางอย่างให้เด็กเข้าใจ ควรมีภาพประกอบด้วย ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพจากวิดีโอหรือภาพใดก็ได้ เป็นการให้เด็กใช้สายตาประกอบการฟัง ซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอนได้ดียิ่งขึ้น
10. ควรให้แรงเสริมแก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอาจจะเป็นแรงเสริมที่เป็นวาจา เช่น คำชม คำพูดต่าง ๆ จากครู หรือแรงเสริมที่เป็นอาหารหรือสิ่งของก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม
11. ควรให้นักเรียนเรียนรู้จากแบบอย่างที่ดีที่ถูกต้อง ครูอาจเป็นตัวของตัวเองในบางเรื่อง แต่ในด้านความประพฤติหรือพฤติกรรมในการเรียนบางอย่าง เด็กนักเรียนด้วยกันอาจเป็น

ตัวอย่างที่ดี ครูอาจชี้ให้เห็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้ชัดเจน แล้วจึงให้เด็กเลียนแบบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้ชัดเจน แล้วจึงให้เด็กเลียนแบบพฤติกรรมนั้น ๆ ของเพื่อน

12. ให้นักเรียนสังเกตพฤติกรรมของตนเอง (Self Monitoring) บันทึกพฤติกรรมของตนเองที่เป็นปัญหา เพื่อให้เด็กให้เข้าใจและตระหนักในปัญหาของตน ให้เด็กเสนอแนะวิธีการแก้ไขภายใต้การควบคุมของครู ให้นักเรียนแก้ไขตนเองแล้วรายงานให้ครูทราบ

13. ใช้วิธีสอนแบบการบริหารตนเอง (Self Administer) เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักควบคุมตนเองวิธีหนึ่ง เน้นการฝึกให้เด็กคาดเดาผลที่จะตามมาจากการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ของตนแล้ว ให้เด็กแก้ไขพฤติกรรมของตน เช่น การไม่ทำการบ้าน ผลที่ตามมาคือ ทำงานไม่เสร็จขาดทักษะที่จำเป็นในด้านวิชาการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิตในอนาคต เป็นต้น

14. ใช้วิธีสอนแบบการสั่งสอนตนเอง (Self Instruction) เป็นการสอนที่คล้ายกับครูสอนนักเรียน แต่แทนที่ครูจะเป็นผู้สอน เด็กเป็นผู้สอนตนเองตามแบบอย่างที่คุณสอน เด็กจะเป็นผู้พูดหรือท่องคำพูดให้มีเสียงดังพอที่ตนเองจะได้ยิน แล้วให้ตนเองปฏิบัติตาม เช่น ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ การแก้ปัญหามี 5 ขั้น ขั้นที่ 1 ฉันจะต้องทำอะไร ขั้นที่ 2 วางแผนจะแก้โจทย์ปัญหาอย่างไร ขั้นที่ 3 ลงมือทำ ขั้นที่ 4 จะทำให้ละเอียดรอบคอบ ขั้นที่ 5 ชมตัวเองว่า ดีมาก คราวหลังทำให้ ถูกต้องอีก เป็นต้น

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

ธำรง บัวศรี (2532) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสิ่ง ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตาม จุดหมายของหลักสูตร

สมบุญ สงวนญาติ (2534) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของที่มีอยู่ในธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งวิธีการสอนและ กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2535) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ รวมทั้งวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้เป็นสื่อกลางระหว่างครูผู้สอน ให้สามารถสื่อหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ไปยังผู้เรียน หรือหมายถึงสิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางในการนำความรู้ ความคิด ตลอดจนเจตคติจากครูไปสู่ผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอนครั้งนั้น ๆ ได้เป็นไปตาม จุดประสงค์ที่ได้วางไว้หรือกล่าวได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลางที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ รวดเร็วถูกต้อง และตรงเป้าหมาย

จากความหมายของสื่อการเรียนการสอน สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งที่เป็นวัสดุอุปกรณ์ กิจกรรม เทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยในการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนที่กำหนดไว้

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สุพร วงศ์สุนทรเลิศ (2535) ได้สรุปประเภทของสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. สื่อประเภทวัสดุ (Software) สื่อประเภทนี้เป็นสื่อขนาดเล็กเก็บความรู้ในลักษณะของภาพ เสียง หรืออักษรในรูปแบบต่าง ๆ แบ่งเป็น 2 ชนิดตามลักษณะการใช้งาน คือ

1.1 วัสดุที่สามารถสื่อความหมายในการเรียนรู้ได้ด้วยตัวของมันเองไม่ต้อง อาศัยอุปกรณ์อื่นใดช่วย ได้แก่ รูปภาพ สมุดภาพ แผนภูมิ แผนสถิติ แผนที่ ลูกโลกของจริง หุ่นจำลอง หุ่นมือ บัตรคำ แถบประโยค ตำรา หนังสือ แบบฝึกหัด ป้ายนิเทศ ไปสเตอร์ เป็นต้น

1.2 วัสดุที่ไม่สามารถสื่อความหมายในการเรียนรู้ได้ด้วยตัวของมันเอง ต้อง อาศัยอุปกรณ์อื่นช่วยจึงจะสื่อความหมายได้ ได้แก่ แผ่นเสียง เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ แผ่นโปร่งใส फिल्मสไลด์ फिल्मภาพยนตร์ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น

2. สื่อประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ (Equipment) สื่อประเภทนี้ไม่สื่อความหมาย ของการเรียนรู้ด้วยตัวของมันเองเป็นเพียงตัวกลางในการส่งผ่านความรู้จากสื่อประเภทวัสดุไปสู่ผู้เรียน ได้แก่ พวกเครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉาย ภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องส่งวิทยุ ไมโครโฟน เป็นต้น

3. สื่อประเภทเทคนิควิธีการ เป็นวิธีการหรือกระบวนการสื่อความหมายไปยังผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

3.1 สื่อประเภทกิจกรรม เช่น เกม เพลง ปริศนาคำทาย การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ การเล่านิทาน การทดลอง การจัดนิทรรศการ การสาธิต การศึกษานอกสถานที่

3.2 สื่อประเภทบทเรียนแบบโปรแกรม ได้แก่ บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน เป็นต้น

การเลือกสื่อการเรียนการสอน

มัทนา ทองใหญ่ (2539 อ้างถึงใน สุนีย์ เกียรติมาพรศักดิ์, 2540) ได้กล่าวถึงหลักในการพิจารณาสื่อไว้ ดังนี้

1. สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่จะสอนในครั้งนั้น ๆ
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้
4. ใช้ได้ง่าย สะดวก และปลอดภัย
5. ประหยัด หาได้ง่าย คุ่มค่า

ประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

สุพร วงศ์สุนทรเลิศ (2535) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ด้าน ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน

1.1 ช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากกว่าการสอนที่มีแต่ครูอธิบายอย่างเดียว สื่อการสอนทำให้นักเรียนอย่างมีส่วนร่วมในบทเรียนมากขึ้นและไม่เบื่อหน่ายการเรียน

1.2 ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่าย รวดเร็วและถูกต้อง แม้จะเป็นเรื่องของนามธรรมก็สามารถใช้สื่อแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรม ช่วยสร้างความเข้าใจได้ดีขึ้น สื่อการสอนทำให้เรื่องยากกลายเป็นเรื่องง่าย

1.3 ช่วยให้นักเรียนเกิดความประทับใจและจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน เนื่องจากได้เรียนรู้จากประสบการณ์หลายมิติมิใช่เพียงฟังคำบอกหรืออ่านจากตำราแล้วนี่ก็ภาพทำความเข้าใจตามคำและตัวหนังสือเหล่านั้นเพียงมิติเดียว

1.4 ช่วยให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

1.5 ช่วยประหยัดเวลาเรียนเพราะสื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ
บทเรียนได้เร็วขึ้น

2. ประโยชน์ต่อผู้สอน

2.1 ช่วยให้ครูสอนได้ตรงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.2 ช่วยให้ครูสอนได้รวดเร็วและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2.3 ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรม ได้หลายรูปแบบซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนสนใจ
บทเรียนมากขึ้น

2.4 ช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในการสอนมากขึ้น และช่วยลดการบรรยาย
ของครู

2.5 ช่วยให้ครูสามารถแนะนำและควบคุมนักเรียนให้มีพฤติกรรมในทางที่พึง
ปรารถนา เช่น ทำให้นักเรียนไม่คุย เล่นกับเพื่อนในเวลาเรียน

ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นจึงต้องจัดให้มีความ
เหมาะสมกับลักษณะของความต้องการของเด็กแต่ละประเภทโดยมีหลักการดังที่ได้เสนอไว้ข้างต้น
ตัวอย่างเช่น สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สำนักงานคณะ
กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541ฉ) นั้นวัสดุอุปกรณ์ที่ครูควรจัดเตรียมให้เด็กมีความสำคัญ
อย่างยิ่งต่อการพัฒนาพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ส่งเสริมพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว
สติปัญญา การใช้ภาษา สื่อความหมาย การช่วยเหลือตนเองและสังคม วัสดุอุปกรณ์ต้องพอเพียงเพื่อ
เด็กแต่ละคนในกลุ่มมีโอกาสสามารถร่วมมือกันได้ อาจมีอุปกรณ์บางชิ้นที่เหมือน ๆ กันด้วย ทั้งนี้เพื่อ
เปิดโอกาสให้ได้เลียนแบบพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัยและระดับสติปัญญา โดยให้เด็กเป็นศูนย์กลาง
อุปกรณ์ที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะจะช่วยให้ครูบรรลุเป้าหมายในการสอนได้ดียิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ความหมายของการวัดผล

สมบุญ ชิตพงษ์ (2534) ให้ความหมายของการวัดว่าเป็นการกำหนดสิ่งที่มีความหมายแทนคุณลักษณะ คุณภาพ ของสิ่งที่ต้องการวัด โดยสิ่งที่กำหนดให้ นั้นอาจอยู่ในรูปของภาษา ตัวเลข สัญลักษณ์ และต้องใช้เครื่องมือ (ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ) เพื่อให้ได้สิ่งเป็นผลการวัด ที่สอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการวัด

ภัทรา นิคมานนท์ (2538) ให้ความหมายของการวัดผลว่า การวัดผล หมายถึง การใช้เทคนิควิธีการซึ่งเรียกว่า เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อศึกษา ค้นหา หรือตรวจสอบคุณลักษณะ ของบุคคล ผลงานหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะ ของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา

ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ (2541 อ้างถึงในผกามาศ ขวัญนาคม, 2541) ได้กล่าวถึง การวัดว่า หมายถึง การกำหนดหรือให้ตัวเลขเพื่อแสดงจำนวน ปริมาณ อันดับหรือลักษณะของ สิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือในการวัด

จากความหมายของการวัดผลดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึง การ กำหนดค่าเป็นตัวเลข ภาษา สัญลักษณ์ ให้กับสิ่งที่ต้องการวัดโดยอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ อย่างมีกฎเกณฑ์เชื่อถือได้

ความหมายของการประเมินผล

สมบุญ ชิตพงษ์ (2534) ได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินผลว่า เป็นการนำ สิ่งที่ได้จากการวัดมาตัดสิน ตีราคา ซึ่งการจะตัดสินหรือตีราคาสิ่งใดได้จำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้อง ผลการประเมินจะอยู่ในรูปของความเหมาะสม - ไม่เหมาะสม ดี - เลว ใช้ได้ - ใช้ไม่ได้

ภัทรา นิคมานนท์ (2538) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การนำ เอาข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวัดมาใช้ในการตัดสินใจ โดยการหาข้อสรุปตัดสินประเมินค่าหรือตีราคา โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

อำนวยการ เลิศยงค์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงการประเมินผลว่า เป็นขบวนการในการตัดสินใจข้อมูลที่ได้มาจากการวัดผลหรือการทดสอบอย่างมีหลักเกณฑ์ (Criterion) แล้วก็สรุปว่า สิ่งนั้น ดี - เลว ถ้าเป็นผลจากการสอบก็อาจตัดสินว่า ได้ - ตก ผ่าน - ไม่ผ่าน

จากความหมายของการประเมินผล สามารถสรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึง การนำเอาข้อมูลที่ได้จากการวัดมาลงสรุปตัดสินอย่างมีหลักเกณฑ์ว่า ดี - เลว ผ่าน - ไม่ผ่าน

การวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การวัดผลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แตกต่างไปจากการวัดผลสำหรับเด็กปกติ ทั้งนี้เพราะว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการและความสามารถแตกต่างกัน ตั้งแต่ในระดับน้อย ปานกลาง จนกระทั่งถึงระดับมาก การวัดผลการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับการกำหนดไว้ในหลักสูตรหรือแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็ก ซึ่งเด็กแต่ละคนจะต้องมีแผนการศึกษานี้ เด็กบางคนอาจเรียนหลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ การวัดผลจึงต้องดำเนินไปในลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกับเด็กปกติ แต่ถ้าแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแตกต่างไปจากหลักสูตรของเด็กปกติมาก การวัดผลไม่จำเป็นต้องเหมือนกับเด็กปกติโดยยึดหลักว่า สอนสิ่งใด วัดสิ่งนั้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ช)

การประเมินผลด้านการเรียนการสอนนอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแล้วยังต้องเป็นที่จะต้องนำผลการประเมินมาใช้ในด้านการวางแผนการสอนของครูด้วย จึงต้องแยกออกเป็น 2 เรื่องที่สำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ
2. ผลจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก ดังนั้นในการวัดและประเมินผลให้

ผู้สอนดำเนินการดังนี้

1. ตัดสินใจว่าจะประเมินผลด้านใด
2. จัดลำดับทักษะที่ต้องการประเมิน
3. ตัดสินใจว่าจะเริ่มต้นที่ใด
4. เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ

5. เตรียมพร้อมก่อนทดสอบ
6. ลงมือทดสอบ
7. รวมคะแนน
8. วิเคราะห์คะแนน และสรุปผล
9. ค้นหาสาเหตุความบกพร่อง
10. ทดสอบเพิ่มเติม
11. กำหนดจุดประสงค์ในการเรียนการสอน
12. ดำเนินการสอนตามแผนที่กำหนด

สำหรับเด็กที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติก็ทดสอบโดยใช้ข้อสอบของเด็กปกติ แต่ผู้สอนต้องพิจารณาว่าควรจะให้เด็กผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับใด

นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2539) ยังได้กล่าวถึง การประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษว่าอาจกระทำได้ ดังนี้

1. กำหนดลำดับขั้นของทักษะ

ครูอาจจำเป็นต้องกำหนดทักษะทางการเรียนของเด็กเป็นขั้นย่อย ๆ และสอนให้เด็กมีทักษะตามขั้นย่อย ๆ ดังกล่าว แล้ววัดผลโดยการทดสอบด้วยวิธีการหลายวิธี เมื่อเห็นว่าเด็กมีทักษะตามขั้นย่อย ๆ เหล่านั้นแล้ว ให้ถือว่าเด็กสอบผ่านแล้ว

2. ไม่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์กับเด็กอื่น

เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนมีหลักสูตรของตนเอง แต่ละคนเรียนไม่เหมือนกันความก้าวหน้าในการเรียนของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ต่างคนต่างเรียน ต่างคนต่างมีความก้าวหน้า จึงไม่ควรนำผลการเรียนของเด็กมาเปรียบเทียบกับเด็กปกติ หรือใช้เกณฑ์เดียวกับปกติ ควรเปรียบเทียบผลการเรียนของเด็กเองว่าเด็กมีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเพียงใด

3. การให้เกรด

ในระบบการศึกษาของไทย ระบบการวัดผลค่อนข้างเคร่งครัดและไม่ยืดหยุ่นเท่าที่ควร เป็นการเน้นความสำคัญของตัวเลขจนเกินไปซึ่งในบางครั้งตัวเลข 4, 3, 2, 1 และ 0 อาจไม่มีความหมายหรือมีความหมายแต่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้นการให้เกรดวิธีนี้จึงมีข้อจำกัดและ

ข้อบกพร่อง ครูอาจคิดค้นหาวิธีประเมินผลและให้เกรดใหม่ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น การประเมินผลโดยประเมินจากพฤติกรรมหลายอย่าง เช่น จากความก้าวหน้าของทักษะ จากความพยายาม จากผลสัมฤทธิ์ ทั้ง 3 อย่าง รวมกันเข้าเป็นเกรดที่เด็กจะได้ เป็นต้น

4. ครูร่วมกันให้เกรด

ในกรณีเด็กเรียนร่วมเต็มเวลากับเด็กปกติ และเด็กได้รับการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ เกรดที่เด็กจะได้รับไม่ควรมาจากครูคนเดียว เพราะมีคนสอน 2 คน ครูทั้งสองคนจึงควรมีบทบาทเท่า ๆ กัน ในการให้เกรดเด็ก

5. ให้เกรดจากคะแนนรวม

การให้เกรดเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจำแนกคะแนนออกเป็นกิจกรรมย่อยต่าง ๆ กัน เนื่องจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีข้อจำกัดหลายด้าน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกรดเด็กจากกิจกรรมหลาย ๆ ด้าน

ในด้านการทำข้อสอบไม่ว่าจะเป็นข้อสอบย่อย ข้อสอบกลางเทอม หรือข้อสอบปลายเทอม ครูควรใช้วิธีการยืดหยุ่นในการทดสอบ เช่น การสอบปากเปล่า การทำข้อสอบโดยไม่จำกัดเวลา การให้เด็กตอบโดยการบันทึกเสียง กำหนดเกณฑ์ในการทำข้อสอบใหม่ ให้เด็กสอบในห้องพิเศษ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ทั้งในงานวิจัยในสถาบันและต่างสถาบัน ระหว่างปีการศึกษา 2534 - 2543 ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้

อุไรวรรณ ภูเจริญ (2534) ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัย

พบว่า ความต้องการการนิเทศด้านการสอนทั่วไป ครูประถมศึกษาต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องวิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับน้อยในเรื่องการเตรียมการสอน โดยครูส่วนใหญ่ระบุว่าต้องการการนิเทศด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนเฉพาะกลุ่มประสบการณ์ครูประถมศึกษาต้องการการนิเทศการสอนในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่ระบุว่าต้องการการนิเทศการสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์มากกว่ากลุ่มประสบการณ์อื่น

จุฬารภรณ์ หมื่นกุล (2538) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับนักเรียนปกติ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า มีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับนักเรียนปกติ หลักสูตรที่ใช้สอนเป็นหลักสูตรปกติ แต่ปรับเนื้อหาให้เหมาะสมโดยครูผู้สอน กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเข้าร่วมในโรงเรียนคือ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด มีการจัดชั้นเรียนแบบชั้นเรียนร่วมเต็มเวลา วิธีสอนที่ครูใช้ คือ สอนพร้อมกันทั้งห้อง เมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีโอกาสทบทวนกับครูเป็นพิเศษ วิชาที่เรียนเรียนเท่ากับนักเรียนปกติ แต่ครูปรับเนื้อหาให้น้อยลง วิชาที่เป็นปัญหามากคือ วิชาในกลุ่มทักษะ ซึ่งมี คณิตศาสตร์ และภาษาไทย มีการนิเทศโดยศึกษานิเทศก์ จังหวัดและผู้บริหารโรงเรียน ภาคเรียนละหนึ่งครั้ง สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้บ้างแต่ไม่เพียงพอและไม่ตรงกับความต้องการ การวัดและประเมินผล ครูใช้เกณฑ์เดียวกับนักเรียนปกติ แต่มีการยืดหยุ่นได้ ปัญหาที่พบคือ ไม่มีเกณฑ์และข้อสอบเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การเตรียมความพร้อมของนักเรียนปกติเพื่อการเรียนร่วม ทำโดยการชี้แจงในชั้นที่มีการเรียนร่วม บริการส่งเสริมและอำนวยความสะดวก สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยการจัดเพื่อนช่วยสอน บุคลากร สนับสนุนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ผ่านการอบรมด้านการศึกษาพิเศษมีโรงเรียนละ 1 คน ปัญหาที่พบคือ ปัญหาค่าตอบแทน ครูขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ครูผู้สอนมีภาระมาก ขาดการเอาใจใส่ และสนับสนุนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นพิเศษ อาคารสถานที่ที่ใช้ในการเรียนร่วมยังไม่เหมาะสมเพราะบริเวณห้องคับแคบเกินไป งบประมาณที่ได้จากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ แต่ไม่เพียงพอ เพื่อนักเรียนปกติมีความคิดเห็นที่ดีต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ส่วนผู้ปกครองต้องการให้บุตรของตนเรียนชั้นเรียนร่วมเต็มเวลาและต้องการความช่วยเหลือ

จากครูสอนเสริมหรือครูการศึกษาพิเศษ ต้องการให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับอาชีพในระดับ
ชั้น ป.5 - 6 ต้องการครูที่รักและเอาใจใส่บุตร ต้องการให้โรงเรียนจัดหางานให้บุตรทำหลังจากเรียนจบ
แล้ว

เกษม ทองสัมฤทธิ์ (2540) ได้ศึกษาความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครู
โครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการการนิเทศของครูโครงการเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็ก
ปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความต้องการการ
นิเทศด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตร
ไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลตามลำดับ
ด้านความต้องการการนิเทศงานด้านวิชาการของผู้บริหารและครูปฏิบัติการสอนโครงการเด็กพิการ
เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
ไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน ด้านความต้องการการนิเทศของครูโครงการเด็กพิการเรียนร่วม
กับเด็กปกติในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและ
รายด้าน ความต้องการการนิเทศของครูโครงการเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี และมากกว่า 5 ปี
ไม่แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล
และประเมินผลแต่หลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี มีความต้องการ
มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุลีกร ตั้งเขื่อนขันธ์ (2540) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูที่สอน
นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูที่สอนนักเรียนที่มีความ
ต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยกระตุ้นและปัจจัยค้ำจุน พบว่า
มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูที่สอน
นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง เพศ ระดับอายุ คุณวุฒิ อายุราชการ
พื้นฐานความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู ที่สอนนักเรียนที่มีความ
ต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติไม่แตกต่างกัน แต่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า

7 ปี มีความพึงพอใจโดยรวมมากกว่าครูที่ประสบการณ์การสอนระหว่าง 0 ปี - 3 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครูที่ประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากกว่า 7 ปี มีความพึงพอใจมากกว่าครูที่ประสบการณ์สอนระหว่าง 0 ปี - 3 ปี ในปัจจัยกระตุ้นและทุกองค์ประกอบของปัจจัยกระตุ้น คือ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง ด้านการได้รับความยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงานและด้านความรับผิดชอบ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติที่ผ่านการอบรม มีความพึงพอใจในปัจจัยกระตุ้นและในทุกองค์ประกอบของปัจจัยกระตุ้นมากกว่าครูไม่ผ่านการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิลบล ทูรานุกาพ (2540) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในด้านกระบวนการบริหารโครงการพบว่าการจัดโครงสร้างการบริหาร การจัดบุคลากรประจำโครงการ การอำนวยการสั่งการ การประสานงาน การติดตามประเมินผลและการสนับสนุนด้านงบประมาณ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นด้านการวางแผนโครงการอยู่ในระดับมาก สำหรับการประเมินด้านการปฏิบัติงานตามโครงการในเรื่องกระบวนการคัดแยกเด็กการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการสำรวจเด็กในเขตบริการของโรงเรียนมากเป็นอันดับหนึ่ง และการจัดประชุมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือคัดแยกวินิจฉัยเด็กเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนการประเมินด้านการจัดโปรแกรมเสริม หรือกิจกรรมพิเศษให้แก่เด็กเรียนร่วมนั้น การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านความคิดเห็นของผู้ปกครองเห็นว่าโครงการเรียนร่วมมีประโยชน์มากทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสได้เรียนหนังสือและอยู่ร่วมกับสังคมของคนปกติ มีพัฒนาการดีขึ้นทั้งด้านอารมณ์ สังคมและสติปัญญา ได้อยู่กับพ่อแม่ มีความอบอุ่น และต้องการให้ประชาสัมพันธ์โครงการเรียนร่วมให้มากกว่านี้ ส่วนผลการประเมินประสิทธิภาพของโครงการในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับเด็กปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และลักษณะนิสัยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและนักเรียนปกติที่เรียนร่วมในชั้นเรียนเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ผู้บริหารโรงเรียนและ

ครูผู้สอนในโครงการเรียนร่วมที่มีต่อโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไม่แตกต่างกัน

อินทิรา วงศ์เบ็ญสัจจ์ (2540) ได้ศึกษาการติดตามการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานตาม บัณฑิตที่เชื่อต่อการปฏิบัติงานของครูที่ผ่านการฝึกอบรมการศึกษาพิเศษ ปฏิบัติงานตามบัณฑิตด้าน สื่อวัสดุ อุปกรณ์มากที่สุด และปฏิบัติงานตามบัณฑิต ด้านงบประมาณน้อยที่สุด โดยมีผู้บริหารโรงเรียน และเพื่อนร่วมงานเป็นผู้ให้ความร่วมมือในการดำเนินการ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรม ในด้านความรู้และเทคนิควิธีการ ครูที่ผ่านการฝึกอบรม นำไปใช้ในระดั้มาก 4 เรื่อง คือ สภาพเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ หลักการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ ด้านปัญหาและความต้องการของครูที่ผ่านการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหาในระดับปานกลางและความต้องการระดับมากในด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านการนิเทศการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

จากการศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ นั้น หลักการสำคัญ คือ การมุ่งพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และ สังคม ให้เด็กเหล่านี้มีโอกาสเรียนรู้ในสังคมปกติ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข แต่ที่ผ่านมามีการจัดการศึกษาพิเศษกรณีเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ยังมีปัญหาการ ดำเนินงานอยู่ทั้งในด้านการบริหารจัดการ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และบุคลากร โดยเฉพาะ ครูผู้เป็นกลจักรสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน การนิเทศการสอนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษา จะเป็นส่วนช่วยเหลือพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนกรณีเรียนร่วมให้สำเร็จไปสู่แนวทางที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปได้ ดังนั้น การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน ที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ เขตการศึกษา 12 จะเป็นการช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไขและส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียน การสอนด้วยการจัดการนิเทศการสอนให้ตรงกับความต้องการของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมได้อย่าง มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยทำการสำรวจความคิดเห็นของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษ เรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูที่ทำหน้าที่เป็นครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมที่สอนในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 283 โรงเรียน มีครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมทั้งหมด 283 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับชั้นที่สอน การเข้ารับการอบรมด้าน การศึกษาพิเศษ และประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ทำการสอนในชั้นเรียนร่วม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 12 โดยแบ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการ

เรียนรู้ เด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งมีข้อบ่งชี้ของความต้องการอยู่ 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการเตรียมการสอน
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการศึกษาพิเศษเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อร่วมกันพิจารณาความถูกต้องครบถ้วนตามกรอบแนวคิด และตรวจแก้ไขภาษาให้ชัดเจนและเข้าใจ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศและด้านการศึกษาพิเศษ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขอีกครั้งเพื่อความชัดเจนก่อนนำไปใช้
5. นำแบบสอบถามไปใช้กับประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ถึงเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อขอความร่วมมือในการจัดส่งและเก็บข้อมูล การวิจัยไปยังโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 จำนวน 283 โรงเรียน
2. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจำนวน 283 ชุด ไปยังโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ทั้ง 283 โรงเรียน ทางไปรษณีย์
3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม ในการจัดส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย ทางไปรษณีย์ โดยแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 283 ชุด ได้รับคืนมาจำนวน 254 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 89.75 และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 246 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.93 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน

ผู้ให้ข้อมูล	จำนวน ที่ส่ง	จำนวน ที่ได้รับคืน	คิดเป็น ร้อยละ	แบบสอบถาม ที่สมบูรณ์	คิดเป็น ร้อยละ
ครูการศึกษา พิเศษ	283	254	89.75	246	86.93
เรียนร่วม					

4. ในจำนวนของแบบสอบถามที่สมบูรณ์นี้ ประชากรในการวิจัยซึ่งเป็นครูการศึกษาพิเศษ เรียนร่วมที่ทำการสอนระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรม และเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จะเลือกตอบเฉพาะกรณีที่มีเด็กที่มี ความต้องการพิเศษดังกล่าวในชั้นเรียนร่วมที่ทำการสอนเท่านั้น ซึ่งแยกเป็นจำนวนข้อมูลความ ต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการ

เรียนรู้ จำนวน 207 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.10 ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมจำนวน 116 ชุด คิดเป็นร้อยละ 47.20 และข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 156 ชุด คิดเป็นร้อยละ 63.40 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนข้อมูลความต้องการการนิเทศของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละประเภท

ประเภทของข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	207	84.10
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	116	47.20
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	156	63.40

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
2. นำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูลบันทึกลงในแบบรหัส (Coding form)
3. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10

(Statistical Package for the Social Sciences for Windows Version 10) ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อทราบระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายเป็นรายชื่อและรายด้าน โดยใช้เกณฑ์ของประคอง กรรณสูต (2538 : 77) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	หมายถึง	ต้องการการนิเทศการสอนมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศการสอนมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศการสอนปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศการสอนน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศการสอนน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนชั้นเรียนร่วม ระดับชั้นที่สอนชั้นเรียนร่วม การอบรมด้านการศึกษาดังกล่าวพิเศษตามหลักสูตรอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2541) และครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมที่ทำการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สถานภาพ	จำนวน (N = 246)	ร้อยละ
☐ เพศ		
ชาย	66	26.80
หญิง	180	73.20
☐ อายุ		
21 – 30 ปี	17	6.90
31 - 40 ปี	54	22.00
41 – 50 ปี	147	59.80
51 – 60 ปี	28	11.40
☐ ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาวิชาทางการศึกษาพิเศษ	0	0.00
ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาวิชาอื่น	3	1.20
ปริญญาตรีสาขาวิชาทางการศึกษาพิเศษ	2	0.80
ปริญญาตรีสาขาวิชาอื่น	225	91.50
สูงกว่าปริญญาตรีสาขาวิชาทางการศึกษาพิเศษ	1	0.40
สูงกว่าปริญญาตรีสาขาวิชาอื่น	15	6.10

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N = 246)	ร้อยละ
☐ ประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนชั้นเรียนร่วม		
น้อยกว่า 4 ปี	168	68.30
4 – 10 ปี	66	26.80
มากกว่า 10 ปี	12	4.90
☐ ระดับชั้นที่สอนชั้นเรียนร่วม		
ก่อนประถมศึกษา	43	17.50
ประถมศึกษา	207	84.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	4.90
☐ การอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ		
พุทธศักราช 2531 (ฉบับปรับปรุง 2541)		
ไม่เคย	72	29.30
เคย ในชั้นศึกษาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง	81	32.90
เคย ในชั้นอบรมเข้มและฝึกปฏิบัติ 7 วัน	77	31.30
เคย ในชั้นปฏิบัติการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
ในโรงเรียน 4 เดือนและรับการประเมินวุฒิมัธยม	14	5.70
อยู่ในช่วงการอบรมชั้นศึกษาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง	1	0.40
อยู่ในช่วงการอบรมชั้นอบรมเข้มและฝึกปฏิบัติ 7 วัน	0	0.00
อยู่ในช่วงการอบรมชั้นปฏิบัติการสอนเด็กที่มีความต้องการ		
พิเศษในโรงเรียน 4 เดือนและรับการประเมินวุฒิมัธยม	1	0.40
☐ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมที่ทำการสอน		
เด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	207	84.10
สอนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	116	47.20
สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	156	63.40

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.20 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.80 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.90

ระดับการศึกษาของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอื่น คิดเป็นร้อยละ 91.50 รองลงมาเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรีสาขาวิชาอื่น คิดเป็นร้อยละ 6.10 และเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรีสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ น้อยที่สุด คือร้อยละ 0.40 ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.30 นอกนั้นอยู่ระหว่าง 4 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.80 และมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.90

ระดับชั้นเรียนร่วมที่ทำการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมส่วนใหญ่สอนระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 84.10 รองลงมาเป็นระดับก่อนประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.50 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.90

ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมเคยเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 (ปรับปรุง พ.ศ.2541) ส่วนใหญ่ผ่านขั้นศึกษาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 32.90 รองลงมาผ่านขั้นอบรมเข้มและฝึกปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 31.30 และผ่านขั้นการปฏิบัติการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 4 เดือน น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.70 นอกนั้นอยู่ในช่วงการฝึกอบรมด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 0.40 อยู่ในช่วงการปฏิบัติการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 4 เดือน คิดเป็นร้อยละ 0.40 และไม่เคยเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 (ปรับปรุง พ.ศ.2541) คิดเป็นร้อยละ 29.30

เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมกับปกติที่ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมทำการสอนส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 84.10 รองลงมาเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 63.10 และเป็นเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.20

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ฯ ในด้านหลักสูตร

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ	3.73	0.94
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.75	0.88
3	การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.77	0.92
4	การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.79	0.89
5	การปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.77	0.89
6	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.75	0.89

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
7	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ	3.72	0.95
8	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.78	0.94
	รวม	3.76	0.76

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านหลักสูตร โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศการตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับแรก การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 2 การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และการปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ในด้านการเตรียมการสอน

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยก เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.74	0.94
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้	3.74	0.88
3	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ด้านการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนการสอน	3.72	0.89
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษา เฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.72	0.89
5	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน ร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ กับเด็กปกติ	3.71	0.99
6	ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการ ศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็ก ปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วย เหลือและพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งใน และนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน	3.76	1.03
7	การนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้มาใช้ในการวางแผนการสอน	3.66	0.92

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
8	การใช้คู่มือครู เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.67	0.95
	รวม	3.71	0.80

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านการเตรียมการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน มากเป็นอันดับแรก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนการจัดการเรียนการสอน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน

ข้อ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทาง การเรียนรู้กับเด็กปกติ	3.72	0.88
2	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่าง บุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.77	0.88
3	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการเสริมแรงที่ เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.66	0.87
4	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสำหรับ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการ และการปรับตัวในด้านต่าง ๆ	3.69	0.92
5	การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการเรียน ร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ	3.52	0.90
6	การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้	3.67	0.88
7	การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้มีความเหมาะ สมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.70	0.89
8	การใช้ภาษาในการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีปัญหาทาง การเรียนรู้	3.58	1.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
9	การวิจัยในชั้นเรียนเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ	3.73	1.02
10	การใช้เอกสาร เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.64	0.94
รวม		3.67	0.76

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มากเป็นอันดับแรก การวิจัยในชั้นเรียนเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ มากเป็นอันดับ 2 และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ มากเป็นอันดับ 3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ในด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อ	ด้านสื่อการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
1	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียน การสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทาง การเรียนรู้	3.65	0.93
2	การวิเคราะห์คุณภาพของสื่อสำหรับเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้	3.56	1.01
3	การเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะ เฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.61	0.97
4	การใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้	3.62	0.96
5	การดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.66	1.00
6	การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.71	1.00
7	การใช้สื่อบุคคลเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.72	0.88
8	การนำผลของการใช้สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ ของสื่อให้นั้นให้ดีขึ้น	3.65	0.91
	รวม	3.65	0.82

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านสื่อการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศการใช้สื่อบุคคลเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการคุณภาพของสื่อให้นั้นให้ดีขึ้น มากเป็นอันดับแรก การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 2 และการดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.79	0.94
2	การปรับเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.74	0.96
3	การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.74	0.95
4	การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.76	0.86

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.
(N = 207)			
5	การประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.65	0.92
6	การวัดผลและประเมินผลร่วมกันระหว่างครูผู้สอน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และผู้เกี่ยวข้อง	3.67	0.95
7	การจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.82	1.04
8	การใช้เอกสารเพื่อการวัดผลและประเมินผล เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	3.76	0.96
9	การจัดเก็บข้อมูลการวัดผลและประเมินผลของเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เพื่อศึกษา และปรับปรุงพัฒนาการด้านต่าง ๆ	3.65	0.95
รวม		3.73	0.83

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศการจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับแรก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 2 การใช้เอกสารเพื่อการวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนในด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ความต้องการการนิเทศการสอน 5 ด้าน	$\bar{x}$	S.D.
	(N = 207)	
ด้านหลักสูตร	3.76	0.76
ด้านการเตรียมการสอน	3.71	0.80
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	3.67	0.76
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.65	0.82
ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.73	0.83
รวม	3.70	0.73

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ด้านหลักสูตร มากเป็นอันดับแรก ด้านการวัดผลและประเมินผล มากเป็นอันดับ 2 และด้านการเตรียมการสอน มากเป็นอันดับ 3

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ ในด้านหลักสูตร

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ	3.83	0.98
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.80	0.98
3	การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.83	0.89
4	การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.78	0.90
5	การปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.87	0.84

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
6	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้น การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.83	0.92
7	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม กับการเรียนรู้ระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม กับเด็กปกติ	3.79	0.95
8	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะ ด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.74	0.90
	รวม	3.80	0.82

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านหลักสูตร โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศการปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับแรก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และการปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมมากเป็นอันดับ 2 และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ
ในด้านการเตรียมการสอน

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยก เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.72	0.96
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหา ทางพฤติกรรม	3.73	0.98
3	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ด้านการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ก่อนการจัดการเรียนการสอน	3.80	0.88
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษา เฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.71	1.02
5	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน ร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม กับเด็กปกติ	3.71	0.98
6	ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการ ศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็ก ปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วย เหลือและพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ทั้งใน และนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน	3.72	1.01
7	การนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีปัญหา ทางพฤติกรรมมาใช้ในการวางแผนการสอน	3.66	1.00

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
8	การใช้คู่มือครู เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.67	0.99
	รวม	3.71	0.99

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านการเตรียมการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมก่อนการจัดการเรียนการสอน มากเป็นอันดับแรก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาและจุดที่จะพัฒนา ผู้เรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 2 ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ
ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน

ข้อ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรมกับเด็กปกติ	3.81	0.90
2	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่าง บุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.89	0.85
3	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการเสริมแรงที่ เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.74	0.85
4	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสำหรับ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เพื่อพัฒนาการ และการปรับตัวในด้านต่าง ๆ	3.72	0.88
5	การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการเรียน ร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ	3.71	0.83
6	การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหา ทางพฤติกรรม	3.87	0.87
7	การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้มีความเหมาะ สมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.67	0.90
8	การใช้ภาษาในการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรม	3.74	0.94

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
9	การวิจัยในชั้นเรียนเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ	3.78	0.90
10	การใช้เอกสาร เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.72	0.85
	รวม	3.76	0.79

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มากเป็นอันดับแรก การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 2 และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ มากเป็นอันดับ 3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ
ในด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อ	ด้านสื่อการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
1	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.72	0.86
2	การวิเคราะห์คุณภาพของสื่อสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.66	0.89
3	การเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.75	0.85
4	การใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.73	0.88
5	การดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.64	0.88
6	การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.77	0.94
7	การใช้สื่อบุคคลเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.74	0.96
8	การนำผลของการใช้สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของสื่อให้ดีขึ้น	3.71	0.95
	รวม	3.71	0.80

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านสื่อการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศการสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับแรก การเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 2 และการใช้สื่อบุคคลเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ ในด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.77	0.93
2	การปรับเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.68	0.91
3	การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.69	0.91
4	การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.75	0.90

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.
(N = 116)			
5	การประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.64	0.93
6	การวัดผลและประเมินผลร่วมกันระหว่างครูผู้สอน เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและผู้เกี่ยวข้อง	3.65	0.87
7	การจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะ ของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.63	0.91
8	การใช้เอกสารเพื่อการวัดผลและประเมินผล เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	3.58	0.99
9	การจัดเก็บข้อมูลการวัดผลและประเมินผลของเด็ก ที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษา และปรับปรุงพัฒนาการด้านต่าง ๆ	3.56	1.02
รวม		3.76	0.79

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับแรก การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 2 และการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมฯ

ความต้องการการนิเทศการสอน 5 ด้าน	$\bar{x}$	S.D.
	(N = 116)	
ด้านหลักสูตร	3.80	0.82
ด้านการเตรียมการสอน	3.71	0.90
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	3.76	0.79
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.71	0.80
ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.72	0.83
รวม	3.74	0.77

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ด้านหลักสูตร มากเป็นอันดับแรก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน มากเป็นอันดับ 2 และด้านการวัดผลและประเมินผล มากเป็นอันดับ 3

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศ การสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในด้านหลักสูตร

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ	3.76	0.98
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.78	0.95
3	การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.71	0.99
4	การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.76	0.97
5	การปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.73	0.94

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
6	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้น การเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.75	0.95
7	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม กับการเรียนรู้ระหว่างเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญากับเด็กปกติ	3.76	0.95
8	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะ ด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.82	0.91
รวม		3.76	0.86

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านหลักสูตร โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาฯ
ในด้านการเตรียมการสอน

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยก เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.78	1.00
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา	3.73	0.97
3	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ด้านการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญาก่อนการจัดการเรียนการสอน	3.71	0.98
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษา เฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญา	3.67	1.01
5	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน ร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ	3.65	1.00
6	ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการ ศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็ก ปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วย เหลือและพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน	3.72	1.06

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
7	การนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามาใช้ในการวางแผนการสอน	3.62	0.97
8	การใช้คู่มือครู เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.70	0.94
	รวม	3.70	0.89

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านการเตรียมการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับ 2 และความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหาร ครูผู้สอนเด็กปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน

ข้อ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ	3.68	0.94
2	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่าง บุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.68	0.94
3	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการเสริมแรงที่ เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.62	0.98
4	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสำหรับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อพัฒนาการ และการปรับตัวในด้านต่าง ๆ	3.67	0.95
5	การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการเรียน ร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ	3.54	0.92
6	การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา	3.67	0.90
7	การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้มีความเหมาะ สมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.65	0.88
8	การใช้ภาษาในการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา	3.69	0.96

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
9	การวิจัยในชั้นเรียนเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ	3.65	0.98
10	การใช้เอกสาร เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.66	0.93
	รวม	3.65	0.82

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศการใช้ภาษาในการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มากเป็นอันดับ 2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเพื่อพัฒนาการและการปรับตัวในด้านต่าง ๆ และการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ในด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อ	ด้านสื่อการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
1	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียน การสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา	3.67	0.98
2	การวิเคราะห์คุณภาพของสื่อสำหรับเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญา	3.61	0.97
3	การเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะ เฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.61	0.92
4	การใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญา	3.67	0.91
5	การดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.56	0.99
6	การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.65	0.94
7	การใช้สื่อบุคคลเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.63	0.98
8	การนำผลของการใช้สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็ก ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามาปรับปรุงพัฒนา คุณภาพของสื่อให้ดีขึ้น	3.54	0.95
	รวม	3.62	0.85

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านสื่อการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับ 2 และการใช้สื่อบุคคลเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ในด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธี ในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา	3.76	0.96
2	การปรับเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้ เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญา	3.68	1.00
3	การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.66	0.95
4	การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ตามความ แตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญา	3.71	0.94
5	การประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.54	0.97
6	การวัดผลและประเมินผลร่วมกันระหว่างครูผู้สอน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและผู้เกี่ยวข้อง	3.63	0.97
7	การจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.69	1.05
8	การใช้เอกสารเพื่อการวัดผลและประเมินผล เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	3.63	1.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.
(N = 156)			
9	การจัดเก็บข้อมูลการวัดผลและประเมินผลของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาและปรับปรุงพัฒนาการด้านต่าง ๆ	3.63	0.99
รวม		3.66	0.89

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ต้องการการนิเทศความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับ 2 และการจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับ 3

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาฯ

ความต้องการการนิเทศการสอน 5 ด้าน	$\bar{x}$	S.D.
	(N = 156)	
ด้านหลักสูตร	3.76	0.86
ด้านการเตรียมการสอน	3.70	0.89
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน	3.65	0.82
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.62	0.85
ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.66	0.89
รวม	3.68	0.81

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ 3 อันดับแรกคือ ด้านหลักสูตร มากเป็นอันดับแรก ด้านการเตรียมการสอน มากเป็นอันดับ 2 และด้านการวัดผลและประเมินผล มากเป็นอันดับ 3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนด้านต่าง ๆ ของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละประเภท

ความต้องการการนิเทศ การสอน 5 ด้าน	ครูการศึกษา พิเศษเรียนร่วม ของเด็กปกติ กับเด็กที่มี ปัญหาทาง การเรียนรู้ $\bar{x}$ S.D. (N = 207)		ครูการศึกษา พิเศษเรียนร่วม ของเด็กปกติ กับเด็กที่มี ปัญหาทาง พฤติกรรม $\bar{x}$ S.D. (N = 116)		ครูการศึกษา พิเศษเรียนร่วม ของเด็กปกติ กับเด็กที่มี ความบกพร่อง สติปัญญา $\bar{x}$ S.D. (N = 156)	
	ด้านหลักสูตร	3.76	0.76	3.80	0.82	3.76
ด้านการเตรียมการสอน	3.71	0.80	3.71	0.90	3.70	0.89
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอน	3.67	0.76	3.76	0.79	3.65	0.82
ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.65	0.82	3.71	0.80	3.62	0.85
ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.73	0.83	3.72	0.83	3.66	0.89
รวม	3.70	0.73	3.74	0.77	3.68	0.81

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละประเภทในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในแต่ละประเภท พบว่าครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภทมีความต้องการการนิเทศการสอนในด้านหลักสูตรมากเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และต้องการการนิเทศการสอนในด้านสื่อการเรียนการสอนมากเป็นอันดับสุดท้าย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ประชากรจำนวน 283 คน ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษเป็นผู้ให้ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราประมาณค่า ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ จากแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 283 ชุด แก่ประชากรในการวิจัยซึ่งเป็นครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมที่ทำการสอนระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยประชากรจะเลือกตอบเฉพาะกรณีที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษดังกล่าวในชั้นเรียนร่วมที่ทำการสอนเท่านั้น ซึ่งได้รับคืนเป็นฉบับสมบูรณ์ 246 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.93 โดยในจำนวนนี้เป็นข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จำนวน 207 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.10 ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมจำนวน 116 ชุด คิดเป็นร้อยละ 47.20 และข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจำนวน 156 ชุด คิดเป็นร้อยละ 63.10 จากนั้นได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 - 50 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอื่นที่ไม่ใช่ทางการศึกษาพิเศษ มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนชั้นเรียนร่วมน้อยกว่า 4 ปี ระดับชั้นที่สอนชั้นเรียนร่วมเป็นระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 (ฉบับปรับปรุง 2541) ในชั้นศึกษาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง และในชั้นเรียนร่วมส่วนใหญ่เป็นครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

1. ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

สำหรับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมมีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมากถึง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

เมื่อพิจารณาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมรวมทุกด้านสรุปได้ว่าครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก

2. ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม

สำหรับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมมีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

เมื่อพิจารณาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมรวมทุกด้านสรุปได้ว่าครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก

3. ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

สำหรับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมมีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

เมื่อพิจารณาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมรวมทุกด้านสรุปได้ว่าครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 มีข้อควรอภิปรายและเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

จากการศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นถึงความต้องการที่มากเป็นอันดับแรก ดังนี้

1.1 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องการตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับแรก ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องนี้มาก อาจเป็นเพราะการที่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้นเป็นเด็กที่มีความบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งเรื่อง ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา การฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียนหรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541ช) ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ ดังนั้น การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จึงต้องพิจารณาจากโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Plan : IEP) ซึ่งเป็นรายละเอียดที่กำหนดเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เป็นเฉพาะบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543จ) ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมต่อไป และในการตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น ใจทิพย์

เชอร์ตันพงษ์ (2539) ได้กล่าวไว้โดยสรุปว่า การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาว่าแต่ละข้อต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมในด้านใดบ้าง เช่น ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย และในแต่ละด้านมีระดับการเรียนรู้แค่ไหน ขั้นตอนที่ 2 แปรจุดประสงค์รายวิชาเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้วัดได้ จุดประสงค์รายวิชา 1 ข้ออาจจำแนกเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้มากกว่า 1 ข้อก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของเนื้อหา

1.2 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องการปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องทราบและเข้าใจถึงเรื่องการปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตร เพราะจะเป็นแนวทางให้ทราบถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนแก่เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ดังที่ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) กล่าวถึง การประเมินผลว่าเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของวัตถุ คน สิ่งของ หรือการดำเนินงาน/กิจกรรมว่า บรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด หรือมีดีหรือเลวเพียงใดนั้น ก็โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวัดเป็นหลัก อีกทั้งแนวทางการพัฒนาคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสู่มาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ฉ) ได้เสนอแนวทางว่า สิ่งที่ควรคำนึงถึงอย่างมากก็คือ การพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล หากนักเรียนพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลที่กำหนดไว้ จะต้องพิจารณาทบทวนปรับปรุงจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลใหม่ เพราะการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้นต้องดำเนินการจัดทำให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่จะเป็นเป้าหมายสำคัญในการศึกษาแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในลำดับต่อไป

1.3 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้นเป็นเด็กที่พัฒนาการด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ ภาษา และสติปัญญาล่าช้ากว่าเด็กปกติ(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541ฉ) ซึ่งการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะเป็นส่วนช่วยส่งเสริมพัฒนาการในทักษะด้านต่าง ๆ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ดังนั้นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นไม่ควรจัดแต่เพียงเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น ควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใกล้ชิดกับเด็กส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไปทุกด้านพร้อมกัน เพราะชุมชนจะเป็นอีก

ส่วนหนึ่งที่จะช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอย่างมากในฐานะที่เป็นสภาพแวดล้อม หรือสังคมรอบตัวเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ต้องใช้ในการดำเนินชีวิตจริงต่อไป และจากหลักการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ได้เสนอว่า ชุมชนควรเข้ามาช่วยจัดกิจกรรมเสริมให้กับเด็กภายนอกโรงเรียน เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็กในการทำที่บ้าน หรือช่วยเหลือเด็กด้านต่าง ๆ ในกรณีที่ครอบครัวของเด็กไม่สามารถทำได้สมาคมต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อกันหรือเกี่ยวเนื่องกัน เช่น สมาคมครอบครัว ชมรมและขบวนการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของเยาวชน คนสูงอายุและอาสาสมัครอื่น ๆ รวมทั้งองค์กรของคนด้อยโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น สามารถเข้ามามีบทบาทในโครงการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องภายในโรงเรียนและเรื่องภายนอกโรงเรียนอย่างมีศักยภาพ ซึ่งจากที่กล่าวมานี้จะเป็นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดได้ตรงกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามากยิ่งขึ้น

2 ด้านการเตรียมการสอน

จากการศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในด้านการเตรียมการสอน พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นความต้องการที่มากในอันดับแรก ดังนี้

2.1 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเรื่องที่ดีที่จะเห็นความร่วมมือระหว่างกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือในด้านการศึกษาอย่างจริงจังแก่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ดังที่ หลักการการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) เสนอว่าควรพัฒนาความร่วมมือและการสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครู และพ่อแม่ ผู้ปกครอง

โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูต้องตระหนักว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นหุ้นส่วนที่มีความสำคัญกับการตัดสินใจใด ๆ ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับการส่งเสริมให้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนเพราะพวกเขาสามารถสังเกตเทคนิคการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและการเรียนรู้วิธีการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อให้การดูแลและสนับสนุนการเรียนของเด็กยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วินัดดา ปิยะศิลป์ (2543) ที่กล่าวถึงการให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาแก่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า ควรตั้งคณะกรรมการติดตามเด็กอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ประกอบด้วยหัวหน้าวิชาการ หัวหน้าสาย นักวิชาการ ผู้ปกครอง และคุณครูประจำชั้นร่วมในการทำแผน Individual Educational Program ให้สอดคล้องกับระดับความบกพร่องของเด็กในแต่ละด้านและให้เวลาในการเรียนในแต่ละวิชาให้นานขึ้น

2.2 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการสอน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมก่อนการจัดการเรียนการสอน มากเป็นอันดับแรก ผู้วิจัยเห็นว่า ในเรื่องนี้ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะเฉพาะและความแตกต่างของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมให้มากรวมถึงจิตวิทยาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเป็นอย่างดีเสียก่อนที่จะได้วางแผนการจัดการเรียนการสอน ดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2542) กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมว่า ครูควรเป็นครูช่างสังเกตและควรมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กพอสมควร พฤติกรรมบางอย่างของเด็กที่ครูเห็นว่าเป็นพฤติกรรมของคนปกติ ความจริงแล้วอาจไม่ใช่พฤติกรรมปกติก็ได้ และนอกจากมีความรู้ในทางจิตวิทยาโดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรมแล้ว ครูควรเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมตลอดจนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคม และของโรงเรียนด้วย ครูจะต้องดูแลให้เด็กประพฤติปฏิบัติตามกฎและระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน เมื่อครูออกไปสอนนักเรียนจริง ๆ นั้น ห้องเรียนจะเป็นห้องทดลองที่ดี ซึ่งครูจะใช้ทดลองทฤษฎีต่าง ๆ เท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อหาประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่น ดังนั้นครูจึงควรนำทฤษฎีการเรียนการสอน ทฤษฎีทางการเรียนรู้ และทฤษฎีทางจิตวิทยาไปใช้อย่างเป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ครูจึงควรรู้ว่าเมื่อใดจะใช้ทฤษฎีใด และจะเห็นว่าทฤษฎีบางอย่างที่เคยเรียนมา อาจจะไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตจริง ๆ ได้ ถ้าไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง

2.3 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้นมีความสำคัญต่อครูผู้สอนอย่างมากเช่นกัน เพราะระดับของความ

บกพร่องนั้นสามารถแบ่งตามระดับความรุนแรงได้ 4 ระดับ แต่การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติได้นั้นมี 2 ระดับ คือ ระดับน้อย (เซาว์ปัญญา 50 ถึง 70) เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ และระดับปานกลาง (เซาว์ปัญญา 35 ถึง 49) เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541ข) จึงจำเป็นที่ครูจำต้องเข้าใจในเรื่องนี้ให้มากเพื่อจะได้ทราบพัฒนาการของเด็กและเตรียมการสอนได้ถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็ก โดยที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541ค) ได้เสนอแนวทางสำหรับการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาว่า อาจใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1) สังเกตพฤติกรรมทั่วไป จากการรายงานการตรวจสอบง่าย ๆ การนับจำนวนครั้งของทางโรงเรียนจะต้องจัดให้มีการเกิดพฤติกรรมหรือการบันทึกอย่างละเอียด สิ่งสำคัญคือข้อมูลพฤติกรรมต่าง ๆ

2) การตรวจสอบโดยครู เป็นการตรวจสอบขั้นต้นเพื่อทราบถึงพัฒนาการของเด็ก โดยการให้เด็กอ่านหนังสือให้ครูฟังในระดับที่เหมาะสมกับชั้นและวัย ให้เด็กทำเลขในระดับที่เหมาะสมกับชั้นและวัย ประมาณ 1 – 2 ข้อ พูดคุยกับเด็กเพื่อทดสอบปฏิภาณไหวพริบ และการตรวจสอบพฤติกรรมโดยการใช้แบบสำรวจ

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน

จากการศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นความต้องการที่มากในอันดับแรก ดังนี้

3.1 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากกระแสการปฏิรูปการเรียนรู้ส่วนหนึ่งที่เน้นกระบวนการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

แล้วยังมีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษด้วย ดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2533) กล่าวว่า เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม การจัดการศึกษาจึงต้องจัดเพื่อพัฒนาทุกด้านให้สูงสุดตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับเบญจา ชลธารินทร์ (อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ช) ที่กล่าวว่า การศึกษาพิเศษ ควรใช้วิธีสอนแบบส่งเสริมเอกลักษณ์ของบุคคล (Individualized Instruction) หมายความว่าสอนให้เหมาะกับความสามารถและความพิการของเด็กแต่ละคน โดยมีความสอดคล้องกับหลักการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เน้นว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีหลายประเภท ซึ่งเกิดจากปัญหาทางด้านจิตวิทยา หรือเกิดจากความผิดปกติของสมองบางส่วน ดังนั้น การสอนเด็กเหล่านี้จึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลายโดยพิจารณาจากปัญหาของเด็กแต่ละคน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541)

3.2 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ในลักษณะความ ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องนี้มีความสอดคล้องกับความต้องการการนิเทศการสอนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้วย ในแง่ของกระแสการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปการเรียนรู้และจากหลักการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษที่เน้นความเป็นเอกลักษณ์ของบุคคล และจากลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ครูผู้สอนจึงต้องมีความเข้าใจในตัวเด็กอย่างลึกซึ้ง เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่บรรลุผลรวมถึงการปรับพฤติกรรมไปพร้อม ๆ กัน ดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2542) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ปัญหาในการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมนั้น ครูจะต้องเผชิญกับปัญหามากมาย ปัญหาแรกก็คือ จะทราบได้อย่างไรว่าเด็กคนใดมีปัญหาทางพฤติกรรม จะต้องเผชิญกับปัญหาทางพฤติกรรมของเด็กอย่างไร ปัญหาที่ยุ่งยากสำหรับครูก็คือ จะจัดการกับเด็กเหล่านี้ได้อย่างไร จะแก้ปัญหอย่างไร และจะมีวิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กอย่างไรบ้าง จากปัญหาในการเรียนการสอนที่กล่าวมานี้หากครูมีความเข้าใจในตัวเด็กและพฤติกรรมของเด็กมากขึ้นก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมให้ง่ายยิ่งขึ้นได้

3.3 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องการใช้ภาษาสื่อสารสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในเรื่องนี้มีความสำคัญมากอย่างหนึ่ง เพราะในกระบวนการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้

ภาษาในการสื่อสารให้ผู้เรียนเข้าใจ ทั้งที่เป็นวัจนภาษาหรืออวัจนภาษาก็ตาม โดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นั้นมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ล่าช้ากว่าเด็กปกติ ดังนั้น การใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้เด็กได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพด้วย ซึ่งขวัญฟ้า รังสิยานนท์ (อ้างถึงในวินัดดา ปิยะศิลป์, 2543) กล่าวถึง การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพของ โทมัส กอร์ดอน (Thomas Gordon) ว่า เป็นวิธีปฏิสัมพันธ์ของผู้ใหญ่ที่สื่อสารกับเด็กด้วยการให้ความเคารพต่อความรู้สึกและความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กโดยผู้ใหญ่ใช้การสื่อสารกับเด็กเพื่อให้เด็กเข้าใจปัญหาด้วยตนเอง การสื่อสารวิธีนี้จัดอยู่ในหลักการของการให้ความเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเกิดความไว้วางใจและเข้าใจภาษาที่ใช้สื่อสาร และเกิดผลประโยชน์ต่อประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

จากการศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นความต้องการที่มากในอันดับแรก ดังนี้

4.1 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องการสื่อบุคคลเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับแรก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นอกจากสื่ออุปกรณ์แล้วในเรื่องของสื่อบุคคลนั้นก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งส่วนหนึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพราะเป็นไปได้เลยหากครูจะสอนเพียงลำพังโดยขาดการประสานความร่วมมือ จากนักการศึกษาพิเศษ แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ รวมถึงผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรต่าง ๆ ที่จะเข้ามาช่วยเป็นสื่อบุคคลเพื่อเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการในแต่ละด้านของเด็กร่วมกัน ดังที่ พรพนพิมล หล่อตระกูล (อ้างถึงในวินัดดา ปิยะศิลป์, 2543) กล่าวถึง แนวคิดการสร้างเครือข่ายการทำงานประสานระหว่างทีมสาธารณสุขและทีมการศึกษาในการดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า ในการดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้น ต้องการความช่วยเหลือทั้งทางการแพทย์และทางการศึกษา

การประสานการทำงานควรมุ่งเน้นการพัฒนาระบบดูแลและช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในระบบโรงเรียนทั้งในเรื่องการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมและสิ่งแวดล้อม และการดูแลช่วยเหลือ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเรื่องสอดคล้องกับเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ในเรื่องทักษะต่อบทบาทของชุมชนในการร่วมจัดการศึกษา สำหรับผู้มีความต้องการพิเศษที่ว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายทางการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ได้เป็นเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนเพียงลำพังเท่านั้น ความสำเร็จนี้ยังต้องอาศัยความร่วมมือจากครอบครัว การระดมความสนับสนุนจากชุมชนองค์กรอาสาสมัคร และความสนับสนุนจากสาธารณชนโดยรวมด้วย จากข้อความดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากสื่อบุคคลที่มีส่วนร่วมผลักดันให้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประสบความสำเร็จยังผลต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กต่อไป

4.2 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องการสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับแรก ผู้วิจัยเห็นว่า ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนขึ้นใช้เองนั้นถือเป็นเรื่องที่ดีที่จะจัดปัญหาการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนไปได้ส่วนหนึ่ง เพราะจากสภาพปัญหาการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน ดังกรณีตัวอย่างจากโรงเรียนวัดช่างเคียน ซึ่งเป็นโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543ค) กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนร่วมส่วนหนึ่งคือ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ดังนั้นในการเตรียมสื่อการเรียนการสอน ครูการศึกษาพิเศษของโรงเรียน ครูเสริมวิชาการ ครูผู้สอน และครูวิชาการโรงเรียนจึงได้ร่วมกันผลิตสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนขึ้นใช้เอง และในการสร้างสื่อการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องทราบถึงหลักในการสร้างสื่อที่ถูกต้องเหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมทั้งในแง่ของจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ การรับรู้ของเด็ก จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ตลอดจนจนถึงการทดลองใช้ และการปรับปรุงคุณภาพของสื่อ ดังที่ สมพร จารุณี (อ้างถึงใน จินตนา ไบกาชุย, มปป.) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างสื่อการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์ทั่วไป
2. การศึกษาและกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียน
3. การกำหนดและวิเคราะห์เนื้อหาสาระ
4. การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
5. การกำหนดรูปแบบและวิธีประเมินผล

6. การกำหนดวิธีการและแนวทางการเสนอเนื้อหา
7. การกำหนดแหล่งข้อมูลที่สนับสนุนการจัดทำสื่อการเรียนการสอน
8. การทดสอบคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
9. การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน

ดังนั้นการสร้างสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ครูผู้สอนจึงควรจะได้พิจารณาในเรื่องนี้ประกอบด้วย

4.3 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า การที่ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องการการนิเทศการสอนในสองหัวข้อนี้ ในลำดับความสำคัญที่เท่ากันนั้น อาจเป็นเพราะการที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ดีแล้ว ย่อมส่งผลต่อความมั่นใจให้สามารถใช้สื่อได้อย่างถูกต้องด้วย ซึ่งในการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น จำเป็นที่ครูผู้สอนต้องรู้จักความบกพร่องของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นอย่างดีเสียก่อน ดังที่ วารินทร์ รัชมีพรหม (2531) กล่าวว่า “ การวิเคราะห์ผู้เรียนจะช่วยให้เลือกวิธีสอนและสื่อการสอนได้ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนที่มีสติปัญญาค่อนข้างอ่อน อาจจำเป็นต้องใช้สื่อการสอนพิเศษเข้าช่วย และถ้าผู้เรียนไม่ชอบเนื้อหาวิชา ก็อาจต้องใช้สิ่งเร้าช่วยในการสอนให้มากขึ้น เช่น ใช้วิดีโอเทปที่เป็นบทละครหรือสถานการณ์จำลอง เป็นต้น ” ดังนั้นในการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้นต้องคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ตัวเด็กให้สามารถเรียนรู้จากการถ่ายทอดเนื้อหาของสื่อเป็นอันดับแรกที่สุด จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องมีหลักในการใช้สื่อที่เหมาะสมด้วย ซึ่ง กิดานันท์ มลิทอง (2543) ได้กล่าวถึง หลักการใช้สื่อการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

1. เตรียมตัวผู้สอน เป็นการเตรียมตัวในการอ่าน ฟังหรือดูเนื้อหาที่อยู่ในสื่อที่จะใช้ว่ามีเนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน และตรงกับที่ต้องการใช้หรือไม่
2. เตรียมจัดสภาพแวดล้อม โดยการจัดเตรียมวัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ให้พร้อม ตลอดจนจัดเตรียมสถานที่ห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมด้วย
3. เตรียมพร้อมผู้เรียน เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนโดยมีการแนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดว่าเนื้อหาในสื่อนั้นเป็นอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมในการฟัง ดูหรืออ่านจากบทเรียนจากสื่อนั้นให้เข้าใจได้ดีและสามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาได้

4. การใช้สื่อ ผู้สอนต้องใช้สื่อให้เหมาะสมกับขั้นตอนที่เตรียมไว้แล้วเพื่อให้ดำเนินการสอนไปได้อย่างราบรื่น และต้องควบคุมการเสนอสื่อให้ถูกต้อง

5. การติดตามผล หลังจากที่มีการเสนอสื่อแล้ว ควรมีการติดตามผลโดยการให้ผู้เรียนตอบคำถาม อภิปราย หรือเขียนรายงานส่ง เพื่อเป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนหรือไม่ เพื่อผู้สอนจะได้ทราบจุดบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงได้

จากหลักการใช้สื่อการเรียนการสอนนั้นจะช่วยเป็นแนวทางให้ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถใช้สื่อให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้มากยิ่งขึ้น และหมายรวมถึงการได้รับการนิเทศช่วยเหลืออย่างถูกต้องเพิ่มมากขึ้นด้วย

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

จากการศึกษาความต้องการการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความต้องการการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นถึงความต้องการที่มากในอันดับแรก ดังนี้

5.1 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่อง การจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มากเป็นอันดับแรก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ด้านการจัดทำข้อสอบนั้นมีความสำคัญยิ่งประการหนึ่งเพราะเป็นเสมือนเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน ทั้งในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้นเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้าน การเรียนรู้ทั้งในทักษะด้านการใช้ภาษา การฟัง การคิด การอ่าน การเขียน หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541ช) ซึ่งการจัดทำข้อสอบสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้น จึงควรได้พิจารณาถึงความบกพร่องในเรื่องนี้ประกอบด้วย ดังนั้นการจัดทำข้อสอบผู้จัดทำจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ รวมถึงรู้และเข้าใจหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา เทคนิค

การเขียนข้อสอบ และทักษะในการใช้ภาษาด้วย ดังที่ สุมาลี จันทรชลอ (2542) กล่าวไว้โดยสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่จะเขียนข้อสอบได้ดี ต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชา หรือเรื่องที่จะนำมาเขียนข้อสอบ ต้องรู้ หลักสูตรและจุดประสงค์ของวิชา ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและจุดประสงค์ของวิชาจะช่วยให้ผู้เขียน ข้อสอบสามารถเขียนข้อสอบได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัดมากขึ้น ต้องรู้เทคนิคการเขียนข้อสอบเพื่อจะ สามารถเลือกใช้ประเภทแบบทดสอบให้เหมาะสมสามารถใช้เทคนิคการเขียนข้อสอบเพื่อให้ได้ข้อสอบ ที่มีคุณภาพ สามารถถามในแง่มุมต่าง ๆ ได้ลึก สามารถเขียนข้อสอบได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ที่ต้องการวัดอย่างแท้จริง และต้องมีทักษะในการใช้ภาษาซึ่งจะช่วยให้ผู้ออกข้อสอบออกข้อสอบได้ ชัดเจนและเป็นปรนัย ตลอดจนสามารถสื่อโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและผู้สอบเข้าใจตรงตามผู้เขียน ต้องการ จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้จึงเป็นเหตุผลที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้การนิเทศช่วยเหลือครูการ ศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในเรื่องการจัดทำข้อสอบสำหรับเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ให้เข้าใจลึกซึ้ง เพื่อจะได้เครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพในการประเมินความ ก้าวหน้าของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ต่อไป

5.2 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ต้องการการ นิเทศการสอนในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีการในการวัดผลและประเมิน ผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม มากเป็นอันดับแรก ในเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่า มีความสำคัญมาก อย่างยิ่งเรื่องหนึ่ง เพราะการจะวัดผลและประเมินผลได้ตรงกับลักษณะเฉพาะของเด็กมากที่สุดนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลเป็นอย่างดี จึงจะทำการวัดและประเมินได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของ การจัดการเรียนการสอนว่าได้ดีเพียงใด ซึ่งในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรมนั้น จำเป็นที่ครูผู้สอนต้องเข้าใจในหลักการวัดผลและประเมินผลและลักษณะเฉพาะของเด็ก ที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างในความบกพร่องที่ต่างไปจากเด็กปกติ ซึ่ง จะทำให้ครูผู้สอนเข้าใจถึงการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเพิ่มมากขึ้น ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541ค) ได้เสนอแนวทางการจัดการเตรียม การวัดและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไว้ดังนี้

1. การวัดผลและประเมินผล จะต้องแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติโดย ไม่นำคะแนนและจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปรวมกับเด็กปกติ
2. การวัดผลจะต้องสอดคล้องกับการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน รายละเอียดกำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งครูผู้สอนจะทำไว้ก่อนเปิดภาคเรียนแรก

3. ในกรณีที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ และเรียนเนื้อหาครบถ้วนเช่นเดียวกับเด็กปกติโดยไม่มี การยกเว้น การวัดและประเมินผลให้ใช้ตามเกณฑ์เด็กปกติ

4. ในกรณีที่ได้รับการยกเว้นจุดประสงค์การเรียนรู้บางจุดประสงค์และยกเว้นเนื้อหาบาง เนื้อหา การวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับเด็กแต่ละคน

5. จะต้องปรับปรุงวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับความสามารถของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ

จากแนวทางดังกล่าว ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรมสามารถใช้เป็นแนวทางในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมได้ รวมถึงการได้รับการนิเทศช่วยเหลือให้ความเข้าใจในเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้น

5.3 ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น ต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและ ประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มากเป็นอันดับแรก ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรมในด้านการวัดผลและประเมินผลในเรื่องของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการวัดผลและ ประเมินผลเช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในเรื่องของความรู้ความเข้าใจนั้น จะเป็นหลักการที่จะสามารถพัฒนาเทคนิคและวิธีการในการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้ตรงตาม วัตถุประสงค์ต่อไป ดังที่สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2530จ) ได้กล่าวถึงเรื่อง การประเมินผลเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาว่า ครูต้องอาศัยเทคนิคต่าง ๆ ในการศึกษา สังเกต และประเมินผลนักเรียน ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ได้แก่

1. การสัมภาษณ์นักเรียน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้ทราบความต้องการของเด็กครูต้อง สร้างความคุ้นเคย ให้เด็กรู้สึกสบายใจ และเป็นกันเอง

2. การใช้ข้อทดสอบ ความยากง่ายของข้อทดสอบต้องคำนึงถึงระดับการรับรู้ของเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นอย่างมากด้วย

3. การตรวจผลงานของเด็กในแต่ละวัน เป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการประเมินผลเด็กได้เป็น อย่างดี เพราะครูจะรู้พัฒนาการของเด็กว่าผลงานดีขึ้นมากน้อยเพียงใด

4. การจับบันทึกพฤติกรรมของเด็กจากการสังเกต เป็นวิธีหนึ่งที่จะประกอบการประเมินผล จากบันทึกนี้ ครูจะทราบความต้องการของเด็กแต่ละคน และเข้าใจพฤติกรรมโดยไม่ใช้การเดาเพียง ด้านเดียว

ดังที่กล่าวมาเทคนิคเหล่านี้ย่อมเกิดจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลอย่างถูกต้อง และเมื่อพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา รวมถึงแนวทางการจัดการเตรียมการวัดและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้ว (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541ค) ในประเด็นนี้เองจึงเห็นว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความต้องการการนิเทศการสอนในเรื่องนี้มากเป็นอันดับแรก

จากความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละประเภท จะเห็นว่า ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมมีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ด้วยสาเหตุของความไม่พร้อมในหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านนโยบายและการวางแผน ด้านการเตรียมครูและบุคลากร ด้านการบริหารและพัฒนาโรงเรียนเพื่อการเรียนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้านการนิเทศติดตามผลที่ไม่ทั่วถึงและต่อเนื่อง รวมถึงด้านการประชาสัมพันธ์ชักจูงความเข้าใจระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งจากผลการสัมมนาเรื่อง “ การเรียนร่วมของเด็กพิการ ” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ง) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประสบความสำเร็จนั้นประกอบด้วย กฎหมาย นโยบาย การประสานงาน การบริหาร งบประมาณ บุคลากร การเรียนการสอน หลักสูตร และการวัดผลและประเมินผล การนิเทศ การเตรียมความพร้อม การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมสนับสนุนและบทบาทของนักรงการเมืองรูปแบบการจัดการเรียนร่วมและการพัฒนาบุคลากร ดังนั้นในการส่งเสริมให้การจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประสบความสำเร็จนั้น จึงต้องพัฒนาในความสำเร็จของแต่ละด้านไปพร้อม ๆ กัน ในลักษณะที่มีความประสานเชื่อมโยงต่อกัน ดังเช่น ในด้านนโยบายและการวางแผนนั้น ควรมีความชัดเจน ทั้งในเรื่องแนวทางและระเบียบในการปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ง) ไม่เป็นเพียงแต่การจัดเพื่อสนองตอบนโยบายหลักเท่านั้น แต่ควรเป็นนโยบายที่ผู้ปฏิบัติสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงบนความพร้อม ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว โดยสำคัญยิ่งในด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาพิเศษเพื่อการเรียนร่วม ผู้ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในการจัดการเรียนการสอนการเรียนร่วม ยังมีความไม่พร้อมในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ซึ่งปัญหาสำคัญคือการขาดครูที่มีความรู้ความชำนาญด้านการศึกษาพิเศษ แม้ว่าจะมีการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ ตามหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พ.ศ. 2531 (200 ชั่วโมง) ของกระทรวงศึกษาธิการ

แล้วก็ตาม แต่อบรมได้เพียงปีละไม่มากนัก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ถึง 2539 อบรมได้เพียง 222 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมาก ทำให้เกิดปัญหาทางด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการจัดกิจกรรม การวัดและการประเมินผล เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ง) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีที่ควรให้ความสำคัญต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมได้ตรงตามปัญหาและความต้องการ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ในลำดับต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรให้ความสำคัญในการนิเทศช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการทั้งในด้านหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ด้วยการจัดอบรมสัมมนา ศึกษาดูงาน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ตลอดจนจนเทคนิคการนิเทศที่หลากหลายเพื่อการพัฒนาครูในการที่จะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนต่อไป
2. สำนักงานนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา ควรจัดการศึกษาอบรมแก่ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการผลิตสื่อและเอกสารเผยแพร่ สนองต่อความต้องการในทุกด้านโดยเฉพาะในด้านหลักสูตรซึ่งมีความต้องการที่มากเป็นอันดับแรก
3. ครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษจำเป็นต้องศึกษาความรู้ให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนร่วมให้มากยิ่งขึ้นต่อไปเพื่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเต็มศักยภาพ
4. กระทรวงศึกษาธิการควรร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการผลิตบุคลากรทางการศึกษาพิเศษให้เพียงพอ รวมถึงการส่งเสริมการศึกษาต่อและการให้ทุนสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. ควรทำการศึกษากิจการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. **คู่มือการเรียนรู้ร่วมระดับประถมศึกษาเล่มที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียน.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามรัฐ, 2530ก.

การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. **คู่มือการเรียนรู้ร่วมระดับประถมศึกษาเล่มที่ 2 สำหรับผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามรัฐ, 2530ข.

การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. **คู่มือการเรียนรู้ร่วมระดับประถมศึกษาเล่มที่ 3 สำหรับผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามรัฐ, 2530ค.

การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. **คู่มือการเรียนรู้ร่วมระดับประถมศึกษาเล่มที่ 4 สำหรับครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามรัฐ, 2530ง.

การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. **คู่มือการเรียนรู้ร่วมระดับประถมศึกษาเล่มที่ 5 สำหรับครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามรัฐ, 2530จ.

การประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี, สำนักงาน. **การจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียน สังกัด สปจ. สุพรรณบุรี.** สุพรรณบุรี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี, มปป.

กิดานันท์ มลิทอง. **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2543.

กิติมา ปรีดีลภ. **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น.** กรุงเทพมหานคร : อักษรการพิมพ์, 2532.

เกษม ทองสัมฤทธิ์. **ความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **หลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2541).** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา. มปป.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **ข้อมูลสารสนเทศ 2543**. กรุงเทพมหานคร :

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543ก.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **คู่มือดำเนินงานการศึกษาพิเศษ สำหรับ**

ศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน**

ประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543ข.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **การศึกษาพิเศษ : องค์ความรู้และ**

กระบวนการทัศน์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543ค.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **คู่มือ (ฉบับร่าง) การจัดการเรียนร่วม**

สำหรับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : มปป, 2541.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อ**

การเรียนร่วม เล่ม 1 รายงานการวิจัยการจัดการเรียนร่วม : มุมมองจากผู้ปฏิบัติจริง.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543ง.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อ**

การเรียนร่วม เล่ม 3 แนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการเรียนร่วม.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543จ.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อ**

การเรียนร่วม เล่ม 4 รายงานสรุปสาระการประชุม “ ร่วมคิด ร่วมทำ นำคุณภาพสู่

การเรียนร่วม ”. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543ฉ.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง.**

ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว, 2541ก.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ.**

ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว, 2541ข.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถม**

ศึกษา. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541ค.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ.**

ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เล่ม 13. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541ฐ.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **กิจกรรมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ**

พิเศษ. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เล่ม 14. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541ฑ.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายงานกระบวนการพัฒนาครูและบุคลากร**
ทางการศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2541-2543 และแนวทางการพัฒนาในอนาคต.

กรุงเทพมหานคร : มปท, 2543ช.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **แนวทางการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานการ**
ศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : มปท, 2543ช.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **แนวทางการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานการ**
ศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร : มปท, 2543ฉ.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายงานผลการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ**
ปีการศึกษา 2542 – 2543 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **กรอบการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับผู้มี**
ความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2543.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.**

กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิก, 2542.

จินตนา ไบกาชุยี่. **การเขียนสื่อการเรียนการสอน.** กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, มปป.

จุฬารัตน์ หมื่นกุล. **การศึกษาสภาพการจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่อง**
ทางสติปัญญากับนักเรียนปกติ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประถม
ศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538.

- เจษฎา แซ่มประเสริฐ. การประเมินความต้องการจำเป็นศึกษาเฉพาะกรณีตัวอย่างหมวดวิชา
วิทยาศาสตร์โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม. สารพัฒนาหลักสูตร. กันยายน, 2534.
- จำเนียร ศิลพานิช. **หลักและวิธีสอน**. กรุงเทพมหานคร : เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์, 2538.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. **การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร :
 โรงพิมพ์ อีสัน เพรส, 2539.
- ชาญชัย อาจิณูสมมาตร. **การนิเทศการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, (ม.ป.ป.)
- ชารี มณีศรี. **การนิเทศการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ไสภณการพิมพ์, 2538.
- ชูลีพร ตั้งเชื่อนันท์. **ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการ
 พิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การประถมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- ชำเลื่อง ตริเดชา. **การเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. สุพรรณบุรี : สำนักงานการ
 ประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี, 2542.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. **พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี, 2533.
- อภาริ บัวศรี. **ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว, 2532.
- นิพนธ์ ไทยพานิช. **การนิเทศแบบคลินิก**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองกิจสารสินการพิมพ์,
 2538.
- นิลบล ทูรานภาพ. **การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ
 เรียนร่วมกับเด็กปกติ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**.
 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2540.
- บันลือ พุกษะวัน. **การนิเทศภายในโรงเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
 ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2537.
- บุญมี เณรยอด. **หลักการพัฒนาหลักสูตร**. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (ม.ป.ป.)
- บุญเรียง ขจรศิลป์. **สถิติวิจัย 1**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : พี เอ็น การพิมพ์, 2542.

- ประคอง กรวรรณสุต. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. **การนิเทศการสอน**. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี จำกัด, 2536.
- ผกา มาศ ขวัญนาคม. **ความต้องการนิเทศการสอนของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ผดุง อารยะวิญญู. **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ กรุงเทพมหานคร, 2533.
- ผดุง อารยะวิญญู. **เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม**. กรุงเทพมหานคร : แว่นแก้ว, 2542.
- พนัส หันนาคินทร์. **หลักการบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2524.
- พนัส หันนาคินทร์. **หลักการบริหารโรงเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทย วัฒนาพานิช, 2529.
- ไพฑูริย์ สีนลาวัณย์. **หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- ภัทรา นิคมานนท์. **การประเมินผลการเรียน**. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์, 2538.
- วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์. **หลักการนิเทศการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: อาร์ตกราฟฟิค, 2538.
- วารินทร์ รัศมีพรหม. **สื่อการสอนเทคโนโลยีทางการศึกษาและการสอนร่วมสมัย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2531.
- วิชาการ,กรม. **การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2534.
- วิชาการ,กรม. **คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. **คู่มือคุณครูเพื่อเด็กที่มีปัญหาการเรียน**. กรุงเทพมหานคร : ทีซีจี ฟรินติ้ง จำกัด, 2543.
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2541.
- สมบุญ ภู่นวล. **การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, มปป.

- สมบุญ ชาติพงษ์. หน่วยที่ 9 การวัดและประเมินผลการศึกษา. **เอกสารการสอนวิชาสถิติวิจัยและการประเมินผลการศึกษาหน่วยที่ 9 – 15**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534.
- สมบุญ สงวนญาติ. **เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- สมพงษ์ สิงหะพล. **หลักการนิเทศการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา : วิทยาลัยครุนครราชสีมา, 2530.
- สังัด อุทยานันท์. **พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยาม, 2532.
- สันต์ ธรรมบำรุง. **หลักการนิเทศการสอน**. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต, 2526.
- สันต์ ธรรมบำรุง. **หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร**. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2527.
- สุนีย์ เกียรติมาพรศักดิ์. **การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุพักตร์ พิบูลย์. **แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นทางการศึกษา**. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2535.(อัดสำเนา)
- สุมาลี จันทร์ชลอ. **การวัดและประเมินผล**. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีจำกัด, 2542.
- สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์. **วิธีการสอน**. กรุงเทพมหานคร : สกายบุคส์ จำกัด, 2538.
- สุวิมล ว่องวานิช. **NEED ASSESSMENT**. แนวคิดและกระบวนการ. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 6 สิงหาคม – กันยายน, 2531.
- สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์. **คู่มือการเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นสำหรับผู้ปกครอง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538.
- สุวิมล ว่องวานิช. **การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นใน วิทยานิพนธ์ของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2540.
- อินทิวา วงศ์เบ็ญจจจ์. **การติดตามผลการฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

- อุไรวรรณ ภูเจริญ. การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534..
- อุบล เล่นวารี. การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม. กรุงเทพมหานคร : จำไทย เพรส, 2542.
- อำนาจ เลิศขยันดี. การทดสอบ-การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เอ-พรีนติ้ง, (ม.ป.ป.)

ภาษาอังกฤษ

- Ashman, Adrian and Elkins, John. *Educating Children with Special Needs*. Sydney : Prentice Hall, 1990.
- Choate, Joyce S. *Successful Inclusive Teaching*. 3rd ed. Needham Heights: A pearson Education Company, 2000.
- Glickman, Carl D. *Developmental: Alternative Practices for Helping Improve Instruction*, Association for Supervision and Curriculum Development, 1981.
- Harris, Ben M. *Supervisry Bahavior in Education*. Englewood Cliffes, New Jersey: Prentice-Hall, 1985.
- Kaufman, Roges and Penwick W. English. *Need Assessment : Concept and Application*. Englewood Cliffs, New Jersey : Edcational technology. Publication, 1979.
- McNeil, John D. *Curriculum a CompreHensive Introduction* 3rd ed. Boston, Toronto: Little Brown and Company, 1977.
- Ryndak, Diane Lea : and Alper, Sandra. *Curriculum Content for Students with Moderate and Severe Disabilities in Inclusive Settings*. Needham Heights : A Simon & Schuster Company, 1996.
- Saylor, J. Galen: and Alexander, William M. *Planning Curriculum for School*. New York : Holt Rinehart and Winston, 1974.
- Stufflebeam, D.L. and Others. *Conducting Educational Needs Assessment*. Boston: Kluwer-Nijhoff Publishing, 1985.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาเครื่องมือการวิจัย

1. อาจารย์อรุณี สุภสุข	นักวิชาการศึกษา สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. ดร. สุจินดา ผ่องอักษร	นักวิชาการศึกษา สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
3. ดร. ทิวัทธ์ มณีโชติ	นักวิชาการศึกษา สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
4. อาจารย์วาสนา เลิศศิลป์	ศึกษานิเทศก์ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
5. อาจารย์เกษมณีดี ทองสัมฤทธิ์	ศึกษานิเทศก์ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี

1. โรงเรียนอนุบาลวัดอุทยานนที
2. โรงเรียนอนุบาลวัดกลางดอนเมืองชลบุรี
3. โรงเรียนวัดราษฎร์โมสร
4. โรงเรียนบ้านห้วยกะปิ
5. โรงเรียนชุมชนวัดหนองรี
6. โรงเรียนจุฬาทิศเทววงษ์
7. โรงเรียนอนุบาลบางละมุง
8. โรงเรียนวัดโป่ง
9. โรงเรียนบ้านทุ่งกลม
10. โรงเรียนบ้านหนองซากแก้ว
11. โรงเรียนบ้านนาวัง
12. โรงเรียนบ้านห้วยยาง
13. โรงเรียนบ้านหนองเขิน
14. โรงเรียนชุมชนบ้านอ่างเวียน
15. โรงเรียนวัดเขาไผ่ (เขี้ยววิทยาคุณ)
16. โรงเรียนชุมชนบ้านหัวกุญแจ
17. โรงเรียนวัดเข็ดสำราญ (บ้านเข็ดวิทยาคาร)
18. โรงเรียนชุมชนวัดโบสถ์
19. โรงเรียนวัดหัวถนน (สภาจังหวัด2502)
20. โรงเรียนบ้านทรายมูล
21. โรงเรียนวัดนาวังหิน
22. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 42
23. โรงเรียนวัดนากระรอก
24. โรงเรียนวัดทุ่งเหียน
25. โรงเรียนวัดโคกท่าเจริญ
26. โรงเรียนอนุบาลพานทองวัดหนองกระทุ่ม
27. โรงเรียนวัดโคกขี้หนอน
28. โรงเรียนบ้านย่านซื่อ
29. โรงเรียนวัดเขาฉลาก
30. โรงเรียนวัดวังหิน
31. โรงเรียนนมโนรม
32. โรงเรียนบ้านบึง
33. โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ
34. โรงเรียนบ้านเขาคันทรง
35. โรงเรียนบ้านเขาบายศรี
36. โรงเรียนบ้านอำเภอ
37. โรงเรียนบ้านหนองประดู่
38. โรงเรียนชุมชนบ้านคลองพลู
39. โรงเรียนบ้านหนองเสือช้าง
40. โรงเรียนบ้านขุนชำนาญ
41. โรงเรียนบ้านทับร้าง
42. โรงเรียนบ้านคลองตาเพชร
43. โรงเรียนบ้านเขาใหญ่
44. โรงเรียนบ้านบึงตะกู่
45. โรงเรียนบ้านโปรงเกตตุ
46. โรงเรียนบ้านเกาะโพธิ์ (วันครู2500)
47. โรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด
48. โรงเรียนอนุบาลเกาะจันทร์

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

1. โรงเรียนอนุบาลระยอง	2. โรงเรียนวัดห้วยโป่ง
3. โรงเรียนวัดตะพงนอก	4. โรงเรียนวัดเขาสำเภาทอง
5. โรงเรียนบ้านยายจั่น	6. โรงเรียนวัดบ้านดอน
7. โรงเรียนบ้านหนองตะเกรา	8. โรงเรียนบ้านทุ่งเค็ด
9. โรงเรียนท่าสมอ	10. โรงเรียนวัดเนินทราย
11. โรงเรียนวัดหนองกะพ้อ	12. โรงเรียนบ้านเนินสมบูรณ์
13. โรงเรียนชุมชนวัดกลางกร้า	14. โรงเรียนวัดสมอโพรง
15. โรงเรียนวัดไผ่ล้อม	16. โรงเรียนบ้านชากมะหาด
17. โรงเรียนบ้านคลองขนุน	18. โรงเรียนบ้านหนองสะพาน
19. โรงเรียนวัดไร่	20. โรงเรียนบ้านสะพานสี่
21. โรงเรียนนิคมฯ จ. ระยอง 8	22. โรงเรียนบ้านปากแพรก
23. โรงเรียนวัดสุวรรณรังสรรค์	24. โรงเรียนวัดปลา
25. โรงเรียนบ้านพลงตาเอี่ยม	26. โรงเรียนบ้านชุมแสง
27. โรงเรียนบ้านสามแยกน้ำเป็น	28. โรงเรียนบ้านห้วยทับมอญ
29. โรงเรียนนิคมฯ จ. ระยอง 7	30. โรงเรียนวัดกะเซด
31. โรงเรียนบ้านตะเกราทอง	

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

1. โรงเรียนวัดจันทนาราม	2. โรงเรียนบ้านท่าแฉลบ
3. โรงเรียนวัดพลับพลา	4. โรงเรียนวัดหนองบัว
5. โรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม	6. โรงเรียนบ้านสังข์ทอง
7. โรงเรียนเขาแก้ววิทยา	8. โรงเรียนบ้านเจ้าหลาว
9. โรงเรียนวัดท่าศาลา	10. โรงเรียนวัดตะปอนใหญ่
11. โรงเรียนวัดวันยาวล่าง	12. โรงเรียนบ้านตรอกนอง
13. โรงเรียนบ้านทรัพย์สินพูน	14. โรงเรียนวัดตกรวม
15. โรงเรียนบ้านมะขาม	16. โรงเรียนบ้านหนองสลอด
17. โรงเรียนวัดขนุน	18. โรงเรียนปากน้ำแหลมสิงห์
19. โรงเรียนวัดหนองขี้ม	20. โรงเรียนพลั่ว

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี (ต่อ)

21. โรงเรียนบ้านดงจิก	22. โรงเรียนบ้านโป่งน้ำร้อน
23. โรงเรียนบ้านนาสนาดัก	24. โรงเรียนบ้านบึงหม้อ
25. โรงเรียนบ้านทรัพย์เจริญ	26. โรงเรียนบ้านตาเรือ
27. โรงเรียนบ้านทับช้าง	28. โรงเรียนบ้านวังไม้แดง
29. โรงเรียนวัดขุนช่อง	30. โรงเรียนบ้านวังอีแอ่น
31. โรงเรียนวัดนาชา	32. โรงเรียนวัดวังหิน
33. โรงเรียนวัดโพธิ์ลังกา	34. โรงเรียนบ้านเนินมะหาด
35. โรงเรียนวัดน้ำขุ่น	

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด

1. โรงเรียนวัดไทรทอง	2. โรงเรียนบ้านท่าเรือจ้ง
3. โรงเรียนบ้านโพรงตะเฒ่า	4. โรงเรียนวัดตะนาว
5. โรงเรียนชุมชนวัดท่าพริก	6. โรงเรียนวัดหนองเสม็ด
7. โรงเรียนวัดหนองคันทอง	8. โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย
9. โรงเรียนชุมชนบ้านตากแก้ว	10. โรงเรียนบ้านหนองบอน
11. โรงเรียนบ้านอ่าวตาลคู่	12. โรงเรียนบ้านคลองใหญ่
13. โรงเรียนอนุบาลคลองใหญ่	14. โรงเรียนบ้านไม้รูด
15. โรงเรียนชุมชนวัดแสนตุ้ง	16. โรงเรียนบ้านโป่ง
17. โรงเรียนวัดดินแดง	18. โรงเรียนบ้านดอนสูง
19. โรงเรียนอนุบาลเกาะช้าง	20. โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง
21. โรงเรียนบ้านเจียรพัฒนา	

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา

1. โรงเรียนอนุบาลวัดปิตุลาภิราชรังษฤษฏี	2. โรงเรียนวัดจุกเมธ
3. โรงเรียนวัดดอนทอง	4. โรงเรียนวัดบ้านนา
5. โรงเรียนวัดชนะสงคราม	6. โรงเรียนตลาดเปรี้ง
7. โรงเรียนท่าระหัดราษฎร์ฤษฏี	8. โรงเรียนบ้านปลายคลอง
9. โรงเรียนวัดบางกระเจ็ด	10. โรงเรียนวัดบางสาย

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา (ต่อ)

11. โรงเรียนปากคลองบางขนาก	12. โรงเรียนวัดคลอง 18
13. โรงเรียนตลาดคลอง 16	14. โรงเรียนบ้านปลายคลอง 20
15. โรงเรียนวัดบึงน้ำรักษ์	16. โรงเรียนวัดคลองเจ้า
17. โรงเรียนวัดล่าง	18. โรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง
19. โรงเรียนวัดบางวัว	20. โรงเรียนวัดท่าสะอ้าน
21. โรงเรียนวัดสามกอ	22. โรงเรียนวัดพิพิธประสาทสุนทร
23. โรงเรียนวัดประชาบำรุงกิจ	24. โรงเรียนวัดสนามจันทร์
25. โรงเรียนวัดคลองสวน	26. โรงเรียนวัดต้นตาล
27. โรงเรียนวัดลำมหาชัย	28. โรงเรียนบ้านไร่ดอน
29. โรงเรียนวัดหัวกระสังข์	30. โรงเรียนวัดดงยาง
31. โรงเรียนบ้านเขาหินซ้อน	32. โรงเรียนบ้านหนองยาง
33. โรงเรียนสวนป่าอุปถัมภ์	34. โรงเรียนบ้านหินแร่
35. โรงเรียนบ้านท่าทองคำ	36. โรงเรียนวัดหนองไม้แก่น
37. โรงเรียนวัดแปลงยาว	38. โรงเรียนวัดหัวสำโรง
39. โรงเรียนวัดเกาะแก้วเวฬุวัน	40. โรงเรียนวัดแสนภูมราวาส
41. โรงเรียนบ้านท่ากลอย	42. โรงเรียนบ้านห้วยตะปอก
43. โรงเรียนราษฎร์นุกูล	44. โรงเรียนโสภณประชาเทวารุทธารักษ์

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก

1. โรงเรียนวัดเกาะกา	2. โรงเรียนบ้านกำแพงเศียร
3. โรงเรียนอนุบาลเมืองนครนายก	4. โรงเรียนสาริกา
5. โรงเรียนวัดดอนยอ	6. โรงเรียนชลนายกสงเคราะห์
7. โรงเรียนวัดท่าด่าน	8. โรงเรียนวัดเขาน้อย
9. โรงเรียนอนุบาลองค์รักษ์	10. โรงเรียนบ้านชุมพล
11. โรงเรียนบ้านคลอง 31	12. โรงเรียนวัดบางนางเล็ก
13. โรงเรียนบ้านคลอง 23	14. โรงเรียนวัดอรุณรังษี
15. โรงเรียนวัดเลขาธรรมกิตต์	16. โรงเรียนวัดทองย้อย
17. โรงเรียนอนุบาลบ้านนา	18. โรงเรียนวัดหนองรี

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายก (ต่อ)

19. โรงเรียนวัดโพธิ์แก้วเบญจธาราม	20. โรงเรียนวัดเกาะกา ปากพลี
21. โรงเรียนอนุบาลอำเภอปากพลี	22. โรงเรียนวัดเนินหินแร่

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

1. โรงเรียนบ้านดงบัง	2. โรงเรียนวัดบางคาง
3. โรงเรียนบ้านเนินหอม	4. โรงเรียนบ้านแหลมหิน
5. โรงเรียนอนุบาลเมืองปราจีนบุรี	6. โรงเรียนวัดเลียบ
7. โรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์ธาราม	8. โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งแฝก
9. โรงเรียนบ้านเขาไม้แก้ว	10. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 93
11. โรงเรียนบ้านโคกสั้น	12. โรงเรียนบ้านตรอกปลาไหล
13. โรงเรียนบ้านหนองบัว	14. โรงเรียนบ้านพระปรัง
15. โรงเรียนบ้านนางเลง	16. โรงเรียนวัดใหม่พรหมสุวรรณ
17. โรงเรียนบ้านโป่งใหญ่	18. โรงเรียนวัดศรีสวัสดิ์
19. โรงเรียนบ้านหนองคล้า	20. โรงเรียนอนุบาลวัดบ้านสร้าง
21. โรงเรียนประชุมเขตศึกษา	22. โรงเรียนวัดกระทุ่มแพ้ว
23. โรงเรียนชุมชนวัดบางแตน	24. โรงเรียนวัดสระมะเขือ
25. โรงเรียนวัดแสงสว่าง	26. โรงเรียนบ้านประพาส
27. โรงเรียนชุมชนบ้านดงกระเทียม	28. โรงเรียนบ้านท่าตูม
29. โรงเรียนวัดระเบาไผ่	30. โรงเรียนชุมชนบ้านเกาะสมอ
31. โรงเรียนบ้านท่าประชุม	32. โรงเรียนวัดนพคุณทอง
33. โรงเรียนบ้านสำพันตา	34. โรงเรียนบ้านบุสูง
35. โรงเรียนบ้านบุพราหมณ์	36. โรงเรียนบ้านราษฎร์เจริญ
37. โรงเรียนวัดหนองคุ้ม	38. โรงเรียนวัดดงบัง
39. โรงเรียนอนุบาลประจันตคาม	40. โรงเรียนบ้านหอย
41. โรงเรียนวัดบ้านไฉ่	42. โรงเรียนบ้านว่านบ้านด่าน

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว

1. โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว	2. โรงเรียนบ้านมะขาม
3. โรงเรียนบ้านเขามะกา	4. โรงเรียนบ้านท่าเกษม
5. โรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน	6. โรงเรียนบ้านคลองคันฉอ
7. โรงเรียนบ้านแก้ง	8. โรงเรียนบ้านคลองน้ำเขียว
9. โรงเรียนบ้านหนองเตียน	10. โรงเรียนบ้านห้วยไคร้
11. โรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง	12. โรงเรียนบ้านเขาตังกอก
13. โรงเรียนบ้านนางามมิตรภาพที่ 131	14. โรงเรียนบ้านหนองผักแว่น
15. โรงเรียนบ้านทัพไทย	16. โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179
17. โรงเรียนบ้านคลองหินปูน	18. โรงเรียนบ้านทัพหลวง
19. โรงเรียนบ้านมหาเจริญ	20. โรงเรียนชุมชนบ้านแซร์อ
21. โรงเรียนบ้านหนองน้ำใส	22. โรงเรียนบ้านนุกะสัง
23. โรงเรียนบ้านโป่งคอม	24. โรงเรียนร่มเกล้า
25. โรงเรียนบ้านท่าเกวียน	26. โรงเรียนบ้านบ่อนางชิง
27. โรงเรียนบ้านกุดแต่	28. โรงเรียน อพป.คลองน้ำใส
29. โรงเรียนบ้านคลองหว่า	30. โรงเรียนปึกgrim
31. โรงเรียนบ้านตู่	32. โรงเรียนบ้านเหล่าอ้อย
33. โรงเรียนบ้านนา (สามัคคีวิทยา)	34. โรงเรียนบ้านธารนพเก้า
35. โรงเรียนบ้านภูเงิน	36. โรงเรียนบ้านหนองจาน
37. โรงเรียนอนุบาลธรรมศิริวิทยาการ	38. โรงเรียนอนุบาลวังสมบูรณ์
39. โรงเรียนบ้านวังใหม่	40. โรงเรียนบ้านเขาแหลม

ที่ ทม.0302(2770.0603)510

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๗ กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายรัฐศักดิ์ เจริญศิลป์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิเทศ การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าความต้องการการ นิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12" โดยมี รองศาสตราจารย์วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับครู การศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายรัฐศักดิ์ เจริญศิลป์ ได้ทำการเก็บ ข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)663

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

4 มีนาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นายรัฐศักดิ์ เจริญศิลป์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคบริหารการศึกษ สาขาวิชานิเทศ การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการการ นิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12" โดยมี รองศาสตราจารย์วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับครู การศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายรัฐศักดิ์ เจริญศิลป์ ได้ทำการเก็บ ข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม
ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์   รองศาสตราจารย์ ไกรรัตน์ บุญสวัสดิ์
ผู้วิจัย   นายรัฐศักดิ์ เจริญศิลป์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม
 ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

.....

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
2. การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อตัวท่าน หากแต่จะเป็นแนวทางการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
3. แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ
  - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนที่เป็นศูนย์กลางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
4. กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่าง
ที่ตรงกับสถานภาพของท่าน ตามความเป็นจริง

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. อายุ

( ) 21 – 30 ปี

( ) 31 – 40 ปี

( ) 41 – 50 ปี

( ) 51 – 60 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

3.1 ระดับการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี

( ) ปริญญาตรี

( ) สูงกว่าปริญญาตรี

3.2 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

( ) สาขาวิชาทางการศึกษาพิเศษ ( ) สาขาวิชาอื่น

4. ประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

( ) น้อยกว่า 4 ปี

( ) 4 - 10 ปี

( ) มากกว่า 10 ปี

5. ระดับการศึกษาที่สอนชั้นเรียนเรียนร่วม

( ) ก่อนประถมศึกษา

( ) ประถมศึกษา

( ) มัธยมศึกษาตอนต้น

6. ท่านเคยผ่านการอบรมด้านการศึกษาคณะพิเศษตามหลักสูตรฝึกอบรมครูการศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2531 (ปรับปรุง พ.ศ. 2541) หรือไม่
- ( ) ไม่เคย
- ( ) เคยเข้ารับการอบรม (โปรดระบุชั้นของการอบรมว่าผ่านในชั้นใด)
- ( ) ชั้นศึกษาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการศึกษาพิเศษ (14 เล่ม)
- ( ) ชั้นอบรมเข้มและฝึกปฏิบัติ (7 วัน)
- ( ) ชั้นปฏิบัติการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน (4 เดือน) และ
รับการประเมินเพื่อรับวุฒิบัตรกระทรวงศึกษาธิการ
- ( ) อยู่ในช่วงการอบรมชั้น.....
7. ในชั้นเรียนที่ท่านทำการสอน มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทใดบ้างจากทั้งหมด 3 ประเภท
ต่อไปนี้ที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ (ถ้ามีโปรดระบุประเภทตามที่กำหนดให้ (ตอบได้มากกว่า 1
รายการ))
- ( ) 1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities ; LD)
- ( ) 2. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม (Behavior Disorder ; BD)
- ( ) 3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Mental Retardation)

*****

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

คำอธิบาย แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ แบ่งออกเป็น 3 ชุด คือ

- ชุดที่ 1 สำหรับครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมที่สอนชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ
- ชุดที่ 2 สำหรับครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมที่สอนชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ
- ชุดที่ 3 สำหรับครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมที่สอนชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ

ขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงตามประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วมที่ท่านได้ทำการสอน (ตามที่ท่านได้ระบุในตอนที่ 1 ข้อที่ 7)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่แสดงระดับความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ตรงกับระดับความต้องการของท่านตามความเป็นจริง เพียงช่องเดียว โดยที่

- 5 หมายถึง มีความต้องการการนิเทศการสอนมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความต้องการการนิเทศการสอนมาก
- 3 หมายถึง มีความต้องการการนิเทศการสอนปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความต้องการการนิเทศการสอนน้อย
- 1 หมายถึง มีความต้องการการนิเทศการสอนน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามตอนที่ 2.1

สำหรับครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ

(เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านหลักสูตร</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการเตรียมการสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการสอน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนการจัดการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนเด็กปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มาใช้ในการวางแผนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้คู่มือครู เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและ เทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการเสริมแรงที่เหมาะสม สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสำหรับเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการและการปรับตัวใน ด้านต่าง ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนร่วม ระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัดกิจ กรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้มีความเหมาะสมกับ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้ภาษาในการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.	การวิจัยในชั้นเรียนเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้กับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10.	การใช้เอกสาร เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านสื่อการเรียนการสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	การวิเคราะห์คุณภาพของสื่อสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การใช้สื่อบุคคล เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การนำผลของการใช้สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของสื่อให้ดีขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการวัดผลและประเมินผล</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้...	.....	.....	.....	.....	.....
2.	การปรับเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การวัดผลและประเมินผลร่วมกันระหว่างครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และผู้เกี่ยวข้อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้เอกสารเพื่อการวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.	การจัดเก็บข้อมูลการวัดผลและประเมินผลของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาและปรับปรุงพัฒนาการด้านต่าง ๆ	.....	.....	.....	.....	.....

แบบสอบถามตอนที่ 2.2

สำหรับครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ

(เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านหลักสูตร</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการเตรียมการสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการสอน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมก่อนการจัดการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนเด็กปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมมาใช้ในการวางแผนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้คู่มือครู เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและ เทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการเสริมแรงที่เหมาะสม สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสำหรับเด็ก ที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เพื่อพัฒนาการและการปรับตัวใน ด้านต่าง ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนร่วม ระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมกับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้มีความเหมาะสมกับ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้ภาษาในการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.	การวิจัยในชั้นเรียนเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทาง พฤติกรรมกับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10.	การใช้เอกสาร เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มี ปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านสื่อการเรียนการสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	การวิเคราะห์คุณภาพของสื่อสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การใช้สื่อบุคคล เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การนำผลของการใช้สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของสื่อให้ดีขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการวัดผลและประเมินผล</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม...	.....	.....	.....	.....	.....
2.	การปรับเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การวัดผลและประเมินผลร่วมกันระหว่างครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและผู้เกี่ยวข้อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้เอกสารเพื่อการวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.	การจัดเก็บข้อมูลการวัดผลและประเมินผลของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาและปรับปรุงพัฒนาการด้านต่าง ๆ	.....	.....	.....	.....	.....

แบบสอบถามตอนที่ 2.3

สำหรับครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วมชั้นเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
กับเด็กปกติ

(เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านหลักสูตร</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา...	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา...	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การปรับปรุงการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการเตรียมการสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาและจุดที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการสอน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาก่อนการจัดการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กปกติ ผู้ปกครอง แพทย์ และนักจิตวิทยา ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามาใช้ในการวางแผนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้คู่มือครู เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและ เทคนิควิธีสอนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการเสริมแรงที่เหมาะสม สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสำหรับเด็ก ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อพัฒนาการและการปรับ ตัวในด้านต่าง ๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนร่วม ระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้มีความเหมาะสมกับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้ภาษาในการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.	การวิจัยในชั้นเรียนเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญากับเด็กปกติ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10.	การใช้เอกสาร เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านสื่อการเรียนการสอน</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	การวิเคราะห์คุณภาพของสื่อสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การดัดแปลงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การสร้างสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การใช้สื่อบุคคล เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การนำผลของการใช้สื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของสื่ออื่นให้ดีขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	ความต้องการการนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการวัดผลและประเมินผล</u>					
1.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิควิธีในการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	การปรับเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	การประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	การวัดผลและประเมินผลร่วมกันระหว่างครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและผู้เกี่ยวข้อง.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	การจัดทำข้อสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การใช้เอกสารเพื่อการวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.	การจัดเก็บข้อมูลการวัดผลและประเมินผลของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาและปรับปรุงพัฒนาการด้านต่าง ๆ	.....	.....	.....	.....	.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายรัฐศักดิ์ เจริญศิลป์ เกิดเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ที่จังหวัดปราจีนบุรี สำเร็จ การศึกษาปริญญาการศึกษาบัณฑิต จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อปีการศึกษา 2538 และปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต จากสาขาวิชาศิลปศาสตรมหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมาราช เมื่อปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ศึกษา และพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543 ปัจจุบันเป็นครู โรงเรียนบ้านเหล่ากกโก จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย